

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/19, kesäkuu-elokuu 2019, 18. vuosikerta, irtonumero 2 €

Vasemmistohallitusko-miksi militarismi !?

Jäämeren ratahanke ahdistaa edelleen. s. 3
Vievätkö maakuntamalli ja hornetit perikatoon. s. 5
Lisäarvo kapitalismin käyttövoima s. 7
Viron työväenluokan historiaa. s. 12
Venäjä, Venäjä, Venäjä? s. 16
Väkivaltainen sotilasliitto. s. 20

Kuva: Heikki Mämmikkö

Vappuna vastustettiin sote-kaappaus ja militarismia sekä tuettiin sosialistista kehityssuuntaa.

Uudesta hallituksesta puhutaan "vasemmistohallituksena". Siellä on oppivelvollisuuslaki, perhevapaa, väylähankkeet ym. Ainoa selkeä rahoituslähde on kuitenkin valtion omaisuuden myyminen. Entä kun kaikki on myyty? Perintönä on Sipilän uusliberalismi, kiky ja maakuntamalli sekä militarismin kaikki elementit: hävittäjähankinnat, Nato, sotaharjoitukset ja isäntämaasopimus. Missä on vasemmistohallitus? Viedäänkö meitä kuin "pässää narussa"?

Sivut 2, 3, 4, 5 ja 6

Sivut 2-3

- Hallitukselta vaaditaan toimia
- Puolueiden poliittinen muisti kaksi kuukautta
- Huomioita tarkkailijan kynästä
- Jäämeren ratahanke ahdistaa
- Taas meitä höynäytettiin

Sivut 4-5

- Vuosi 2018 pahin ulosottovuosi
- Vievätkö maakuntamalli ja hornetit Suomen perikatoon?
- Soten 18 maakunnan tolkuton malli
- Hoivaa vai hornetteja
- Vaalimietteitä

Sivut 6-7

- Esko Luukkonen in memoriam
- Iloitse vasemmisto
- Lisäarvon kohottaminen, kapitalistisen tuotannon käyttövoima
- Vakaus on valhe vähempiosaisille
- Muovin kirous

Sivut 8-9

- Ranskan oikeisto kaksilla ratailla voittoon EU-vaaleissa
- Posti ulkoistaa Suomalaiset Viroon
- Hyvinvointimalli hallintouudistusten aallokossa

Sivut 10-11

- Luokkakantaisuus esiin vapun puheissa
- Mitä EU:n tilalle
- Poliittisia ääniä Puustellinmetästä
- Vapun tervehdys Hermannissa
- Punasotilaiden muistolle Valtakunnallisella muistomerkillä
- Me tuemme Venezuelan kansaa

Sivut 12-13

- Viron työväenluokan historiaa
- Ei maata, ei kotia-Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa

Sivut 14-15

- Jenkki go home!
- Ilmastonmuutos ja KDKT
- Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (4)

Sivut 16-17

- Venäjä, Venäjä, Venäjä
- Arvioita Ukrainan presidentinvaalien tuloksesta
- Protesteja Venäjällä
- Muista Odessa

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Väkivaltainen sotilasliitto
- Varokaa Troian hevosia
- Demokratia
- Helsingin Sanomien sotakirjeenvaihtajan kynä on tylsynyt

Luokkakantaisuuden airueet esiin vappupuheissa

Kuva: Heikki Mämmikkö

Helsingissä ammatillinen paikallisjärjestö organisoii marssin. Useat työväenjärjestöt näyttäytyivät. Myös pääministeri marssi kärjessä.

Vapun puheissa todettiin, että työväenliike ja poliittinen vasemmisto ovat tänään historiansa pahimmassa aallonpohjassa. Kalevi Hölttä totesi, että "työväenluokka ja vasemmistoliikekin ovat suurilta osin menettäneet luokkatietoisuutensa, joka näkyy karmealla tavalla kiky-sopimuksessa". Tästä on vain yksi tie ylöspäin. "Työkansan järjestöissä tulee keskittyä marxilaisen tieteen opiskeluun ja kehittämiseen." Tarvitaan myös laaja kansarintama, joka ottaa poliittisen vastuun yhteiskunnallisesta muutoksesta.

Sivut 10 ja 11

Venäjä tänään maailmanpolitiikan keskipisteessä

Kuva: Heikki Mämmikkö

Venäjällä puolustetaan sosialismin perintöä. Kuva voitonpäivän kuolemattoman rykmentin marssilta Pietarissa.

Marxilaiset sanovat: "Koskaan ei tule kahta samanlaista aikaa." Neuvostoliitto hajosi ja syntyi kapitalistinen Venäjä. Sen asema kuitenkin maailmassa on muotoutunut USA:n ylivallan vastavoimaksi, joka turvaa myös sosialismia kehittäville valtioille mahdollisuuden olemassaoloon. Venäjän useat kansalaisjärjestöt sanovat: "Kaikki merkittävä mitä Venäjällä on, tulee Neuvostoliiton perintönä." Tämä on totta ja se tekee Venäjästä uudentyyppisen valtiollisen voiman. Ihmiset tukevat Venäjällä sosialismin perintöä.

Sivut 16 ja 17

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 17.6.2019

Rinteen hallitukselta vaaditaan tuntu- via toimia

Suomen seuraava hallitus on Antti Rinteen johtama kansanrinta-mahallitus. Viime vuosien valtuustokokoomus on jätetty oppositioon, samoin perussuomalaiset. Porvaripiireissä Sdp:n nousu pääministeripuolueeksi on herättänyt kauhunsekaista paniikkia, vaikka demarit eivät ole radikaaliudellaan juuri loistaneet viime vuosina.

Suomen poliittisen tilanteen ja vaalijärjestelmän johdosta hallitusta ei voida muodostaa pelkästään vasemmiston voimin, sillä eduskunnan vasemmistopuolueiden yhteiskannatus ei tähän riitä. Esimerkiksi Tanskassa sosialidemokraatit muodostavat vähemmistöhallituksen voitettuaan vaalit, mutta meillä pyritään enemmistöhallitukseen hinnalla millä hyvänsä. Niinpä tukipuolueita tarvitaan porvaripuolelta, mikä vaikeuttaa vasemmiston omien tavoitteiden ajamista. Ruotsissa taas listavaaleissa voittanut punavihreä blokki ja sen muodostama hallitus kykeni toteuttamaan nykyoloissa hyvinkin keynesiläistä ja elvyttävää politiikkaa.

Rinteeltä oli viisas veto sivuuttaa kokoomus ja ottaa keskusta mukaan hallituksen muodostamiseen. Keskustan kenttäväki on ollut tyytymätön Sipilän oikeistolaiseen politiikkaan, joten painetta siirtyä Sipilän linjoilta hieman vasemmalle luulisi löytyvän. Vihreillä on omat ulkopoliittiset ongelmansa kuten sitkeä Venäjä-vastaisuus ja monien avainpoliittikkien avoin Nato-myönteisyys, mutta sosiaalisissa kysymyksissä puolue on kokoomusta joustavampi.

Uusliberalismin vastaisessa kamppailussa on nykyisissä vaikeissa oloissa otettava yksi askel kerrallaan, ja jokainen muutos parempaan suuntaan on tervetullut. Uudessa hallitusohjelmassa on monia hyviä asioita, mutta myös porvaripuolueiden mukanaolosta johtuvia kompromisseja. Valtion omaisuuden myynti infrahankeiden rahoittamiseksi on yksi tällainen huono kompromissi. Uusliberalistit pelottelevat rutiinimaisesti valtion velalla, mutta nolakkorkoinen laina tulevaisuuteen satsumiseksi olisi ollut pitkällä tähtäimellä parempi vaihtoehto.

Rinteen linjauksista, ettei valtion menoja leikata, vaan päinvastoin hieman lisätään, on vallalla olevan uusliberalistisen näkemyksen vastainen teko. Suomessa pitkään vallinneen ideologisen näkemyksen mukaan verotusta, etenkin työn verotusta, ei saa missään oloissa kiristää. Pääoma- ja yritysverotuksen mahdollinen kiristäminen on jätetty kokonaan keskustelun ulkopuolelle. Pääoma- ja yritysverotusta on päinvastoin jatkuvasti kevennetty jo muutaman vuosikymmenen ajan.

Jatkuvat veronkevennykset ovat aiheuttaneet valtion tulopuolelle vajausta, jolla on sitten perusteltu leikkauksipolitiikkaa. Huolimatta väitetystä kestävyysvajasta Suomi on hankkimassa uusia, tähtitieteellisen kalliita hävittäjiä lähivuosina. Suomella ei pitäisi mitenkään olla varaa ainakaan amerikkalaisiin, huippukalliisiin hävittäjiin. Jos aseisiin on pakko käyttää rahaa, niin hankittakoon mieluummin ilmatorjuntakalustoa, jolla on puolustuksellista merkitystä huomattavasti hävittäjiä enemmän.

Sote-hankkeen osalta myönteistä on se, että Rinne linjasi julkisen sektorin päävastuulliseksi palveluiden tuottajaksi, poiketen selvästi Sipilän hallituksen kokoomusvetoisesta pakkoyksitystämisestä. Jälleen yhtenä kompromissina vasemmisto taipui keskustan hellimään maakuntamalliin, jonka toimintaa tehostavasta tai säästöjä tuovasta vaikutuksesta ei ole minkäänlaisia takuita.

Nyt tarvitaan valpasta kansalaisaktivismia vahtimaan hallitusta, jotta se lupaustensa mukaisesti korjaa Sipilän oikeistohallituksen aiheuttamia vahinkoja ja korjaa kurssia kohti oikeudenmukaisempaa Suomea.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Puolueiden poliittinen muisti kaksi kuukautta

Kun Sipilä erotti hallituksensa, hallituspuolueet siirtyivät oppositioon riveihin moittimaan SOS-hallituksen politiikkaa. Jopa soten vastuuministerit "riemuit-sivat" ja olivat "helpottuneita", että sote-riesasta päästiin eroon. Kokoomus syytteli kepua ja kepu kokoomusta sote-sotkusta.

Sote-uudistuksen parlamentaarinen valmistelu "unohtui"

Kaikki eduskuntapuolueet vakuuttivat, että sote-uudistusta" jatketaan parlamentaarisisessa komiteassa. Kului pari kuukautta ja viisi puoluetta ilmoitti, että tavoite on maakuntamalli, -vaalit ja -verot. Äänestäjien poliittisen muistin sanotaan olevan 3 kuukautta, mutta puolueilla se on lyhyempi. Keskusta ajoi hallitusohjelmaan Stubbin kanssa tehdystä lehmänkaupasta 2015 sovittuun "maakuntaitsehallinnon".

Parlamentarisessa valmistelussa moista järjettömyyttä ei ehkä olisi sovittu. Valtioneuvoston SOS-trion sote- ja maakuntauudistusta koskeva tutkimusraportti toteaa, ettei uudistuksen tavoitteista ollut yksimielisyyttä eikä poliittisia riskejä huomioitu ja ratkaistu. "Maakunta- ja sote-uudistuksen kokoluokka huomioiden yli hallituskausiensa ulottuvan tahtotilan luominen

olisi ollut välttämätöntä."

Tärkein vaalilupaus unohtui

Ennen vaaleja puolueet kilvan lupasivat nostaa hoitajamitoituksen 0,7:een. Mites kävi? Hallitusohjelmaan se toki kirjattiin, mutta pitkällä siirtymäajalla ja ilman riittävää rahoitusta. Viime vuosina demarit, keskusta ja kokoomus ovat yksistyistäneet kunnissa hoivapalveluja. Sopimusten ehdot ovat joskus sellaiset, että toimia voi nimittää vanhusten varastoinniksi tai huutolaiskaupaksi.

Ongelman sivuuttaminen oli helppoa demarien puheenjohtaja Antti Rinteelle, joka on Mäntsälän valtuustossa ollut ulkoistamassa lähes kaikki kunnan toiminnot sekä varapuheenjohtaja Sanna Marinille, joka Tampereen valtuustossa viime marraskuussa äänesti hoitajamitoituksen alentamisen puolesta. Mittoitus tippui asevelijuntan voimin 0,57:een. Sipilällekin lykkäys vuosien päähän oli helpotus.

Hoiva-alalla kärsitään hoitajapulasta

Työ on liian raskasta käsiparien puutteen ja työnkuvien hajanaisuuden takia. Hoitajien palkkaus on liian matala. Se ei vastaa työn vaativuutta ja vastuuta ihmishengistä. Hoiva-ala ei ole veto- eikä pito-

voimainen. Tämä yhtälö hallituksen olisi pitänyt ratkaista. Mutta ei tarpeeksi kiinnostanut. Ongelma siirrettiin seuraavalle hallitukselle.

Viisikon seikkailut hoivakodissa

Ikäihmisten hoivan kuntoon saattaminen ei ollut hallitukselle kivaa. Nyt ei voi odottaa neljää vuotta, jotta seuraava hallitus epäkohdat korjaisi. Hallituksen on vastuu kannettava. Vuoden 2011 vaalien edellä kokoomuksen puoluesihteerin Taru Turjunen lupasi hoitajille 500 euron palkankorotuksen. Pari päivää äänestyksen jälkeen pääministeri Katainen ja eduskuntaryhmän vetäjä Pekka Ravi tuomitsivat lupauksen toden, että asia ei ollut kokoomuksen vaaliohjelmassa. Voisiko sen nyt toteuttaa, kun asia oli hallituspuolueiden ohjelmissa.

Rinteen bussin kyydissä

Vappuna Rinne houkuttelee yhdistelmäbussiin pieneläkeläisiä. Etuosan minimieläkkeen "nauttijat" luulivat, että Rinne ajellee moottoritiellä sata lasissa, mutta jäivät kyydistä kun bussi mateli viittäkymppiä. Bussin perävaunussa alle 1400 € eläkettä saavat ihmettelivät, kun heidän vaununsa jäi pysäkillä. Sitä ei oltu kytketty vetoautoon.

Juhani Tanski

Huomioita tarkkailijan kynästä

Aktiivimalli

Rinteen hallitusohjelman eräät lupaukset ovat synnyttäneet varovaista toiveikkautta edistyksellisten kansalaisten piirissä. Yksi tällainen on lupaus poistaa Lindströmin aktiivimalli. Luonnollisesti se vaatii asian tuomista uudelleen eduskunnan käsittelyyn, jossa päätetään lain purkamisesta. Uuden hallituksen "astuttua remmiin" oli kuitenkin epäselvää miten ja kuinka aktiivimallin poisto toteutetaan. Lähtökohtana tulee olla aktiivimallin poisto täysimääräisesti. Laki ehti jo heikentää n. 160000 työttömän toimeentuloa, koska lain edellyttämää työtä ei ole. Luonnollisesti julkisesti esitetyt lupaukset edellyttävät, että työttömälle asetetut sanktiot poistetaan ja puretun lain aiheuttamat menetykset palautetaan takaisin.

Oppivelvollisuus

Toinen kiitettävä saavutus hallitusneuvotteluissa oli oppivelvollisuuden pidentäminen 18 ikävuoteen ja lähtökohtaisesti niin, että kaikki suorittavat toisen asteen oppivelvollisuuden eli lukio- tai ammattikoulututkinnon. Jotkut valittelevat, että tästä tulee pysyvä menoerä, joka maksaa vuosittain lähes 200 milj. euroa. On vaadittu, että tulopuolella tulee löytää vastaavasti saman verran tuloja. Tämä on kuitenkin selkeä investointi tulevaisuuteen. Lähtökohtana pidämme yhteiskuntamme kehitystä lähitulevaisuudessa. Työn tuottavuuden kasvu edellyttää voimakasta palveluiden monipuolistamista. Ilmastomuutoksen torjuminen vaatii hyvinvoinnin ja kulutuksen yhteensovittamista. Mikään ei tapahdu ilman kasvavaa osaamista. Oppivelvollisuuden ko-

hottaminen on investointi, joka maksaa edistyksellisen yhteiskunta-kehityksen vallitessa itsensä lähitulevaisuudessa takaisin.

Pahat "pullonkaulat"

Rinteen hallituksen taipaleelle asetuu kuitenkin isoja "pullonkauloja". Hallitusohjelma perustuu 2 % vuosittaiseen kasvuun ja työllisyysasteen nousuun 75 %:ttiin vuoteen 2023 mennessä. Tällä hetkellä talouskasvu on n. 1,7 % ja se uhkaa laskea lähivuosina 1 %:ttiin. Työttömyysasteen sanotaan olevan n. 73 %.

Kansan äänessä olemme seuranneet työllisyyden kehitystä. SOS-hallituksen "saavutus" 72 % työllisyysaste perustui pitkälti siihen, että uudet työpaikat olivat osa-aikaisia ja lyhytkestoisia. Kuluneen 10 vuoden aikana tuotannon määrä ei ole juurikaan noussut, kun vastaavasti työn tuottavuus on kohtonut yli 7 %. Näillä parametreilla on lähes mahdotonta työllistää täysipäiväisesti tarvittavat 60000 työntekijää, että asetetut tavoitteet saavutettaisiin.

Edelleen uusliberalismia?

Hallitusohjelmassa ei ole puututtu suurituloisten tuloihin, osinkoihin ja sijoituksiin veroparatiiseissa eikä militaristiin hävittäjähankintoihin. Ohjelma saa pääomapiirin edustajilta jopa varovaista kiitosta. Markkinaliberalismin edustaja ja edellisen SOS-hallituksen pääministeri Sipilä sanoo sitä keskustalaiseksi ohjelmaksi. Kaikki markkinaliberalismin peruspilarit on Rinteen hallitusohjelmassa jätetty paikalleen. Mikäli näihin kohteisiin uskallettaisiin kajoja, varoja kyllä löytyisi hallitusohjelman toteuttamiseen ja samalla avautuisi mahdollisuuksia irrottaa uusliberalistisesta yhteiskunta-

politiikasta. Itse pääomapiirin asiantuntijat uskaltavat nyt Rinteen hallituksen yhteydessä muistuttaa, että hallituksen ohjelma tuskin tulee onnistumaan. Pääomapiirin edustajat tarjoilevat nyt hallitukselle uusliberalistisia ratkaisuja mm. uutta kiky-sopimusta, halvempaa sote-ratkaisua, leikkauksia eläkkeisiin ja valtion omaisuuden myymistä. Seuraava budjetti osoittaa ratkaisujen suunnan.

Mediapooli sekottaa

Tarkkailu osoittaa, miten valheellinen tiedotus sekoittaa ihmisten ymmärryksen myös näissä hallitus-kysymyksissä. Kun uusliberalismilla ei ole vastavoimaa, oma mediapoolimme ja hybridivaikuttaminen ohjaavat ihmisten mielipiteitä.

Ei voinut olla huomaamatta, miten Trumpin Ranskan vierailun yhteydessä YLE:n radiotoimittaja useaan otteeseen toisti, että "Normandian maihinnousu 6.6.1944 johti Euroopan vapautukseen ja toisen maailmansodan päättämiseen." Toimittaja jätti huomioimatta, että Saksan ja Neuvostoliiton rintamalla oli silloin keskitetty yli 70 % hitleriläisten voimista. Toimittaja "unohti", että Puna-armeija oli silloin ajan saksalaiset Kaukasiasta ja Stalingradista, oli käyty ratkaiseva Kurskin taistelu, purettu Leningradin saarto ja aloitettu Suomen, Baltian ja Valko-Venäjän operaatiot. Länsirintaman luomiseksi Puna-armeijan sodanjohto sekä liittoutuneet koordinoivat sotatoimiaan yhteen. Tämä todellakin osoittaa, miten ihmisille tietoisesti valehdellaan ja miten vähän YLE:n toimittajat asioista tietävät.

T.

Jäämeren ratahanke ahdistaa edelleen

Rovaniemen ja Norjan Kirkkoniemen välille ajateltu rautatieyhteys, niin sanottu Jäämeren rata, pomppasi toukokuussa taas keskusteluun, vaikka se on jo monelta taholta torjuttu ja sen kannattamattomuus on todettu laajassa selvityksessä. Lapin liiton tekemässä, toukokuussa julkistetussa, Pohjos-Lapin maakuntakaavassa radalle on kuitenkin tehty varaus. Tämä varaus on alueen kunnissa – Sodankylä, Ivalo, Utsjoki – otettava jatkossa huomioon kaikessa yhdyskuntasuunnittelussa.

Kaavan yleisissä perusteluissa luvataan suunnitelman tuottavan pelkkää hyvää kaikille alueen asukkaille ja minkä tahansa elinkeinon harjoittajille. "Pohjois-Lapin maakuntakaavan 2040 yleisenä tavoitteena on luoda edellytykset hyvälle elinympäristölle sekä edistää ekologisesti, taloudellisesti, sosiaalisesti ja kulttuurisesti kestävä kehitys."

Mitään maakuntakaavan perusteluissa mainituista kehityskuluista ei jäämerenradalla edistetä. Päinvastoin. Jo pelkkä kaavassa oleva varaus ahdistaa kovasti alueen saamelaisasukkaita ja muitakin poronhoidosta ja muista luontaiselinkinoista elantonsa saavia. Se on löysä hirttosilmukka kaikkien alueen asukkaiden kaulalla. Mitään pidemmälle tähtääviä kehittämissuunnitelmia ei kaavaan merkityllä radan vaikutusalueella kannata tehdä.

Pelimies asialla

Ratahankeen nousun agendalle sai tällä kertaa aikaan helsinkiläinen liikemies Peter Vesterback, joka kävi rehvakkaasti esiintymässä Arktisen talousneuvoston foorumissa Rovaniemellä toukokuussa. Vesterback ilmoitti tilaisuudessa rakentavansa koko radan ihan omana työnään – tai siis kansainvälisellä rahoituksella tieteenkin, mitä se sitten lieneekään.

Samainen liikemies on rakentamassa Helsinki-Tallinna tunnelia kiinalaisrahoituksella. Vesterback ei kuitenkaan tunnu kytkevän näitä kahta hanketta yhteen, vaan hänen visiossaan Jäämeren rata tulisi pal-

velemaan enemmänkin pohjoisen Suomen matkailua ja Norjasta tulevan tuonnin – lähinnä lohien – kuljetuksia Suomen, Euroopan ja jopa Aasian markkinoille Etelä-Suomen suoria lentoyhteyksiä hyväksi käyttäen.

Videopeleillä rikastuneen Vesterbackan tulevaisuuden visiossa Rovaniemi-Kirkkoniemi -juna viilettäisi tuon 500 kilometrin taipaleen 350 kilometrin tuntinopeudella. Juna kulkisi tarvittaessa paikallisen asujaimiston ja elinkeinonharjoituksen niin vaatiessa pitkiäkin matkoja joko maan alla tai ilmassa. Tämä vaikuttaa äkkiseltään jonkinlaiselta tieteiselokuva-skenaariolta.

Mistä rahat?

Jäämeren ratahankeen laittoi alun alkaen liikkeelle Sipilän hallituksen liikenneministeri Anne Berner. Ministerin asettama selvitystyöryhmä päätyi radan kustannuksessa 3 miljardiin euroon, ja totesi hankkeen olevan tämän ajan ja näkyvissä olevan ajan tarpeisiin nähden kannattamattoman. Nyt herää tietenkin kysymys, että mihin liikemies Vesterback perustaa laskelmansa, kun hänen kuvittelemansa radan tekniset ratkaisut ovat erittäin kalliita toteuttaa.

Vaikka ilmastonmuutos vaatiikin nopeaa reagointia ja sen mukaisia tekoja, on kuitenkin vaikea nähdä tämän rautatieyhteyden merkitystä ainakaan matkailumieleessä. Lapin matkailu ei ole sen tyyppistä, että tuo ratayhteys toisi siihen min-

Kuva: Heikki Männikö

On osoitettu, että näihin maisemiin Jäämeren rata ei tuo minkäänlaista lisäarvoa. Sitä eivät halua sinne alueen omat asukkaat eivätkä muutkaan. Asian piti olla jo selvä. Siellä se hanke kuitenkin edelleen on alueen maakuntakaavassa ihmisten todellisena kiusana.

käänlaista lisäarvoa. Ja ne lohetkin saadaa meidän marketteihin kokonaiskustannuksiltaan edullisemmin kumipyörillä.

Pelimies Peter Vesterbackan esiintyminen Arktisen talousfoorumien yhteydessä jätti avoimeksi monia kysymyksiä. Onko tämä pohjoisen ratahanke jotenkin tai mitenkään kytköksissä tämän samaisen liikemiehen toiseen megahankkeeseen, Helsinki-Tallinna -rautatie-tunneliin? Ovatko liikemiehen maininnat pohjoisen radan mahdollisista rahoittajatahoista – Norjan valtio valtisine öljyrahoinen ja suomalaiset eläkerahastot – vain tämän moniala-aktivistin toiveita ja kuvitelmia, vai ovatko ne todella mukana projektissa? Onko tämä suunnitelma mahdollisesti kytköksissä EU:n TEN-T – Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon? Vesterback ei avaa lausunnoissaan näitä tarkemmin.

Vanhoja suunnitelmia

Jäämerelle ulottuvia rautatiesuunnitelmia on Lapissa ollut vireillä aiem-

minkin. Näissä suunnitelmissa on radan julkilausuttuna perusteena ollut alueen rikkaiden malmivarantojen kuljetuksien varmistaminen kaikissa olosuhteissa.

Ensimmäinen pohjoisen ratasuunnitelma ajoittuu vuoteen 1918. Sen lisäksi, että saksalaiset ratkaisivat Suomen luokkasodan ja luulivat vielä saavansa maahan saksalaisen kuninkaan, he alkoivat isännän lailla suunnitella pohjoisen Suomen malmivarojen hyödyntämistä. Onneksi ensimmäinen maailmansota ehti loppua, ennen kuin saksalaiset pääsivät käytännön toimiin rata-asiansa.

Seuraavan kerran samaan ratahankeeseen palattiin 1930-luvulla. Tuolloin radan pohjoisen päätepiste piti oleman Petsamon Liinahamarin satama. Vuoden 1939 syksyllä hallitus teki, muutamien lappilaisten kansanedustajien aloitteesta eduskunnalle esityksen määrärahan myöntämisestä Pohjois-Suo-

men rautatieverkon kehittämiseksi.

Maanpuolustus perustena

Eduskunnassa 15. syyskuuta 1939 tehdyn aloitteen perusteluissa sanotaan mm.: "Vaikka maamme onkin päättänyt säilyttää puolueettomuutensa, niin saattaa tilanne muodostua sellaiseksi, etteivät tarvitsemme ja tuotteemme pääse kulkemaan Suomenlahden ja Itämeren kautta. Kun tällainen mahdollisuus on aina olemassa, on maamme talouden ja erikoisesti maamme puolustusvalmiuden kannalta tärkeää, että rautatie rakennetaan mahdollisimman pian Petsamoon."

Piti siis rakentaa ratayhteys Rovaniemen ja Petsamon Liinahamarin sataman välille. Tuolloin valmistauduttiin tilanteeseen, jossa Itämeri menisi "tukkoon" ja tämän johdosta Pohjois-Suomen puunjalostusteollisuuden tuotteet piti saada maailman merille pohjoisen kautta. Mutta kuten alkusyksyn 1939 aloitteessa mainitaan, piti jo varautua johonkin, mikä vaati "...erikoisesti puolustusvalmiuden tärkeyden..." huomioimista. Saksalaiset elättivät rataidea vielä jatkosodan aikanakin, mutta kun sodassa kävi niin kuin kävi, pohjoisen rautatie jäi silloinkin rakentamatta.

Onkohan ihminen, joka näkee näissä eri aikojen – vanhoissa ja uusissa – Jäämerenrata -suunnitelmissa jonkinlaista analogiaa, paranoidinen, vainoharhainen?

Unto Nikula

-Kansan ääni tulee seuraamaan tilanteiden kehittymistä pohjoisessa. -Historian lähde: Mikko Uola: Petsamo 1939-1945

TAAS MEITÄ HÖYNYÄYTETTIIN

Ennen muinoin meillä oli kärkikolmio, Hesari, Aamulehti ja Turun Sanomat. Ne määrittivät, mistä kirjoitetaan ja puhutaan. Niiden vaikutus ei kuitenkaan toiminut tehokkaasti. Niinpä erinomaisen oivalluksen ja pienen ponnistuksen jälkeen on synnytetty Mediapooli.

Siihen kuuluu koko valtamedia. Se sanelee mistä kirjoitetaan ja puhutaan, mutta myös mistä pitää vaivata. Ilmastomuutos ja vaarallinen Venäjä ovat politiikan ykkösasioita. Niistä on puhuttava. Herrat ovat olleet nauruun tikahtua, kun ovat nähneet kuinka kansa on molemmissa vaaleissa kävellyt kuin lammaslauma tuohon ansaan. Siksi molemmat vaalit ovat muistuttaneet lähes sirkushuivilta.

Meillä ilmastomuutos on saanut suorastaan surkuhupaisia piirteitä. Sitra julistaa, että lihan syönti ja maidon juonti ovat kovia ilmansaastuttajia. Siksi liha ja lypsyaikarja on lopetettava, että maailma pelastuu. Ketään ei häiritse pätjän vertaa, että USA:n armeija ja sen sotilastukikohdat kaikkialla maailmassa ovat ilmansaastuttajia vailla vertaa. Kun jenkit, mui-

den maiden tavoin pysyvät armeijoihin oman maansa rajojen sisäpuolella, sen jälkeen ilmastomuutokseen voi suhtautua jotenkin vakavasti.

Kun elintarviketuotantoa ei voi Sitrasta huolimatta lopettaa, niin silloin ensisijaiset ponnistelut pitää suunnata täydelliseen aserisuntaan.

o o o

Valtamedian poliittinen ohjailu ei onnistunut aivan täydellisesti. Soinin mukana perussuomalaiset pettäneet ja sotahulluiksi osoittautuneet siniset hävisivät poliittiselta kartalta. Lähestulkoon saman kohdan koki myös Paavo Väyrynen, joka Keskustan kunniapuheenjohtajuudesta huolimatta ryhtyi toivottomaksi poliittiseksi yksityisyrittäjäksi. Pysymällä Keskustassa hän olisi ilmiselvästi nyt paremmassa asemassa Sipilän politiikan karilleajon ansiosta. Mene ja tiedä...

EU vaalit osoittivat jälleen kerran mediapoolin ponnisteluita huolimatta, että äänestäjät eivät oikein usko sen autuuteen. Luultavasti ihmiset tietävät, että EU tulee kalliiksi. Suomi on raskaasti nettomaksaja. Kaikki tietävät tai niin voi toivoa, että jokainen EU:lta tuleva sentti on meidän omaa rahaa, jonka pitää käyttää EU:n määräämällä ta-

valla. Se pelaa raakaa peliä meidän verovarjoilla.

o o o

Työllisyys on todella kurjassa jamassa. Tilastokeskuksen mukaan viime vuonna työkäisiä (15–64 v tuhansina) oli 3.431 ja työvoimaa oli 2.665, heistä työllisiä oli 2.540 joten työttömyysaste on 1,3 mrd.tuntia, 26,6 % ja työllisyysaste on 60,1 %. Virallisesti kuitenkin sanotaan, että se oli 71,7 %. Mikä tässä mättää, sen vain piru tietää.

Kun kaikki nämä tekijät oikaistaan, niin todellinen työtunteina ja täysin työvuosina laskettu työttömyysaste on 1,3 mrd.tuntia, 26,6 % ja työllisyysaste on 60,1 %. On sanomattakin selvää, että meillä on pöyristyttävän suuri ongelma. Mutta ei hätää. Kyllä Tilastokeskus sen hoitaa ja ongelma katoaa. Poistetaan työvoimasta 200 tuhatta työkäistä ja työvoimatutkimuksella kuitistetaan normaali 1765 tunnin työvuosi 1434 tuntiin.

Viime vuonna 1,23 miljoonaa, 48,5 % teki töitä keskimäärin 1765 tuntia, 42 tuntia viikossa. Pätkätoita teki 1,31 miljoonaa, 51,5 %, joten heille kertyi keskimäärin 1122 työtuntia vuodessa, 26,7 tuntia viikossa. Kaikella Tilastokeskuksen julkaisemalla potaskalla, joka on kuin jumalan sanaa, tuetaan vain ja yksinomaan tätä nopeasti lahoavaa talousjärjestelmää. Se luo vankkaa

pohjaa valtamedian valeutisille.

o o o

Demarit pettävät aina. Hallitusohjelman perusteella voi päätellä, että sen lopputuloksena kansa kurjistuu. Poliitiikan oikealla laidalla on jo riemuittu siitä, että ohjelmassa näkyi ja tuntuu Sipilän siansorkka.

Lienee varmaakin varmempaa, että seuraavissa valtion budjeteissa ei näy, että hallitus käyttäisi yhteiseksi hyväksi vuosittain kertyvää noin 20 miljardia euroa, jotka jäävät riihikuivana rahana kapitalistien taskuihin. Niihin ei haluta koskea, ei edes älyttömien hävittäjä-hankintojen vuoksi.

Suurpääoman pienen joukon hallussa on valtava määrä irtonaista rahaa. Sitä tehdään lisää joka herran vuosi. Näyttää siltä, että ne viedään viimeistä euroa myöden paitsi veroparatiiseihin myös valuuttamarkkinoille mielettömien virtuaalipääomien suojaksi.

Ilmastomuutos ja vaarallinen Venäjä ovat tehneet vaaleissa tehtävänsä. Siksi hallitusohjelma rakentuu kuvitteellisen työllisyyden paraneamisen varaan. Näköpiirissä sille ei ole minkäänlaisia perusteita. Tulevaisuus on sementoitu hitaaseen talous- ja nopeampaan tuottavuuden kasvuun, joten työtunnit vähenevät.

Siitä huolimatta pätkätyöpaikkojen ansiosta 75 % työllisyys

aste saavutetaan, kun henkilötyövuosi lyhenee. Poliitiikan karu todellisuus paljastuu heti, kun tehdään valtion vuosibudjetit. Niissä paljastuu se, kuinka meitä taas kerran höyrynäytettiin. Demarit pettävät aina.

o o o

Mediapoolin erinomaisen ponnistuksen ansiosta meille on annettu kuva upeasta siirtymisestä vasemmalle. Siksi on synnytetty hallitusohjelma, joka pelastaa hyvinvointivaltion ja ihmiset ovat onnellisia. Ensimmäinen valtion budjetit on niukkasbudjetit, mutta meille vaikutetaan, että kyllä se siitä.

Haluamatta olla ilonpilaja, niin talousennusteet joka tapauksessa viittaavat siihen suuntaan, että Rinteen hallituksen aikana palkkatyöläiset joutuvat kovaan kouluun. Kun talous ei kasva ja kun palkkatyöläisten työtunnit vähenevät silloin myös palkka- ja verotulot vähenevät. Jos tulot eivät riitä, menoja supistetaan.

Tämä kehitysnäkymä oli tiedossa alun alkaen, siitä huolimatta kapitalistien mielettömiin tuloihin ei kosketa. Rinteen hallitus ei ole palkkatyöläisten hallitus. Se on kapitalistisen yhteiskunnan porvarillinen hallitus. Siksi palkkatyöläiset ovat sen maksumiehiä, eivät rikkaat ja suurituloiset kapitalistit.

Kai Kontturi

Vuosi 2018 oli Suomen pahin ulosottovuosi (osat 2-3)

Pekka Tiainen Valtiotieteen tohtori

Kirjoitus on jatkoa edellisessä numerossa (KÄ 3/19) olleeseen artikkeliin.

Velallisten oikeuksien puolesta ja väärin velkomista vastaan.

Vuonna 2018 tuli ulosottoon 5 miljardia euroa. Se on 84 % enemmän kuin kaksi vuotta aiemmin. 577 000 henkilöä oli ulosotossa vuoden aikana ja vuoden lopussa ensimmäisen kerran yli 300 000 henkilöä. Maksuhäiriömerkintöjä oli 430 000 henkilöllä. Luvuissa on yksityishenkilöitä 90 % ja loput yrityksiä tai muita oikeushenkilöitä. Luvut ovat pahentuneet koko 2010-luvun ja kaikkien eniten vuosina 2017-2018 vaikka talous on ollut nousussa ja työllisyys parantunut. Tilanne oli vuonna 2018 näiden lukujen valossa pahempi kuin koskaan Suomen historian aikana.

Tarvitaan työpaikat turvaavia ratkaisuja

Nykyisellään 300 000 yrityksestä 50 000 eli joka kuudes on ulosotossa tai luottohäiriömerkintälistoilla. Tilanne on työpaikkojen kannalta erittäin huolestuttava. Huolestuttavaa on, että rahoituslaitosten ulosotot ovat paisuneet sekä vielä enemmän veroulosotto. Siihen voivat olla syynä verohallinnon tiukentuneet menettelyt, ja monien yritysten tilanteen vaikeutuminen. Verohallinnon tulee korjata linjaansa ulosoton lisäämisen sijasta niin, että etsitään työpaikat turvaavia ja pe-

lastavia ratkaisuja.

Pakkohuutokauppojen määrää lisätään

Omaisuuksia pakkohuutokaupattiin vuonna 2018 3000 kohdetta, koteja, maa- ja metsätiloja, kesämökkejä, muita kiinteistöjä 2000 ja sen lisäksi 1000 ajoneuvoa, autoja, veneitä ja moottoripyöriä. Kun otetaan huomioon ulosoton hallussa oleva ja hallussa olon takia arvoaan menettävä ulosotettu tai takavarikoitu omaisuus, luvut ovat nelinkertaiset. Pakkohuutokauppojen määrä on 2010 luvulla noin 30 000 sen vuoksi, että niiden määrää alettiin kiihdyttää vuoden 2008 ulosottoaurean ja valtakunnanvoudinviraston vuonna 2010 perustamisen aikaan.

Kansanliike varmistaa hallitusohjelman suojaosuuden tasokorotusta

Hallituksen ohjelmaan on kirjattu: "Tavoitteena on korottaa ulosoton suojaosaa vähintään takuueläkkeen tasolle." Ulosoton suojaosuus on nyt 672,40 euroa kuukaudessa ja takuueläke on 784,52 euroa. Ohjelmassa on myös: "Korotetaan pieniä eläkkeitä (takuueläke ja kansaneläke). Korotukseen käytetään 183 Me." Taustana on, että korotetaan 100 eurolla pieniä eläkkeitä. Se tarkoittaisi ulosoton suojaosuuden nousua vielä 100 eurolla ja siten lähelle 900 euroa kuukaudessa. Suojaosuuden korotus taustana tämä 900 euroa kirjattiin valmisteltavaksi edellisen hallituksen budjettiriihessä 2016, mutta tätä ei vielä toteutettu ja indeksikorotusten jäädyttäminen alensi reaali-

Velallisten Tuki ry:n edustajia Eduskuntatalolla "Joukkovoima ei jatkoon" protestin yhteydessä 30.3.2019. Henkilöt edessä vasemmalta: Pekka Tiainen, Liisa Mariapori, Kalevi Partanen ja Jouko Raita.

lista suojaosuutta. Tämän hallituksen kirjausten toteutumista varmistaa kansanliikkeen ja järjestöjen voimakkaalla tuella tavoitteena vähintään 900 euron suojaosuus. Se on tärkeää, että ihmiset saavat tuloa työstään ja se parantaa työllisyyttä siten että se, mitä ulosotossa jää saamatta, tulee takaisin paremman työllisyyden tuomina verotuloina ja työttömyyden kustannusten säästöinä. On tarpeen säätää katto, mitä verot ja ulosotto vievät tulon lisästä kuitenkin enintään 2/3.

Ulosottoaurean muutostarpeet toteutettava

Suhdannepolitiikan kannalta suojaosuuden korottaminen ja pitkäaikaistyöttömyyden vähentäminen järjestämällä työttömille työtä ja palkkatukea käyttämällä ovat kii-reellisyysjärjestyksessä kärkiasioi-

ta, kun taas muita menoja on järkevää ajoittaa vuosiin 2021-2023 tulojen elvyttämiseksi kasvun hiipumisen hillitsemiseksi. Tulee samalla varmistaa, että suojaosuutta kiertämällä eduskunnan tahtoa ei oteta ulosoton täytäntöönpanossa pois ja vapaakuukaudet varmistetaan, ettei niitä voida jättää hyväksymättä ulosottomiehen harkinnalla. Lainojen hoitomenoja tulee ottaa huomioon ulosottoa vähentävänä lainojen irtisanomisen ja vakuutusomaisuuden myynnin estämiseksi ulosoton vuoksi.

Ovi on auki samalla muille korjauksille, sillä hallitusohjelmassa myös lukee, että "hallitus selvittää pikaisesti vaalikauden alussa ulosottoaurean muutostarpeet, esimerkiksi velallisten suojaosan kohdalla, ja tekee tarvittavat lainsäädännölliset muutokset. Samalla ly-

hennetään maksuhäiriömerkintöjen kestoaikaa." Kaikki edellä listatut ja muut korjaukset ulosottoaurean soveltamisessa on tarpeen saada aikaan, että nyt tiedostetut korjaustarpeet ja tavoitekirjaukset muuttuvat todellisuudeksi.

Ulosotto lopetettava henkilöiltä jatkuttuaan yli 15 vuotta tai pidempäänkin

Tärkeä ja välttämätön korjaus on vanhenemisen nopeuttaminen. Nykyisellään 15 vuoden vanheneminen on velkakohtainen. Kun ulosotto aiheuttaa uusia ulosottoja, joissa alkaa uusi 15 vuoden vanheneminen, ulosotosta tulee ikuinen ketju, jossa yhden 15 vuoden jälkeen vanhentuneen ulosoton tilalle tulee uusi loputtomasti. Siksi Suomessa on henkilöitä, joilla ulosottokierre on voinut jatkua 30 vuotta tai pidempäänkin. 15 vuotta on perusteltua muuttaa niin, että kenenkään ulosotto ei kestä pidempään. Lakisääteisen rajan lyhentäminen alle 10 vuoteen tulee selvittää. Epäkohdan korjaamisesta on perusteltua nopeuttaa säätämällä erillinen laki siitä, että kaikkien kohdalla, joilla ulosotto on kestänyt yli 15 vuotta, ulosotto lopetetaan kokonaan. Ulosotosta vähintään osa tulee aina kohdistaa velkaan eikä vain viivästyskorkoon. Kun velkaa ei ole, ei pelkkää viivästyskorkoa varten tule enää ulosottaa. Viivästyskorkon käyttö tulee muutenkin korvata tavanomaisilla korkoilla ja tulee sopia lainoille riittävän pitkät maksuajat.

Jatkuu sivulla 6

MARX OPISTO

Kesän 2019 Marx-opiston kesätapaaminen järjestetään 9.-11.8. Hauhon Vähäjärvellä.

Marx-opisto on DSL:n opintokeskuksen viikonloppukurssi, jossa opiskellaan marxilaista teoriaa ja käytännön toimintaa. Kurssi järjestetään kaksi kertaa vuodessa, talvella ja kesällä. Kurssille ovat tervetulleita kaikki, jotka haluavat opiskella taitoja toimia luokkatietoisessa työväenliikkeessä. Viikonlopun aikana pureudutaan marxilaisuuden peruskäsitteisiin ennakkomateriaalin, asiantuntevien alustusten sekä ryhmätöiden avulla.

Tämänkertaisessa tapaamisessa keskitytään vallitsevaan ympäristökriisiin. Ympäristö- ja varsinkin ilmastotietoisuus, on ollut kasvussa, mutta toistaiseksi ympäristökriisin analysoinnissa ei ole riittävässä määrin otettu huomioon kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän luonnetta. Ympäristökriisin voidaan pitkälti katsoa olevan tulosta kapitalistisesta tuotantajärjestelmästä. Siksi marxilainen lähestymistapa tarjoaa parhaat keinot ympäristökriisin tulkitsemiseen ja ratkaisemiseen.

Asiantuntija-alustukset avaavat eri näkökulmia ympäristökriisiin. Energia- ja ympäristökysymyksiin perehtynyt tutkija **Janne M. Korhonen** käsittelee alustuksessaan kapitalismin ja ympäristökriisin välistä suhdetta. Tampereen yliopistolla väitöskirjaa valmisteleva **Miika Salo** analysoi kuinka kapitalistinen hegemonia asettaa esteitä ympäristökriisin ratkaisemiselle. SKP:n pääsihteeri **Tiina Sandberg** pureutuu käytännön kamppailuun tämän hegemonian haastamiseksi sekä esittelee sosialistista ympäristöperspektiiviä.

Kapitalistisen hegemonian ehdottamat ratkaisut ympäristökriisiin ovat osaltaan olleet luomassa uusia sarron rakenteita. Kehitysapua ja uuskolonialismia väitöskirjassaan tutkiva **Jari Karttunen** esittelee "vihreän imperialismia" piileviä uhkia. Karttunen toimii tällä hetkellä myös DSL:n pääsihteerinä. Helsingin yliopistossa sukupuolitutkimusta opiskeleva **Anna-Miili Töykkö** esittelee social reproduction -teoriaa, joka marxilaisen teorian pohjalta analysoi muitakin kuin luokkasuhteisiin (kuten sukupuoleen, ihonväriin tai kyvykkyyteen) perustuvia sarron suhteita.

Ilmoittautumiset DSL:n verkkosivulla: desili.fi

DSL:n liittokokous 26.5.2018

Osanottajamaksu on 80 € (sis. ohjelma, ruokailu ja majoitus). Maahanmuuttajat, työttömät, eläkeläiset sekä muut opintoseleihin oikeutetut voivat kuitata osallistumismaksun opintoseleillä ilmoittautumisen yhteydessä. Lisäksi DSL:n opintokeskus korvaa matkakulut halvimman julkisen kulkuneuvon hinnan mukaisesti.

Takaraja ilmoittautumisille on 25. kesäkuuta. Kursilla on paikkoja rajatusti, ilmoittaudu siis mukaan pikaisesti! Ensisijalla kurssin osanottajia valittaessa ovat ensikertalaiset ja nuoret. Kurssille hyväksytyt vastaanottavat heinäkuun aikana ennakkomateriaalit kurssia varten. Marx-opisto järjestetään yhteistyössä Suomen kommunistisen puolueen kanssa.

Vievätkö maakuntamalli ja hornetit Suomen perikatoon?

EU:n Vastaisen kansanrintaman vuosikokous pidettiin 30.5.2019. Poliittisen ja järjestöllisen tilannekatsauksen yhteydessä käydyssä keskustelussa käsiteltiin hyvin laajasti käynnissä olevia hallitusneuvotteluja. Todettiin Sote-uudistuksen polkeneen vuosia paikallaan. Kataisen kuntauudistus, Kepun maakuntamalli ja Kokoomuksen vallinnanvapaus ovat kaikki kaatuneet perustuslakiin. Kokoukseen mennessä julkisuuteen tihkuneiden tietojen mukaan hallitusneuvotteluja vetävä Antti Rinne ei hyväksy sellaisenaan Sipilän 18 maakunnan mallia, koska se kaventaa kuntien itsehallintoa ja niiden taloudellista päätäntävaltaa. Opintovollisuuden nostaminen on Rinteelle tärkeä asia samoin kuin vanhuspalvelujen hoitajamitoituksen nostaminen ja vanhempainvapaiden kehittäminen. Keskustelussa kuitenkin todettiin, että SOS-hallituksen pitkään harjoittaman uusliberalistisen talouspolitiikan vinoutumia tulee jatkossa uudistuspolitiikan rahoituksen turvaamiseksi selkeästi korjata. Siksi "maksumiehiksi" ei pidä enää asettaa tavallista palkansaajaa. Tulee käydä käsiksi suuriin palkka-, pääoma- ja osinkotuloihin sekä veroparatiisikeinotteluun ym. Keskustelussa katsottiin, että on kaksi keskeistä yli muiden olevaa kysymystä. (1) Tulee säilyttää kunnallisen itsehallinto, peruspalveluiden tulee olla kuntien vastuulla ja maakuntamalli on torjuttava. (2) Tulee luopua tähtitieteellisen kalliista ja ulkopoliittikkamme kannalta vaarallisista hyökkäyhävittäjien hankinnoista. Näistä kahdesta jälkimmäisestä kysymyksestä päätettiin laatia vuosikokouksen kannanotto, joka levitetään julkisuuteen.

Työ sote-kaappausta vastaan ei selvästikään ole ohi. Lamaantumisen käy meille todennäköisesti kalliiksi

Soten 18 maakunnan tulkuton malli

Hallitusneuvotteluissa on haikailtu sote-palvelujen työntäminen Sipilän-Stubbin lehmänkaupassa 2015 sovittuun 18 maakunnan malliin. Sipilän maakuntamallia kannatti vain muutama keskustan edustaja ja murto-osa äänestäjistä. Hallituksen eron jälkeen puolueet suitsuttivat sote-uudistuksen parlamentaarista valmistelua. Nyt tavoite onkin maakunnat, maakuntaverotus ja -vaalit. Jos sote-tointa halutaan kehittää, pitää ensin kartoittaa ongelmat ja miettiä parannuskeinot.

Maailman paras järjestelmä

Suomen sote on ollut taloudellinen ja toiminnallinen menestystarina. Menomme ovat maailmanmittassa alhaiset ja tutkimusten mukaan 90 % kansalaisista on tyytyväisiä kuntien sote-palveluihin - lienee maailmanennätys. Kansainvälisten selvitysten mukaan terveydenhoitomme on korkeatasoista ja kustannustehokkainta maailmassa. Perussairaanhoito pitää säilyttää kunnissa ja erikoissairaanhoito yliopistosairaalaapiireissä.

Henkilöstövajaus ongelma

Viime vuosina terveystointia ja varsinkin vanhustenhoitoa on yksityistetty rajusti ja kunnat ovat laimin-

lyöneet valvonnan. Liiketoimintamalli ei sovi sote-palveluihin. 20 viime vuoden aikana erikoissairaanhoitoon on perustettu 3 000 virkaa, terveyskeskuksiin niitä on tullut vain runsaat 300. Soten möyhentämistä perustellaan, että "ihmiset eivät pääse lääkäriin". Yleensä lääkäriin pääsee kiireellisissä tapauksissa tai jonnottamalla samana päivänä. Ongelma johtuu kuntien valtionapujen leikkauksista sekä lääkäri- ja hoitajapulasta. Toimivaa järjestelmää ei tule romuttaa, vaan keskittää voimavarat ongelmien ratkaisuun. Sote-ongelmat ratkeavat kouluttamalla 1000 lääkäriä perusterveydenhoitoon.

Isot yksiköt eivät ole soten viisasten kivi

Suomessa sote-menot ovat pienimmät 20-40 000 asukkaan kunnissa, joissa palvelut ja niiden saatavuus on hyvät. Vuoden 2009 alussa toteutettiin 32 kuntaliitosta. VATT tutki, miten kuntien menot kehittyivät liitoksen jälkeen. Vertailussa ei ollut yhtään liitosta, joka olisi tehostanut palveluja tai hidastanut kustannusten kasvua. Palvelut heikkenivät varsinkin liitoskunnissa. Sote-menot ovat 55-60 % kuntien menoista. Myös pelastustoimen, ensihoidon ym. palveluiden siirtoa harkitaan.

kuunottamatta, halua olla Halla-aholaisten kanssa missään tekemisissä. Veljeily äärioikeiston kanssa toisi hallaa myös omalle kannatukselle.

Osa äänestäjistä haluaa vain jotain vastustaa. Jos persujen kannatus olisi haluttu pikaisesti romahduttaa, olisi heidät pitänyt ottaa uuteen hallitukseen. Se olisi kylläkin tuottanut Suomelle imagotappion, äärioikeisto hallituksessa olisi kumastuttanut Euroopassa.

Lisäksi maailma on hieman erilainen kuin SMP:n ja Urpo Lepäsen aikakaudella. Lienee edelleen Suomen oloissa ennätys tämä

Leveiden hartioiden harha

Olisi syytä arvioida myös muiden maiden kokemuksia. Maailmalla ollaan pienentämässä sote-alueita, koska suuret yksiköt ovat kalliita ja tehottomia. Mm. Tanskassa ja Virossa tehty maakuntauudistus perutaan ja palvelut siirretään takaisin kuntiin ja kuntayhtymiin.

Perustuslain 19 § turvaa jokaiselle oikeuden riittäviin sote-palveluihin, joten sote ei tämän vuoksi voi koskaan olla keskeinen julkistalouden säästökohde. "Bruttokateosuus pitäisi nostaa nykyisestä 9,5 %:sta pohjoismaiselle 10,5 % tasolle, jotta väestömme vanhetessa ja palvelutarpeiden kasvaessa voimme turvata jokaiselle perustuslain turvaamat riittävät palvelut. Siirtyminen suuriin sote-yksiköihin lisäisi kokonaiskustannuksia. Se nostaisi asiakasmaksut pilviin.

Maakuntamalli ajaisi sote-toimen kriisiin

Ongelma maakuntaverossa olisi, että turha välitaso - kolmas verottaja kuntien ja valtion lisäksi - voisi johtaa veroasteen nousuun ja tekisi talouspolitiikan entistä vaikeammiksi ohjattavaksi. 18 maakunnan malli aiheuttaisi kaaoksen, koska osa "itsehallinto"-alueista ei pärjäisi maakuntaveroiltaan.

Jo edellisen lakipaketin osalta useat tutkijat katsovat, että aluevaaleista pitäisi olla kirjaus perustuslaissa. Kuntien itsehallinnon romutus, vallan keskitys ja maakuntien verotusoikeus noussee ongelmaksi. Jotkut viime kauden valiokuntien jäsenet arvostelevat Rinteen-Sipilän ratkaisua: he eivät halua romuttaa 150 vuotta toiminutta kunnallista itsehallintoa.

EU:n vastainen kansanrintama Vuosikokous 30.5.2019

Hoivaa vai hornetteja

Hävittäjähankintoja pitää arvioida ennen muuta ulko- ja turvallisuuspolitiikan kannalta. Koska Suomi on sotilaallisesti liittoutumaton maa, hävittäjäkaupoilla voidaan murentaa liittoutumattomuutta. Se taitaa olla mielessä monella, jotka puuhaavat uusia hankintoja? Merkittävä osa sotilaita ja poliitikoista päätynee suositteluun kalliita amerikkalaisia F-35-hävittäjiä. Yhteinen nimittäjä on tahto kytkeä Suomi tiiviimmin Natoon ja peesata Yhdysvaltoja. F-35:sta on versio, joka on suorituskyvyltään myös strateginen pommittaja ja kykenee kantamaan ydinaseita. Tällaista konettako Suomi tarvitsee?

Hävittäjiä vai ohjuksia?

Israel aloitti 1967 Kuuden päivän sodan ja lamaannutti yllätyshyökkäyksellä Egyptin, Syyrian ja Jordanian ilmavoimat nopeasti ja valloitti Siinain niemimaan, Golanin ja Länsirannan. Jos Suomi joutuisi sotaan, hyökkäyksen kohteina olisivat lentokenttämme ja hävittäjämme. Olisi viisaampaa käyttää torjuntaohjuksia hyökkäävien hävittäjien torjuntaan, jotta koneita, kenttiä ja varalaskupaikkoja ei tuhottaisi kuten kuuden päivän sodassa?

Hävittäjät ovat hyökkäysaseita

Ja mitä Horneteilla on saatu aikaan? Se on vain valokuva ilmatilaamme loukanneesta lentokoneesta. Sama tieto saatiin myös tutkilla. Kantakosken mielestä Suomelle riittäisi 13 hävittäjää tunnistustehtäviin. Varsinainen ilmavalvonta tulisi hoitaa tutkailustolla ja ilmapuolustus-ohjuksilla.

Hävittäjien hintalappu on pöyristyttävä

Valtionvarainministeriön virkamiesjohto vaatii puolen miljardin € supistuksia Suomen vuosibudjettiin. Puolustuselonteko edellyttää kahden tai kolmen miljardin menolisäyksiä. Presidentti-ylipäällikkö on ilmoittanut, ettei asiassa enää käytetä poliittista harkintaa. Kahden Super-Hornetin hinnalla Suomi pystyisi hankkimaan korkeakantamaiset ilmatorjuntaohjukset koko maan puolustamiseksi. Yhden hävittäjän hinnalla

la varustettaisiin kokonainen jääkäriprikaati. Valtiojohto kopioi supervallan doktriinin Suomelle. Yhden asejärjestelmän hinta on yhtä suuri kuin summa, jolla Sipilän hallitus sanoi leikkaavansa sote-kustannuksia. Hävittäjiä ja laivaston laivahankintoja kannattaa alle puolet kansalaisista. Poliittisen eliitin mielestä Suomessa ei pidä käydä keskustelua poliittisesta hankkeesta, johon lapioidaan kymmeniä miljardeja yhteistä rahaa. "Poliittista harkintaa ei tehdä viime kerrallakaan, eikä tehdä nytäkään", totesi ministeri Jussi Niinistö.

Ilmatilaa on helpompi puolustaa kuin ilmakehää

Suomen on helpompi käyttää 30 miljardia € oman ilmatilan puolustamiseen kuin miljardi € yhteisen ilmakehän suojelemiseen. Poliitikot ovat huolestuneita ilmastolämpenemisestä. Kellossa on tyystin toinen ääni, kun puhe on ilmatilan suojelusta. Jos ilmastomuutos olisi edes kuvitteellinen sotilaallinen uhka, olisivat puolueet siirtyneet puheista tekoihin. Nyt kaikki eduskuntapuolueet hyväksyvät monitoimihävittäjien hankinnan

Suomi - ilmasodan jättäläinen

Kun Suomessa pantiin sotaopit uusiksi ja siirryttiin puolustamaan ilmatilaa, siitä tuli Euroopan johtavia ilmasotavaltioita. Meillä on torjuntahävittäjiä ja hävittäjäpommittajia yksi kone 86 000 asukasta kohti. Torjuntahävittäjiä valmistavassa Ruotsissa on kone jokaista 74 000 asukasta kohti. Venäjän asevoimissa luku on 1:230 000 ja Saksassa 1:400 000. Yhdysvallat on vertailussa Suomen tasoa. Siellä on yksi taistelulentokone 84 000 asukasta kohti. Tiedot perustuvat evers-tiluutnantti evp. Pekka Kantakosken laskelmiin. Hän pitää Suomen ilmavoimia ylimitoitettuna, sekä kustannusten että käyttöarvon puolesta. Hornetien jättämää velkaa ei ole vielä maksettu, kun jo uutta lainaa ollaan ottamassa.

EU:n vastainen kansanrintama Vuosikokous 30.5.2019

Vaalimietteitä

Kaksien vaalien jälkeen joihinkin asioihin on tullut ratkaisuja, osin selventäviä, osin uusia kysymyksiä herättäen. Eniten eduskuntavaaliin liittyyvää ihmetystä herättää suomalaisen äänestäjän sielunelämä. Persujen äänimäärä taisi olla lähemmäs puoli miljoonaa.

Olisi mielenkiintoista suorittaa kysely puoluetta äänestäneitten kesken, miksi he antoivat äänensä juuri kyseiselle puolueelle. Koviin moni ei varmasti usko persuilla olevan viisasten kiviä hallussaan. Oli myös tiedossa, etteivät muut puolueet, toista äärioikeistopuoluetta eli kristillisiä lu-

kuunottamatta, halua olla Halla-aholaisten kanssa missään tekemisissä. Veljeily äärioikeiston kanssa toisi hallaa myös omalle kannatukselle.

Osa äänestäjistä haluaa vain jotain vastustaa. Jos persujen kannatus olisi haluttu pikaisesti romahduttaa, olisi heidät pitänyt ottaa uuteen hallitukseen. Se olisi kylläkin tuottanut Suomelle imagotappion, äärioikeisto hallituksessa olisi kumastuttanut Euroopassa.

Lisäksi maailma on hieman erilainen kuin SMP:n ja Urpo Lepäsen aikakaudella. Lienee edelleen Suomen oloissa ennätys tämä

Urpon lupaus työttömyyden poistamisesta 6 kuukauden kuluessa. Vaalilupauksista ei ole pulaa, mutta ne ovat muuttuneet hieman järkevimmiksi. Kukaan ei tainnut esittää esimerkiksi vaatimusta verot valtion varoista. Lisäksi kiinnittivät huomiota kysymykset, joita ei esitetty, mutta olisi pitänyt kysyä. Uuden hallituksen mukaan säästävyyttä tarvitaan. Miksi ei säästetä militaristien ajamista hankkeista? Useilla miljardeilla aiotaan hankkia uusia aseita, vaikka kukaan ei ulkopuolelta Suomea uhkaa.

Uudet Hornetit eivät poista syrjäytymistä, eivät kansalaisten eriarvostumista, nuorison tulevaisuuden synkkyyttä jne. Uudet aseet

vain hyödyttävät jenkien aseellisuutta. Uudet aseet tarvitaan, kun Suomen kautta halutaan hyökätä ryöstämään Venäjän luonnon rikkauksia. Uuden eduskunnan ja hallituksen pitää tutkia, mitä ja minkälaisia sopimuksia sininen puolustusministeri ehti tekemään ja peruutetaan kaikki sopimukset. Suomen armeijan tehtävänä olkoon vain Suomen etujen puolustaminen, ei Yhdysvaltain etujen nöyrä kunnioitus. Siksi suomalaiset sotilaat tulee kotiuttaa eri puolilta maailmaa. Esimerkiksi Afganistan on tullut Suomelle maksamaan jo miljardi euroa. Onko Suomi sen turvallisempi paikka asua?

Eu-vaaleja en suuremmin kä

sittele, koska en ole niissä koskaan äänestänyt. EU-vaalien paras tapahtuma lienee Teuvo Hakkaraisen valinta, lienee Brysselissä hävittäviä tapahtumia tulossa. Ei kannataisi ihmetellä, miksi EU-vaalit eivät äänestäjiä kiinnosta.

Loppukaneettina toteaisin Suomen olleen aina suurissa vaikeuksissa, kun äärioikeisto on ollut vahvoilla. Muistetaan Lapuan liikkeen ja IKL:n aika. Toivottavasti nykyinen uhoaminen itään ei pääty yhtä surkeasti kuin -30 luvun aikana, ennusmerkit ovat samoja.

Reino Welling, eläkeläinen Jämsänkoskelta

Vuosi 2018 oli Suomen pahin ulosottovuosi (osa 2-3)...

Jatkoa sivulta 4

Virheelliset velkomiset korvattava

1990-luvun pankkikriisistä alkaen 30 vuoden ajan on vaadittu korjauksia virheelliseen velkomiseen. Korjauksen sijaan on valittu väärä suunta, joka on johtanut tilanteen pahenemiseen erityisesti 2010-luvulla ja kaikkein eniten kahtena viime vuotena. Virheellinen velkominen on vaiettu epäkohta. Virheiden korjaamiseksi valtion talouden tarkastusvirastossa ja muulla valtion hallinnossa on käynnistettävä selvitykset niistä asioista, joissa tästä on epäily ja samalla ulosottojärjestelmä epäkohdista laajemmin. Tärkeä lain soveltamisen muutos tarvitaan siihen, että ulosoton tulee esittää velkakirjat tai muut saamisasiakirjat ja jos näitä ei ole, ulosotto tulee keskeyttää ja jos niitä ei sittenkään saada, ulosotto tulee lopettaa. Ulosotossa on siirryttävä nykyaikaan siinä, että tilityksistä velkojille on esitettävä tositteet ulosotossa olevalle.

Korvaamiset virheellisestä velkomisesta tulee ottaa huomioon samalla, kun hallitusohjelman mukaisesti "uudistetaan vahingonkorvauslain julkisyhteisön korvausvastuuta koskeva sääntely". Tulee varmistaa konkreettisia tuloksia, kun hallitusohjelman mukaisesti "selvitetään maksuaikoja ja maksuvyyttömyyttä koskevan lainsäädännön uudistamista, tavoitteina etenkin pienten ja keski suurten yritysten toimintaedellytysten vahvistaminen".

Luottorekisteri vain oikeusturvaa varten

Kun hallitusohjelmaan on kirjattu, että "positiivinen luottorekisteri otetaan käyttöön hallituskauden aikana", tulee varmistaa, että tämä on vain viranomaisrekisteri eikä ihmisten lainatietoja jossain pankissa anneta toisille pankeille tai rahoitusyhtiöille, ettei rekisteriä käytetä pankkien velkomiskartellin rakentamiseen. Tulee myös varmistaa, etteivät tiedot ole ulosoton käytössä, vaan ovat kuluttajasuojan käytössä. Rekisterin pitää palvella oikeusturvaa ja ihmisen asioita voidaan järjestää eikä käyttää välineenä ulosoton lisäämiseen niin, että lainat irtisanoetaan ja vakuusomaisuus pakkohuutokaupataan.

On välttämätöntä lopettaa ulosoton virheelliset pakkomyynnit

Sen sijaan, että lainojen hoito tehtäisiin mahdolliseksi maksujärjestelyillä, ulosotto estää lainojen hoidot ja aiheuttaa pakkomyynnit käyttäen useita pakkokeinoja:

1. Ulosotetaan tuloja eikä oteta huomioon ulosoton ulkopuolisiksi kutsuttujen lainojen hoitomenoja edes korkojen osalta. Elinkeinotulot estetään, kun ulosotto ottaa määräsvalan elinkeinotoi-

minnan kiinteistöihin.

2. Ulosotto teettää luottohäiriömerkinnät ja kiinteistörekisterimerkinnät ulosotosta ilman oikeuden päätöstä. Tällä ulosotto estää maksujärjestelyt ja luotot irtisanoetaan ulosotto pakkomyynnyksi vakuutena olevan omaisuuden, vaikka lainat olisivat hoidettavissa.

3. Luottojen irtisanomisella aiheutetaan viivästyskorot.

4. Pakkomyyntin myyntitulot luovutetaan velkojalle vähentämättä luovutusvoiton veroja. Ne peritään ulosotossa olevalta, joka ei saa myyntituloa eikä ole myynyt. Velkojapankki tai perintäyhtiö saa myyntitulon ilman että luovutusvoiton veroa on siitä vähennetty. Ulosoton tällä tavoin ylläpitämä veronkiertomenettely on sama kuin pankin pakkomyynnyssä kielletyllä oman käden oikeudella asiakkaan omaisuutta. Kun pankki myy tällä tavoin, oikeudessa päätös tehdään pankin edustajien kuulemisen perusteella, eikä laittomuuksia tutkita. Oikaisu tulee mahdottomaksi, vaikka kyseessä on väärä

Velallisten Tuki ry:n toinen kampanja-auto

Velallisten Tuki ry:n kampanja-auto kiertää toreilla ja tapahtumissa. Tässä ollaan kansalaistorilla joukkovoiman "Ei jatsoon"-tapahtumassa.

velkominen.

5. Pakkomyyntit ovat lahjoitusmyyntejä alhaiseen hintaan tai ainakin alihintaisia. Kun myynti ja siten täytäntöönpano tehdään ennen oikeuden lainvoimaisia päätöksiä, tätä ei oikaista.

Kiinteistöjä mukaan lukien asuntoja ulosmitataan vuosittain monin kertoin määrä verrattuna siihen, mitä myydään. Tämä merkitsee, että ulosottomiehellä on ulosmitattuna huomattavan suuri omaisuus useita satoja miljoonia euroja koko ajan. Kun on ulosmittaus, niiden hoito kärsii, koska rahan laittamista omaisuuden huoltoon rajoittaa pelko varojensa menettämisestä, eikä ulosottomies kiinteistöjä hoida eikä myöskään irtaimistoa.

Edellä on käsite pakkomyynnit. Ennen puhuttiin julkisista pakkohuutokaupoista ja että "vasarat paukkuvat". Nykyisin pakkohuutokaupat tehdään Mezzoforte Oy:nimisen yksityisen yhtiön nettimyyntisivustoilla. Ne eivät ole julkisia huutokauppoja entiseen tapaan. Laissa on sana vapaa myynti, joka on erehdyttävä nimitys. Kyse on pakkomyynneistä.

Ulosoton rakenneuudistuksen eduskuntakäsittely ei korjannut epäkohtia

Niin sanotussa ulosoton rakenneuudistuksessa yhdistetään erilliset ulosottovirastot yhdeksi valtakunnalliseksi ulosottolaitokseksi. Nykyisellään virastot ovat erillään ja lisäksi on vuonna 2010 perustettu valtakunnanvoudinvirasto.

Ulosottolaitokseen sisällytetään peruspäätös sekä ns. erikoisperintä, jolla on ollut oma organisaationsa, jota ei ole ollut laissa. Erikoisperintään on siirretty asiat, joissa on käytetty kovennettuja toimenpiteitä.

Ennen olivat erikseen ulosottomiehet ja ulosottoapulaiset. Sit-

ten näistä kaikista tehtiin kihlakunnanulosottomiehiä. Ulosoton rakenneuudistuksessa palautetaan kah-tijako siten, että enää ei ole kihlakunnanulosottomiehiä vaan ulosoton ylitarkastajat ja tarkastajat.

Ulosottomiehet ovat saaneet palkastaan keskimäärin 30 % ulosoton perusteella, mikä on lisännyt oikeusturvan syrjäyttämistä, koska ulosottomies menettää palkanlisänsä, jos vähentää ulosottoa. Voudit saavat myyntiprovisiot pakkomyynneistä ja tilityksistä. Kansanedustajat ovat muiden mukana kritisoineet vääränlaista palkitsemista, mutta ulosottolaitos on niin vahva, ettei eduskunta ole kyennyt tähän eikä muutenkaan sen toimiin puuttumaan.

Lain muutos sisältää uuden kantelukanavan. Kun kannelaan valtakunnanvoudinvirastolle ja tämä hylkää kantelun, tästä voi kannella suoraan oikeusministeriöön, jolla on velvollisuus päättää asia. Päätöksestä voi yrittää valittaa valtioneuvostoon ja hallinto-oikeuteen, kun nyt ulosottoasioista valitetaan käräjäoikeuteen. Se on reitti joka ei nykyisellään toimi oikeusturvakeinona. Aiemmin oikeusministeriö on kääntänyt sinne tehdyt valitukset valtakunnanvoudin virastoon, vaikka juuri valtakunnanvoudinviraston ulosottovirastoihin kohdistuvat ohjauksen ja valvonnan pettäminen on johtanut kanteluihin oikeusministeriöön. Lain muutoksen jälkeen oikeusministeriöllä on päätösvelvollisuus. Uusi kantelukanava ei kuitenkaan korjaa ulosoton ongelmia, vaan ne vaativat linjamuutoksen.

Perintäyhtiöt ovat ongelma. Kritiikin rajaaminen vain niihin peittävät sen, että ulosottojärjestelmä on kriisissä ja on peruskorjauksen tarpeessa.

Pekka Tiainen
Valtiotieteen tohtori

Esko Luukkonen in memoriam

Suruviestit tulevat aina yllättäen. Tällä kerralla saimme kuulla, että keskuudestamme 31.5.2019 poistui Esko Luukkonen. Hän syntyi Ruokolahdella työläisperheeseen 7.5.1949. Eskon Isä työskenteli Enso Gutzeitilla metsurina ja myöhemmin sähkömiehenä. Molemmat vanhemmat olivat aktiivisia järjestöihmisiä ja isä oli kommunistisen liikkeen aktivisti jo ennen puolueen julkiseksi tuloa. Täältä saakka Esko peri voimakkaan suuntautumisensa työväenliikkeeseen.

tekijöitä ja nuorena työläisenä Eskokin joutui "kilometritehtaalle".

Silloin v. 1970 Esko muutti Turkuun, jossa pääsi työhön Ovakon rautatehtaalle. Siellä Esko liittyi Metallityöväen liiton (osasto 49) jäseneksi ja toimi pitkään työosastonsa luottamusmiehenä. Täällä v. 1976 hän myös liittyi SKP:n jäseneksi. Rautatehdas lopetettiin v. 1979 ja jälleen oli vuorossa siirtyminen kilometritehtaalle. Valmetin telakalla Esko aloitti työt v. -80 tammikuussa. Täällä hän toimi edelleen ammattiyhdistyksessä sekä Valmetin puolueosastossa. Valmetilla töitä riitti siihen saakka kun se v. 1992 lopetettiin. Silloin kaikki työntekijät Valmetilta siirrettiin Laivateollisuus AB:lle (LATE). Siihen aikaan valmistettiin paljon laivoja Neuvostoliittoon. Töitä täällä kesti jälleen siihen saakka kun LATE myytiin Värsilälle v. 1995. Värsilään Eskoa ei otettu, koska hän oli käynyt "liian paljon pöntössä puhumassa". Sen jälkeen Esko teki paljon erilaisia patkätöitä.

Eskon elämään on koko ajan kiinteästi kuulunut toiminta työväenliikkeessä ja taistelu palkan saajien etujen puolesta. Asukastoimintaan hän osallistui aktiivisesti toimien 15 vuoden ajan v. 75-90 Aunelan asukasyhdistyksen puheenjohtajana. Useissa lakoi-

sa Esko on ollut mukana. Puoluelämässä Esko taisteli alusta saakka luokkakantaisen linjan puolesta ja teki töitä Tiedonantajan hyväksi. Kun sitten SKP lopetettiin ja Tiedonantajaliike valitsi gorbatshovilaisen linjan, siirtyi Eskokin 1987 perustetun KTP:n jäsenyyteen ja teki paljon töitä mm. Työkansan Sanomien hyväksi. 2000-luvun alkupuolelta saakka Esko teki töitä Kansan ääntä julkaisevien järjestöjen hyväksi. Aktiivisena järjestöihmisenä Esko ei jäänyt koskaan lepäämään paikalleen.

Hän organisoiti STP:n Turun seudun osaston, joka järjesti toimintaa Turun ja Varsinais-Suomen alueella. Merkittävään panoksen Esko antoi kehittäessään erilaisten työkansaa edustavien järjestöjen yhteistoimintaa mm. kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa. Kunnallisissa ja valtiollisissa vaaleissa Esko onkin ollut säännöllisesti ehdokkaana. Esko oli loppuun saakka työväenliikkeessä mukana ja osallistui myös perinteiseen vapunpäivän viettoon. Loppuun saakka hän osallistui yhteiskunnalliseen toimintaan työväenliikkeen hyväksi.

Lepää rauhassa Esko
Järjestötoverit ja ystävät

Iloitse vasemmisto

Tulevasta hallituksesta karsituivat perussuomalaiset ja Kokoomus. Se on suuri onni vasemmistolle. Edelliseltä, nykyiseltä toimitusneuvostohallitukselta jäi perinnöksi oikeistoideologia. Demarivetoisen vasemmistoliitto vahvistetun hallituksen ei tarvitse itse keksiä uudelleen ikiliikkujaa. Valtionomaisuutta voidaan myydä juoksevien menojen rahoittamiseen.

Eduskuntavaalikampanjoissa muistettiin lapsia ja vanhuksia. Se ei maksanut mitään paitsi näille muistetuille, jotka joutuvat muiden köyhien kanssa maksajan paikalle.

Valtion pankin pääjohta-

ja Mauno Henrik Koivisto valitsi kannattajiaan muodostaessaan ensimmäistä hallitustaan; jos silloinen vasemmisto SKDL ei ole hallituksessa on noudatettava vasemmistolaisista politiikkaa. Jos SKDL on hallituksessa, silloin on noudatettava yrityksiä tukevaa politiikkaa.

Perintönä nykyiseltä toimitusneuvostolta jäi vielä uskotava puolustus Naton isäntämaan USA:n sotaharjoitukset Suomen alueella ja hyökkäysaseiden ostaminen isäntämaalta.

Valjo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 29.5.2019

Lisäarvon kohottaminen, kapitalistisen tuotannon käyttövoima

Lisäarvon tuotanto on kapitalismin liikelaki ja taloudellinen peruslaki. Lisäarvon tuotanto perustuu Marxin mukaan työläisen kykyyn luoda työpäivänsä aikana enemmän arvoa kuin mitä häneltä kuluu oman työvoimansa uusintamiseen eli välttämättömien elinhyödykkeiden tuottamiseen. Palkatessaan työläisiä kapitalisti ostaa heidän työkykynsä. Lisäarvon alkuperän salaisuus on siis siinä, että työvoiman kuluttaminen on samalla uuden arvon luomista.

Työvoimatavaran arvo

Kapitalismin oloissa työvoima on tavara. Työvoiman arvon määrää se yhteiskunnallisesti välttämätön työaika, joka tarvitaan työvoiman uusintamiseen kuuluvien toimeentulovalineiden aikaansaamiseen. Työvoimaa ei voida irrottaa työntekijästä ja hänen kyvystään saada liikkeelle tuotantoprosessissa fyysisiä ja psyykkisiä voimiaan. Tätä kykyä täytyy uusintaa, myös silloinkin kun sitä ei käytetä, esimerkiksi työttömyysaikoina. Työvoimatavaran arvoon vaikuttaa niiden toimeentulon välineiden määrä ja laatu, jotka tarvitaan työläisen ja hänen perheensä toimeentuloon, kouluttamiseen, terveydenhoitoon, itsensä kehittämiseen ja niin edelleen.

Historialliset ja yhteiskunnalliset olot määräävät, miten paljon ja millaisia toimeentulon välineitä sisältyy työvoiman arvoon. Yhteiskunnan tuotantovoimien kehityksessä muuttuvat työvoimalle asetettavat vaatimukset kuin myös toimeentulonvälineiden määrä ja laatu. Työvoiman arvo on siis muuttuva suure ja se riippuu paljolti myös kapitalistisen yhteiskunnan perusluokkien voimasuhteista. Työväenluokan järjestyneisyys, taistelutahoto, luokkatietoisuus ja vastarinta sen elintason ja oikeuksien heiken-

Marx totesi, että työväenluokan työllistetyin osan ylityö paisuttaa sen varajoukon rivejä, kun taas päinvastoin se lisääntynyt painostus, mitä viimeksi mainittu kilpailullaan harjoittaa edelliseen, pakottaa sen ylityöhön ja alistumaan pääoman käskyihin. Se, että työväenluokan toinen osa tuomitsee ylityönsä kautta toisen osan pakotettuun joutilaaisuuteen ja päinvastoin, tulee rikastumisen välineeksi yksityiselle kapitalistille ja jouduttaa teollisuuden vara-armeijan tuotantoa yhteiskunnallisen kasautumisen edistymistä vastaavasti. (Pääoma I, s. 571 – 572, Vaasa, 2013)

Ay-järjestöjen 2.2.2018 aktiivimallia vastaan organisoidussa protestissa vaadittiin aktiivimallin purkamisen ohella mm. työtä, palveluita, leipää ja toimeentuloa kepin sijaan. Kaikki nämä kytkeytyvät lisäarvoon.

tämistä vastaan ovat ratkaisevia tekijöitä työvoiman arvon määräytymisessä.

Työn tuottavuuden kohottaminen kärjistää riistoa

Työn tuottavuuden parantuessa työläisten tarvitsemien hyödykkeiden arvo laskee, koska niiden tuottamiseen menee vähemmän aikaa. Näin ollen työpäivän pysyessä samana, välttämättömän työajan (siis sen joka menee työvoiman arvon uusintamiseen) lyhentyessä ja lisätyöajan pidentyessä lisäarvo kasvaa ja työläisten riisto voimistuu. Työpäivän pidentämisellä tuotettua lisäarvoa Marx nimittää absoluuttiseksi lisäarvoksi.

Työläisille maksettu palkka on pienempi kuin heidän omistaman-

sa työvoiman kyky luoda työpäivän aikana uutta arvoa. Lisäarvo edustaa sitä lisätyöaikaa, sitä osaa työpäivästä, jonka työläinen työskentelee kapitalistille ilmaiseksi ja jonka aikana luodun arvon se anastaa korvauksetta itselleen.

Ylityöt ja kiky-sopimus absoluuttisen lisäarvon tuotannon menetelmiä

Ylityöt ovat eräs absoluuttisen lisäarvon tuotannon menetelmä ja ne eivät lopu edes lama-aikoina. Työnantajat käyttävät häikäilemättä hyväkseen työntekijöiden kasvavaa epävarmuutta työpaikan säilymisestä. Pääoma ei ole huolissaan uusista työpaikoista ja työläisten toimeentulosta. Se huolehtii ainoastaan pääoman arvonlisäyksestä. Täs-

ta on kyse sekä ylityöistä että työttömyydessä. Työttömyys on nyrkki jota pääoma käyttää saadakseen työläiset pelkäämään työpaikkansa tai vaikkapa velkarahalla rakennetun talonsa puolesta. Pelokas ihminen on nöyrä ja valmis tekemään vaikka ylityötä ja suostumaan työehtojen huononnuksiin.

Työ- ja elinkeinoministeriön helmikuussa julkaiseman vuoden 2018 työolobarometrin mukaan joustavat työajat ovat lisääntyneet työpaikoilla viime vuosina. Viime vuonna noin 10 prosenttia palkansaajista oli tehnyt töitä työajan ulkopuolella ja yli 40 tuntia työviikko-

ja. Työntekijöistä 14 prosenttia teki töitä korvauksetta työajan ulkopuolella, jotta olisi suoriutunut työtöhtävistään. Teollisuuden työntekijöistä 17 prosenttia teki kuukausittain korvauksetta ylityötä ja yksityisten palvelujen työntekijöistä 27 prosenttia. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston mukaan te-toimistoissa oli tämän vuoden helmikuun lopussa 245 800 työtöntä työnhakijaa.

Absoluuttisen lisäarvon tuotantoa lisättiin myös Sipilän porvarihallituksen ja ay-liikkeen sopimalla kiky-sopimuksella. Työaika pidennettiin 24 tunnilla vuodessa palkkatasoa nostamatta. Palkatonta työtä perusteltiin porvareiden toimesta sillä, että sillä lisätään työpaikkoja. Totuus on kuitenkin se, ettei työajan pidennys luonut varmaan yhtään uutta työpaikkaa. Palkattoman työn luoma lisäarvo lihotti ainoastaan kapitalistien kukkaroita.

Kokonaan oma lukunsa ovat aktiivimalliin liittyvät pakkotyöt 9 euron päiväkorvauksella.

Työajan lyhentäminen on välttämätöntä

Tuottavuuden nopea kohoaminen ja tuotannon kasvu antavat täydet mahdollisuudet työväenluokan elinolojen parantamiselle ja työajan radikaalille lyhentämiselle. Automaatio ja robotiikka ovat johtaneet työvoiman tarpeen voimakkaaseen vähentymiseen. Työajan lyhentäminen ansiotasoa alentamatta ei ole vain mahdollista vaan välttämätöntä, jotta työläisille voidaan turvata työpaikkoja ja toimeentuloa, joka riippuu heidän mahdollisuuksistaan myydä työvoimaansa.

Asko Julkunen

VAKAUS ON VALHE VÄHEMPIOSAISELLE

Kun monetaristinen oppi vakauden merkityksestä ja inflaation vastaisesta taistelusta oli saatu ympättyä yhteiskuntaan ja sen taloudellisiin toimijoihin, oli suunta eriarvoistavaan yhteiskuntaan sillattu eli rikkaiden rikastua ja köyhien köyhtyä. Vakauden vyörytys alkoi Suomessa 1980-luvun puolivälistä, kun hyväksyttiin tuloerojen kasvu, vakauttava raha- ja finanssipolitiikka. Euroalue ja EKP synnyttiin tämän "valtavirtaisen" talousteorian vallitessa Eurooppaa ja maailmaa. Tämä ei ole markkinataloutta, jossa talouden keskeisten toimijoiden tehtäväksi on tullut säädellä arvonmitan (rahan) arvoa, ei tuottaa hyvinvoinnin edellyttämiä tavaroita ja palveluja.

Erilaisia talouksia

Poliitikot ja kyvyttömiksi saatetut instituutiot eivät kykene muuttamaan "vakautettua" taloutta hyvinvoinniksi, koska se ei pysty "paperitaloutta" muuttamaan reaalityöksi "vakauden vaatimusten vallitessa". Keynes jo aikanaan mainitsi, että reaalityöiden kasvu edellyttää inflaatiota. Se on monetarismin opeissa nollattu, keskuspankit kuohittu ja yksityiselle rahoitussektorille säädetty "rahanluontioikeus". Kiistatta on käynyt niin, että funktionaalinen tulonjako on pahasti kieroutunut. Kun markkinatalous ei toimi,

köyhät eivät saa lakkoilla tulojensa nostamiseksi, vanhusten eläketurvaa leikataan, päivähoitoa ja koulutusta supistetaan sekä SOTE-palvelut ajetaan alas. Tämä kaikki ns. "sisäinen inflaatio", jotta "ulkoinen inflaatio" ei heikentäisi "paperitalouden" arvoja ja omistuksia.

Asiassa on tärkeä kysymys, voivatko vallan käyttäjät sijoittaa inflaation minne haluavat, ulos (valuuttojen arvon lasku), sisään (leikkaukset, "työmarkkinaohjeistus") vai arvopapereihin ("kupla", papereiden nimellisarvo ei vastaa reaaliarvoa). Tämän mekanismin säätelyä eivät enää poliitikot hallitse, ehkä pahantahtoisuuttaan, ehkä ymmärtämättömyyttään. Loppuun "lobattuina" he joutuvat taipumaan "vakauden vaatimuksiin", jotka he ovat itse luoneet ja hyväksyneet, ehkä teorian merkitystä vähemmän arvioiden?

Inflaation sijoittaminen

Inflaatiota on pumpattu nyt arvopapereihin ja siltä se voi "inflaatioksi" realisoitua romahduksen tai kuplan puhkeamisen kautta, jolloin se tuhoaa rahoitusrakenteita, tuo hetkellisen investointilaman, kurjuuden köyhyteen ja tarpeen tarkastella uudelleen, minne inflaatio on syytä sijoittaa markkinataloudessa, reaalityöiden vai "rahoituskuplan" sisään. "Kuplan sisässä" finanssimaailma rakentelee rauhai-

sia "syväsatamia" veroparatiiseihin, kun valuuttojen numeerisina arvoina mitattujen omaisuuksien arvoja ei mikään uhkaa.

Maailmantalouden kasvu alkoi 1980-luvun puolivälistä hidastua, kun monetarismi valtasi paikkansa maailmantaloudessa.

"Vakauden" aika alkoi, rahan ei tarvinnut paeta inflaatiota, nyt vain verottajaa. Teollistuneiden maiden keskituloiset alkoivat valua kohti köyhyyttä ja pääomatulot alkoivat kasvaa työtuloihin nähden, jolloin "veroparatiisien" merkitys alkoi nousta. Tänäpä "perinteisen" inflaation hyväksyminen olisi yksinkertainen ratkaisu yhteiskunnallisiin ongelmiin, joita yritetään nyt yksittäisinä/erillisinä ongelmina ratkoa.

Päällimmäisenä roikkuu "vakautettu kuplaomaisuuksien arvo" veroparatiiseissa ja Suomessa "pienen askelten politiikalla" köyhyden, vähäosaisuuden kasvu. Inflaatio on suhteellisesti progressiivinen, se "verottaa" suurempia valuuttoihin sidottuja, numeerisia arvoja enemmän kuin reaalityöiden omistuksia. Tarvitaan todellisia rakenteellisia uudistuksia suhteessa euroon, Eurooppaan ja maailmaan. Inflaatio on oikeudenmukainen "hyvä renki, mutta huono isäntä".

Hannu Ikonen
Lieksa sd

Muovin kirous

Ylellä on menossa muovi kampanja I love Muovi. Kansalaisia yllytetään kierrättämään muovia. Ei siinä mitään, muovi on pahaksi luonnolle. Kuitenkin kysymyksen kuuluu: Miksi ihmeessä kaikki pitää ylipäättään sulloa kirottuun muoviin. Kuluttajat taistelevat hampaat irvessä saadakseen muoviin pakatut leikkeleet irti pakatista.

Keittiön nurkassa täytyy olla vähintään saha ja kirves jos aiot päästä käsiksi tiukasti liimattuun keittokinksiin. Toista oli ennen. Lihattokilla siivutettiin lauantaimekkaraa joka käärittiin paperiin. Ja leipähyllyt, voi herranen aika sentään mitkä määrät muovipusseihin pakattuja leipiä. Kysyn vaan, onko ihan pakko olla? Tämä hygieniayhteiskunta, jossa kaikki täytyy muka hyvin suojata ja pakata, on, sanonko mistä?

Menepä ostamaan elektro- niikkaa, vaikka akun puhelimeen, voi sitä tuskan hien määrää, kun yrität sormet tärinän, savu korvita nouten, päästä akkuun käsiksi. Kohta kait työkalutkin vasarasta lähtien pitää pakata, ettei vaan naarmuunnu hyllyssä. Kaiken maailman muoviset tuotteet pakataan muovihin. Muoveja siellä, muoveja täällä, yhteiskunta peittyi muoveihin. Kauppakeskusten avajaisissa jaetaan muoviampeireitä tuhansittain, joita ihmiset jonottavat jo aamuyöstä lähtien.

Kotona vihataan maitotölkin muovista korkkia, jonka avaamiseen täytyy olla tongit. Tongit, jotka aikanaan ostettiin muoviin pakattu-

na, ja jotka esille saatiin muovipakkauksesta rumien sanojen saattelemana. Ja sitten nämä muovipakkausten kiroajat jonottavat muoviampeireitä, niitä muovisia.

Mistä tässä lopulta on kyse? Tolkuttomasta markkinataloudesta. Muovi – ja pakkausteollisuus suoltaa muovia joka paikkaan mihin vain mielikuviutus riittää. Muovisia tuotteita tyrkytetään siihen malliin, että vain kieltäytymällä ostamasta mitään, voit välttyä muovilta. Kaiken huippuna muovien tuottajat jättävät vaurioiden korjaamiset kansalaisten harteille.

Ja yhteiskunta syyllistää hienovaraisesti, osoittaa juuri sinua. Oletko sinä, muovin kuluttaja vastuullinen, vai vastuuton luuseri ja luontomme pilaaaja? Minuakin, joka vihaan muovia ja haluaisin lasten leikkivän puisilla leluilla, ihmisten keräävän marjat sinkkiämpäreihin. Minua, joka iltaisin laitan käden Marxin Pääoman päälle esittäen toivomuksena saada juustosein grilimakkaran metrilenkinä, ilman muovipakkausta.

Markkinatalous on tehnyt meistä muovin orjia. Meidät muoviin pakotetut orjat laitetaan lajittelemaan muovimme, niihin muovisiin jätteistöihin ja tietysti kumihansikkaat kädessä. Ja kaiken muovisen lystin maksamme tietysti, arvatkaa millä? Muovisella kortilla tietenkin – milläs muulla.

Hannu Tiainen
24.4.2019

Ranskan oikeisto kaksilla rateilla voittoon EU:n vaaleissa 2019 (1)

Ranskan oikeisto ajoi kaksilla rateilla voittoon Euroopan unionin parlamentin vaaleissa 2019. Pyrin tässä kolmiosaisessa kirjoituksessa osoittamaan keskeisimmät syyt, joiden avulla finanssipääoma ja sitä tukeva valtamedia pelasivat ulos vähänkin merkittävät Ranskan Eurooppa kriittiset oppositiopuolueet. Tässä 1. osassa käsitellään, miten EU-vaaleja voidaan pitää yhtenä maailman epädemokraattisimpina, suurpääoman kassakaappi-sopimuksiin perustuvana näytösluontoisena speksaakkelinä. Annetaan ymmärtää, että "viiden vuoden välein jokainen eurooppalainen pääsee vaikuttamaan demokraattisissa vaaleissa maanosansa tulevaisuuteen". Tällä hetkellä näyttää siltä, että EU:n keskeisimmäksi liittovaltiokehityksen ajajaksi on 2020-luvulla nousemassa Ranska, jonka taustalla hääri vaalien manipuloituihin keskittynyt valtamedian tietoinen vaalipetos. Vasemmiston perinteiset kysymykset yhteiskunnan taloudellisista perusrakenteista, sosiaaliturvasta, sekä työn ja pääoman sovittamattomasta ristiriidasta hämärrettiin identiteetti-poliittisten kysymysten viedessä koko vaali-shown huomion. Pääosan esittäjiksi eurovaali-valheen toteuttamiseen oli valjastettu presidentti Emmanuel Macronin johtama liittovaltiofanaattinen ja uusliberalistinen "vapaata Eurooppaa" edustava liike. Hänen vastapuolenaan, konnan osan sai ottaa Marine Le Penin johtama hyvin maltillisen "euroskeptinen" kansallinen liittoutuma. Le Pen voittikin vaalit, mutta asian ydin piilee siinä, että niin talouspolitiikassa kuin politiikan muilla isoilla lohkoilla näillä "vastapeluilla" ei ollut mitään eroa.

Kuva: Heikki Mänttikko

Kansan äänen järjestöt osallistuivat 2009 EU-vaaliin STP:n organisaatiossa. Silloin esiinnyimme mm. paikallistalouden puolesta, vaadimme toteutettavaksi kaikille yhtäläisiä sähkötariffeja, vastustimme julkisen sektorin yksityistämistä ja vaadimme puolueetonta ulkopoliittikkaa ja hyviä naapurisuhteita Venäjän kanssa. Nämä ovat edelleen keskeisiä tavoitteitamme. Niiden runkona meillä on yhteiskuntapolitiikan demokratisoiminen ja vaihtoehdon rakentaminen EU:n uusliberalistiselle yhteiskuntapolitiikalle. Yhteiskuntapolitiikan muuttamiseksi pyrimme rakentamaan laajan kansanrintaman.

Presidentti Emmanuel Macronin yläluokkaisen ylimielistä käyttäytymistä lähes yksimielisesti myötäilevä liittovaltiomielinen valtamedia yritti kaikin tavoin luoda ennen EU-vaaleja hyvin voimakasta vastakkainasettelua Euroopan unioniin avoimen myötämielisesti suhtautuvan nuorison, kansainvälisten, korkeasti koulutettujen ja "avoimin mielin" tulevaisuuteen tähtäävien urbaanien ja kielitaitoisten "oikeiden eurooppalaisten" yläluokan, sekä vastavasti umpimielisten, nationalistien, tyhmiä, kielitaidottomien, ymmärtämättömien ja jopa rasisteiksi leimattavien, vähänkoulutettujen, Euroopan unionia vastustavien keltaaliivien välille. Omistusrakenteeltaan poikkeuksellisen harvalukuisen mediaimperiumin käsiin keskittyneen valtamedian näkökulmasta ranskalaiset eivät kuitenkaan äänestäneet aivan ennalta toivotulla tavalla.

Suomessa vastaavanlaisesta propagandasta pitivät huolen koko valtamedia, Helsingin Sanomat etunenässä, mutta myös YLE ja erityisesti Ylen "nuorille katsoja- ja kuuntelijasegmenteille" suunnatut niin sanotut interaktiiviset palvelut. Tämä ei tietenkään koskenut ainoastaan EU-vaaleja, vaan samanlainen valevaalipropaganda täytti valtamedian myös huhtikuussa käyttyjen eduskuntavaalien yhteydessä. YLE:n "vaalikoneissa" kärkisijoille nousikin feministinen puolue. Tätä uutta kahtiajakoa euromyönteisiin liberaaleihin ja eurovastaisiin konservatiiveihin on kyllästymiseen asti toistettu valtamediassa käydyissä keskusteluissa. Tämä kahtiajako on ymmärrettävä ensisijaisesti identitaarisena kysymyksenä, ei niinkään

talouden omistussuhteita, tulonjakoa tai sosiaalipolitiikkaa koskevana.

Ranskasta on sanottu, että se on Euroopan poliittinen sydän, josta yhteiskunnalliset muutokset lähtevät liikkeelle. Ranskan Vallankumous 1789 käynnisti sen yhteiskunnallis-historiallisen muroksen, joka johti sittemmin monien vaiheiden kautta Ranskan tasavallan periaatteiden laajempaan leviämiseen ja katkaisi sittemmin erilaisten ruhtinaiden päitä siellä täällä, ainakin hyvin monissa tasavaltalaisen hallitusmuodon omaksuneissa valtioissa.

Yritän vastata tässä artikkelissa erityisesti siihen kysymykseen, miksi näissä vuoden 2019 Euroopan unionin vaaleissa olisi syytä kiinnittää erityistä huomiota juuri Ranskan vaalitulokseen? Samalla pyrin perustelemaan otsikossa esittämäni väitteen, että Ranskan oikeisto ajoi kaksilla rateilla vaalivoittoon vuoden 2019 eurovaaleissa valtamedian pakottaessa koko kysymyksenasettelun politiikan sisällöistä juuri tuolle mainitsemalleni identiteettipoliittikan ulottuvuudelle jättämällä tietoisesti käsittelemättä yhteiskunnan taloudellisia perusrakenteita, muun muassa työn ja pääoman välistä perustavaa ristiriitaa koskevat kysymykset.

Ymmärtääksemme jotain syvällisempää 2000 - luvun Eurooppaa koettelevasta muutoksesta ja politiikkaan luoduista uusista jakolinjoista, marxilaisen vasemmiston lähes täydellisestä poispyyhiytymisestä poliittiselta kartalta, sekä erityisesti jatkuvasta valtamedian rummuttamasta äärioikeiston

set pariisilaiset vasemmistointellektuellit ovat kommentissaan jopa nostaneet näköpiiriin sen uhan, että Ranskan työväenliikkeen alkuaikojen vallankumousten, taisteluiden, Pariisin kommuunin, 1936 fasismiin vastaisen Kansanrintaman, toisen maailmansodan sankarillisen vastarintaliikkeen, lukemattomien ammattiyhdistysliikkeen ja joukkotaisteluiden historian, Pariisin kevään 1968 ja vieläpä 1980-luvun alun Ranskan Sosialistisen puolueen ja Ranskan kommunistisen puolueen tekemien "viimeisten radikaalien sosialististen uudistusten aikakausi" olisi lopullisesti päättännyt viimeisen mahdollisuuden tehdä aidosti vasemmistolaista yhteiskuntapolitiikkaa läntisessä Euroopassa.

Eurovaalipetos 2019

Ranskassa EU-vaalien voittajaksi nousi yksiselitteisesti äärioikeistolainen Kansallinen liittoutuma (Le Rassemblement national), joka sai Ranskalle varatuista 79 paikasta 23 (tulokset perustuvat: www.france-soir/politique). Toiseksi nousi Presidentti Macronin keskustaoikeistolaista ja uusliberaalia talouspolitiikka ajava, sisäisesti hajanainen La République en Marche-liike, joka ilman liittoutumista liittovaltiofanaattisen oikeistoliberaalin Modem -puolueen kanssa olisi jäänyt paikkamäärässä kauas äärioikeistosta. Jonkinasteiseen yllätykseen ylsi kevään ilmastomarssin siivittämänä Ranskan liittovaltiomyönteinen, lähinnä keskustaoikeistolaista talouspolitiikka ajava vihreät EE-LV kolmella toista europarlamenttipaikalla.

Ranskan, ennen niin mahtavan, vasemmiston tilanne on tänään vähintäänkin surkea. Ranskan toiseksi suurin vasemmistopuolue, hyvin pitkälle karismaattisen johtajansa Jean-Luc Mélanchonin ympärille rakentunut Lanistumaton Ranska (La France insoumise), luonteeltaan hieman Espanjan Podemosia ja Kreikan Syrizaan muistuttava poliittiselta ohjelmaltaan jossain määrin epäjohdonmukainen, populismiin taipuvainen enemminkin liike kuin puolue ei ole omiaan rakentamaan pitkäjänteisempää ja uskottavampaa vasemmistoliikettä esimerkiksi niille sadoilletuhansille, elinolosuhteisiinsa pettyneille periurbaanien alueiden tavallisille ranskalaisille, jotka ovat olleet kerta toisensa jälkeen valmiita pukemaan keltaiset liivit päälle ja lähtemään mielenosoituksiin erityisesti Presidentti Macronia vastaan ja vaatineet suoraan presidentin eroa. Lähinnä henkilökohtaisen karisman-

sa avulla entisen sosialidemokraattisen Mélanchonin LFI sai EU-vaaleissa 6 paikkaa

Jean-Luc Mélanchon sai vielä kevään 2017 presidentinvaalien ensimmäisellä kierroksella noin 16 miljoonaa ääntä, mutta tästä hän ei kyennyt pienehkön tukipuolueensa vasemmistorintaman, Front de Gauche'n tuella rakentamaan LFI:sta mitään järjestäytyntä poliittista liikettä vastustamaan Emmanuel Macronia.

Täydellisen mahalaskun ja oikeastaan koko Ranskan sosialistisen puolueen lopunalku tapahtui kevään 2017 presidentinvaalien jälkeen, jolloin sosialistit esiintyivät neljällä eri listalla. Perinteinen sosialistinen puolue sai reilusti alle 10 % äänistä! Ottaen huomioon, että 2012-2017 Ranskaa hallitsi tuolloin vielä sosialistipresidentti François Holland ja hallituskin oli siis sosialistien käsissä. Nyt kevään 2019 EU-vaaleissa Ranskan sosialistinen puolue menetti 1.402.128 ääntä ja sai vain kuusi parlamenttipaikkaa. Tämä siitäkään huolimatta, että entisen 60-luvun maolaisaktivistin poika Raphaël Glucksmann, jonkinlainen ranskalaisversio Mikael Jungnerista, yritti syksyllä 2018 epätoivoisesti perustaa Place Public -nimistä pariisilaisseurapiireissä shamppanjan parissa viihtyvää poliittista julkiskeskustelukerhoa viihdetähtineen ja megatilauskuksineen.

Ilmeisimmän tarkoituksena oli sosialistien peiteoperaatio ja pelastaa se, mitä sosialistisesta puolueesta olisi vielä pelastettavissa ennen EU-vaaleja. Toisin sanoen sen piti onnistua tuomalla mukaan aimo annos markkinaliberalismia, nuorekkuutta, naisasiaa, intersektionalismia, homoasiaa, transasiaa, lisää liittovaltiomyönteisyyttä ja politiikan linjauksen piirun verran Macronista vasemmalle. Tällä reseptillä EU-parlamenttipaikkoja irtosi kuusi kappaletta. Siitä voi jokainen päätellä Ranskan sosialistien neuvotteluasetelmia EU:n virkaeliitin paikkoja jaettaessa. EU-parlamentin ulkopuolelle 5 %:n äänikynnyksen alle jäi Ranskan sosialistien vuoden 2017 presidentinvaalien pääehdokas Benoît Hamon, jonka perustama ekososialistinen Génération.s liike sai 3,3 % äänistä ja Ranskan kommunistinen puolue (PCF), joka keräsi 2,4 % äänistä.

**Kalevi Hämäläinen
Tutkija**

Jatkuu seuraavassa numerossa

Posti ulkoistaa suomalaiset Viroon Ay-liike raivoissaan paikallisesta palkkatasosta

Posti lopettaa vähentyneen postin takia työpaikkoja Suomessa, mutta luo uusia työpaikkoja Tallinnaan. Irtisanoituille suomalaisille tarjotaan nyt töitä Tallinnassa virolaisella palkalla.

Posti irtisanoi kevään yt-neuvottelujen päätteeksi 59 työpaikkaa Helsingissä, Tampereella ja Jyväskylässä. Kauppalehden (21.03.2019) mukaan irtisanomiset luovat Tallinnaan 14 uutta työpaikkaa. Postilla on jo Tallinnassa Palvelukeskus, jossa on 70 työntekijää. Irtisanoituille työntekijöil-

le tarjotaan mahdollisuutta siirtyä lahden taakse Tallinnaan töihin virolaisella palkalla. Työn siirtoa Tallinnaan on valmisteltu hiljaisuudessa jo tovin.

"Onko tämä suomalaisten työntekijöiden tulevaisuus? Meidät lähetetään Suomen rajojen ulkopuolelle tekemään töitä ties millä työsuhteen ehtoilla, kunhan yritykset saavat kustannuksiaan laskemaan", kysyy Postin toimihenkilöiden valtakunnallinen pääluottamusmies Mirja Sandberg Kauppa-

lehdessä.

Posti- ja logistiikka-alan unioni PAU ptää törkeänä sitä, että valtion yhtiö siirtää työtä ulkomaille. PAU vaatii Suomen valtiolta toimia. Valtio omistaa Postista 50,1 prosenttia. Postin on pelätty siirtävän yli 300 työpaikkaa Viroon vuoteen 2020 mennessä. Posti on kiistänyt, että se olisi siirtämässä enemmänkin hallintoalan työtehtäviä Tallinnaan.

Leena Hietanen

VALEUUTISTEN VANKKA PERUSTA

Jokainen kirjanpitäjä tietää, että tilien pitää aina mennä tasan. Jos niin ei käy, silloin kirjanpidossa on virhe tai virheitä. Yhden sentin ero voi johtaa suuriinkin virheisiin. Siksi kaikki sellainen tilinpito, joka ei mene tasan tai jopa vaatii kirjattavan tilastoeron, sisältää vilppiä. Näin ovat asiat kansantalouden tilinpidossa, jossa on peräti tili tilastoerolle.

Aiemmin vain vähän aikaa sitten Tilastokeskus julkaisi kansantalouden tilinpidon taulukot painotuotteena. Nykyajassa ne ovat pelkästään digitaalissa muodossa. Niiden käsittely on työläästä ja tulee todella kalliksi. Palvelu on siis heikentynyt radikaalisti. Niille, jotka tyytyvät Tilastokeskuksen selvityksiin, asia on reilassa, mutta niille, jotka riippumattomina tutkijoina haluavat selvittää missä mennään, tilanne on lähestulkoon mahdoton. Siksi media suoltaa jatkuvasti taloudesta valeuutisia. Totuus ei kuulu sinulle eikä minulle.

BKT

Olen jo useasti todennut, että nykyinen laskentajärjestelmä pimittää totuuden ja on harhaanjohtava. Sen muokkaamiseen ovat osallistuneet maailman taloustieteen huiput, jo-

pa monet Nobel-palkitut. Brutto-kansantuotteen (BKT) puolustajat sanovat, että se on hyvän tavan mukaan kaksipuolinen. Sillä annetaan kuva, että se on hyvän kirjanpitotavan mukainen, vaikka se ei ole sitä. Sen kaksi puolta eivät korreloi keskenään ja siksi siinä on tilastoeron tili. Tilit eivät täsmää.

Ensimmäinen ongelma BKT-laskelmissa on perustuotos. Maailman etevimmät tiedemiehet ovat sen keksineet. Samalla he ovat selvittäneet minkälaisia tilastoja pitää ottaa, että perustuotoksen ja BKT:n väliin jää sopiva rako. Se täytetään välituotteella. Jostain syystä siitä vähennetään tuoteverot ja lisätään tuotetukipalkkiot, vaikka tuotannon verot ja tukipalkkiot ovat jo BKT:ssä.

Tämä tempu on valtava jallitus. Kekseliäät tiedemiehet ovat antaneet kokonaistuotannon nimen "perustuotos". Se hämää niitä, jotka eivät usko BKT:n olevan kokonaistuotannon, vaikka niin sanotaan. Nyt utelias ihmettelee, mitä kummaa ovat nuo mielettömän suuret summat (yli puolet kokonaistuotannosta), jotka kylmästi heitetään roskiin. Kun alkaa kysellä asian perään, niin kukaan ei tiedä, mitä ja mistä ne tulevat. Niihin ei ole käytetty ainuttakaan työtuntia, ei työkaluja eikä mitään muutakaan. Nyt ne näyttävät pelkältä taivaan lahjalta.

Kunnon tuloslaskelma

Kokonaistuotannosta lähtien kansantaloudesta voi varsin helposti tehdä hyvää kirjanpitotapaa noudattavan ja korreloivan tuloslaskelman. Sillä selvii, että välituotekoelma onkin talouden energian, raaka-aineiden, puolivalmisteiden ja lopputuotteiden varastojen arvo. Kansantaloustieteilijät eivät ymmärrä tai uskovat, ettei kukaan ym-

Miljardia euroa	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2011-18
Kansantulo	37,9	39,3	37,9	38,0	38,6	39,7	40,1	41,9	
Palkat	23,4	25,2	26,2	27,4	27,8	27,8	29,5	30,5	
Sotu	84,8	84,2	82,3	85,5	89,9	63,8	65,9	69,4	
Julkisen	67,3	69,1	71,5	70,6	69,9	103,0	107,2	112,3	
Yksit.voitot	213,4	217,8	217,9	221,5	226,2	234,3	242,7	254,1	1 396,7
Kansantulo	151,2	156,8	161,3	163,7	166,6	170,8	173,1	177,9	1 321,4
Kulutus	62,2	61,0	56,6	57,8	59,6	63,5	69,6	76,2	506,5
Pääoma	8,6	13,5	23,9	27,5	26,8	17,7	14,1	14,1	
Kiinteä pääoma1	15,7	5,9	1,0	0,6	-6,9	-0,8	11,2	9,9	
Varastot	20,7	18,4	13,7	13,7	16,6	23,9	23,9	30,5	
Kiinteä pääoma2	17,2	23,2	18,0	16,0	23,1	22,7	20,4	21,7	162,3
Vapaa pääoma	62,2	61,0	56,55	57,8	59,6	63,5	69,6	76,2	
Pääoma	70,9 %	72,0 %	74,0 %	73,9 %	73,7 %	72,9 %	71,3 %	70,0 %	94,6 %
Kulutusvaranto	29,1 %	28,0 %	26,0 %	26,1 %	26,3 %	27,1 %	28,7 %	30,0 %	36,3 %
Pääomavaranto	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	130,9 %
Summa									

1 Tuotantovälineet
2 Muu kiinteä
Huom.! Lisäarvosta on osa käytetty kulutukseen ja osa tuotantovälineiden kulumisen korvaamiseen.
Lähteet: Lähdeaineisto Tilastokeskus, lask

määrä, että kaikki tavarat alusta loppuun tehdään aina varastoon. Niistä ne toimitetaan edelleen jatkossäilytelyyn tai loppukäyttäjille.

Tästä olen tehnyt laajan tutkimuksen. Siinä olen korvannut BKT:n korreloivalla tuloslaskelmalla. Tutkimus on julkaistu joulukuussa 2018 nimellä UUTEEN AIKAAN. Se on julkaistu myös netissä, johon on linkki: <https://1drv.ms/b/s!Aj6yIlfNAF9s0hVc4gOTsQpt0GE7c>

Varastot

Tuloslaskelman mukaan varastot vaihtuvat periaatteessa lähes kaksi kertaa vuodessa. Sen seurauksena varastoissa on työtä suhteessa yhtä paljon kuin sitä on koko vuosituotannossa. Kun varastojen arvosta vähennetään niihin käytetyn työn osuus, jäännös on se pääoma, jonka yrittäjät ovat tavarihin sijoittaneet. Se on heidän ikiomaansa pääomaansa. Sitä sanotaan pysyväksi pääomaksi.

Viime vuonna 2018 varastojen arvo oli 225,5 mrd.e. Siinä oli työtä 47,0 mrd.e ja sijoitettua pysyvää pääomaa 178,5 mrd.e. Kun pysyvä pääoma vähennetään kokonaistuotannosta, jäännös 254,1 mrd.e on kansantulo. Samaa aikaan BKT oli 233,6 mrd. siis 20,5 mrd.e. pienempi. Kun kulutus ja muut tekijät ovat suunnilleen samat, niin vähintään se

BKT salaa kapitalistien voittoa

Kansantulo	254,1	178,5	Pysyvä po
BKT	233,6	197,3	Välituote
Erotus	20,5	-18,8	Erotus
Tilastoero	1,2	2,9	

on meiltä jäänyt piiloon. Kun kansantulosta vähennetään kulutukseen käytetty 177,9 mrd.e, niin jäännös 76,2 mrd.e oli pääoman kasaantumista. Sitä ennen pääoman muodostuksesta oli jo vähennetty tuotannon välineiden kulumisen korvaaminen.

Kasaantunut pääoma

Pääomia kasaantumisessa oli erilaista uutta kiinteää ja pysyvää pääomaa yhteensä 54,5 mrd. Loput 21,7 mrd. oli vapaata pääomaa, joka aiemmin on jäänyt näkymättömiin. Mitä sille on tehty, on selvittämättä. Tässä kyse ei ole sattumasta eikä pikkuasiasta, sillä 2011-18 näitä vapaita pääomia kertyi peräti 162,3 mrd.e. Ne ovat teillä tietämättömillä.

On yksiselitteisen selvää, että BKT on rakennettu ja sitä on kehitetty palvelemaan kapitalistien ja sen talousjärjestelmän etuja. Samaa tarkoitusta palvelee taloustietojen tietojenkäsittely, joka on

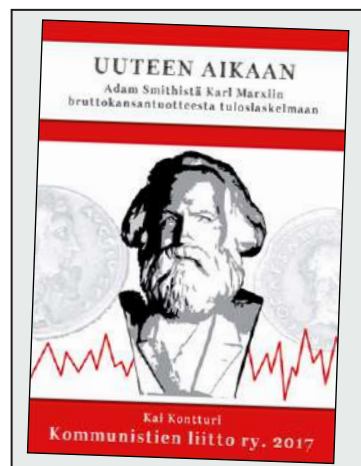
tehty todella työlääksi. Ne helpottavat harhaanjohtavien tietojen tuottamista.

"Kestävyyssvaje"

Bruttokansantuotteesta ja väärissä tiedoista on vahinkoa koko kansantaloudelle. Sitä osoittaa mm. kestävyysvaje, jonka sanotaan olevan jopa 10 mrd.e. Sen perustana ovat tietoisesti tehdyt väärät väestöennusteet. Koko kestävyysvaje on pelkkää pötyä. Se muodostaa merkittävän perustan niille keinoille, joilla sosiaaliturvaa heikennetään. Se on koko väestöön kohdistuvaa riistoa.

Kaikki sellainen tilinpito, jossa on kirjattava tilastoero, sisältää vilppiä. Tilastokeskus tuottaa maan viralliset mm. muokatut verotiedot, väestöennuste- ja kansantalouden tilinpidon tilastot. Ne muodostavat vankan perustan maata hallitseville valeuutisille.

Kai Kontturi

Kai Kontturin tutkimus "Uuteen aikaan, Adam Smithistä Karl Marxiin, bruttokansantuotteesta tuloslaskelmaan" esiteltiin Kansan äänen numerossa 6/2017 sivulla 3. Julkaisu on A4 kokoa. Sen tilaukset hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalahti.fi). Postitse hinta on seitsemän euroa. Sitä saa myös Kansan äänen aktiiveilta. Tutkimus löytyy myös netistä seuraavasta linkistä: <https://1drv.ms/b/>

Hyvinvointimalli hallintouudistusten aallokossa

Hyvinvointivaltion tai laajemmin hyvinvointimallin kehityksessä on nähtävissä ainakin kaksi vaihetta: yhtäältä julkisen vallan ensisijaisuuden vaihe ja toisaalta uuden julkisen johtamisen (NPM) vaihe. Varhaisvaiheessa työväenliikkeen asema oli vahva ja hyvinvointimalli kehittyi pääosin valtiollisena ja kunnallisena toimijana. Julkisten palvelujen tuotanto oli julkishallintovetoista eli kunnat tuottivat ne pääosin itse. 1990-luvun kuluessa vasemmiston voimien hiipussa markkinahenkinen yhteiskuntapolitiikan linja löi itsensä läpi. Tällöin uusi julkinen johtaminen ja tilaajatuottaja -malli nousivat toisen vaiheen keskeiseksi ajattelu- ja toimintatavoiksi julkishallinnossa. Näin tapahtui myös Tampereella.

Valinnanvapaus vastaan "julkiset monopolit"

Joidenkin hallintotieteilijöiden mielestä hallintouudistusten toinen vaihe ei ole kuitenkaan eden

nyttävän pitkälle, siksi heidän mielestään tarvitaan vielä uudistuksen kolmas vaihe. Hyvinvointivaltio on ottanut tällaisen tulkinnan mukaan liikaa tilaa yksilöiden vapaudelta, rajoitetulla hallitusvallalla ja oikeusvaltiolla.

Siksi julkisen vallan on murettava julkiset monopolit "generoimalla yrittäjyyttä" ja sallimalla yrittäjille mahdollisimman vapaa pääsy palvelujen tuottamisen alueelle. Vielä kerran hallintoa uudistamalla olisi tämän tulkinnan mukaan edettävä uuteen vaiheeseen hyvinvointimallin muuttamisessa. Juuri tästä sote-uudistuksen valinnanvapaudessa oli kysymys.

Hakarinen valinnanvapaus

Hallintouudistusten kolmannesta vaiheesta puhuu myös tuttu tamperelainen virkamies Kari Hakari. Hänen retorinen sanomansa on pehmeämpi ja sulavampi kuin edellä esittelemäni suoraviivaisen markkinahenkinen näkemys. Hakari puhuu

julkisesta hallinnasta (NPG) kolmantena aaltona, joka hänen mielestään täydentää toista aaltoa. Se ei korvaa sitä. Hän sanoo väitöskirjassaan, että "yksityisen palvelutuotannon osuus on laajentunut viime vuosina merkittävästi. Tämän kehityssuunnan voi uskoa edelleen vahvistuvan kuntalaisten valinnanvapauden kasvassa". Perinteisen markkinahenkisen uusliberalismin päälle Hakari liimaa muutamia uusia asioita: kuntademokratian, osallisuuden, verkostomaisuuden ja avoimuuden.

Hakari sanoo, että hänen esittämänsä julkisen hallinnan kolmas aalto on lähellä Ison-Britannian konservatiivien "Big Society" -ajattelua. Siinä pyrittiin ensinnäkin siirtämään julkisia palveluita voimakkaasti keskushallinnolta paikallishallinnolle, yhteisöille, julkisen sektorin työntekijöille ja kansalaisille. Toisaalta siinä keskityttiin kansalaisyhteiskunnan aktivoimiseen ja yhteisöllisyyden rakentamiseen. Hankkeen tausta-ajatus on Ha-

karin mielestä siinä, että valta "palauteetaan kansalle", "koska julkinen valta on liian etäinen ja byrokraattinen voidakseen vastata ihmisten arkielämään. Parhaiden ideoiden uskotaan tulevan ruohonjuuritasolta ja kun kansalaisille annetaan mahdollisuus ottaa vastuuta omasta hyvinvoinnistaan, he kykenevät tekemään sen tehokkaammin ja tuloksellisemmin kuin hallitus tai julkinen valta kykenisi tekemään".

Valta kansalle vaiko yksityisille palveluntuottajille

Hakari haluaa elvyttää moraalista vastuuta, vastavuoroisuutta ja velvollisuutta omaan apuun, mutta on samalla hukkaamassa pohjoismaisen hyvinvointimallin universaalien ytimen. Voi kysyä, miten tämä toteutuessaan vaikuttaa julkisiin palveluihin? Jos pohjoismainen hyvinvointimalli markkinoidaan kohti liberaalia hyvinvointimallia, valta ei suinkaan palaudu kansalle, pikemminkin se siirtyy yksityisten palveluntuottajien osakkeenomistajil-

le. Kansalaisten väliset erot kasvavat ja monille tulee pakko turvautua omaan apuun, kuten Suomessa oli tapana pienviljelijäprojektin kaudella.

Sen sijaan jos Hakarinen suoran demokratian ja osallisuuden teemat, paikallistalouden korostaminen sekä kansalaisyhteiskunnan laaja elvyttäminen liitetään universaalien pohjoismaisen hyvinvointimallin kehittämisen yhteyteen, ne voivat tällöin tulla monella tapaa uudistaviksi ja hyvinvointimallia parantaviksi tärkeitä ja oikeansuuntaisiksi linjauksiksi.

Jari Heinonen

-Kirjoitus perustuu tekijän äskettäin ilmestyneeseen kirjaan "20-luvun hyvinvointimalli. Sosiaalinen kysymys, liike & politiikka". Into 2019.

-Toimituksen väliotsikot

Luokkakantaisuuden airueet

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

SKP:n joukko toi esiin ikuisen tunnuksen

Hermannin kerhon juhlan päätteeksi laulettiin Kansainvälinen

MITÄ EUROOPAN UNIONIN TILALLE?

(Matti Laitinen vappupuhe) Kommunistisen Manifestin esipuheessa v. 1883 saksalaiseen painokseen Friedrich Engels esittää Manifestin perusajatuksena sen, että "kunkin historiallisen ajanjakson taloudellinen tuotanto ja siitä välttämättömästi johtuva yhteiskuntarakenteen muodostavasta perustan tämän ajanjakson poliittiselle ja älylliselle historialle; että tämän mukaisesti koko historia on ollut (maan ikivanhan yhteisömistuksen hajoamisen jälkeen) luokkataistelujen historiaa, riistetyn ja riistävien, hallittujen ja hallitsevien luokkien välisen taistelun historiaa yhteiskunnallisen kehityksen eri asteilla ja että tämä taistelu on nyt saavuttanut asteen, jossa riistetty ja sorrettu luokka (proletariaatti) ei voi enää vapauttaa itseään sitä riistävästä ja sortavasta luokasta (porvaristo) vapauttamatta samalla ainiaaksi koko yhteiskuntaa riistosta, sorrosta ja luokkataistelusta – tämä perusajatus on lähtöisin ainoastaan ja yksinomaan Marxilta."

Neuvostoliiton hajottua v. 1991 Euroopan unionista on kasvanut 28 jäsenvaltion suuruinen valtioliitto. Sen jäsenistä 22 kuuluu lisäksi Yhdysvaltain johtamaan sotilasliitto Natoon. Presidentti Tarja Halosen mukaan "yhteistyö Naton kanssa on ollut tarpeellista unionin toimintavalmiuden aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi." Euroopan unionista on muodostettu Euroopan kapitalistien vankka yhteistyöjärjestö, jonka kautta nämä toteuttavat pääomien, työvoiman, palveluiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta eli vapaata markkinataloutta Euroopassa. Kunkin jäsenvaltioiden eliitti on luovuttanut käytännössä kansallisen lainsäädäntövaltansa sekä talous- ja ulkopoliittikkansa tämän kapitalistien etujärjestön haltuun. Eurooppalaisten pankkien pelastaminen Kreikan tapauksessa verovarjoilla ei ollut humanismia, vaan se oli eurokapitalismin puheet vihertävästä ja sosiaalisesta markkinataloudesta ovat läpinäkyviä valheita.

Sotilasliiton reijittämä valtioliitto

Euroopan unioni on ominut itselleen useita imperialistisen valtion piirteitä, vaikka se ei olekaan mi-

kään valtio. Unionille on keskeistä mm. tuotannon ja pääomien keskittyminen, pankkipääoman sulautuminen yhteen teollisuuspääoman kanssa, pääomien vienti jäsenmaista halpatuotantomaihin sekä niiden siirtäminen veroparatiiseihin ja osallistuminen maailman raaka-ainevarojen uusjakoon. Se on myös maailman suurin aseiden viejä. Eurooppalaiset kapitalistit jakavat keskenään unionin sisäiset markkinat. Suomessa tämä ilmenee mm. kunnallisten palveluiden siirtymisenä kilpailutuksen myötä yksityisen palvelusektorin ja ulkomaisten yhtiöiden käsiin sekä pörssiin vietyjen valtionyhtiöiden joutumisena ulkomaisten sijoittajien haltuun. Euroopan unioni sekaantuu mielellään siihen kuuluttomien maiden sisäisiin asioihin. Se on osallistunut aseellisiin konflikteihin Afrikassa, Euroopassa ja Aasiassa. EU ei kykene myöskään pitämään näppejään irti Venezuelan sisäisistä asioista. Lisäksi sen Nato-jäsenet ovat ottaneet osaa aktiivisesti USA:n johtamiin sotilaallisiin hallitustenkaatajaisiin.

Kritiikön vasemmisto

Useissa jäsenmaissa parlamentaarinen vasemmisto suhtautuu häm-

mästyttävän myönteisesti tähän kapitalistiseen valtiosopimukseen. He pitävät EU:ta demokraattisena, ihmisoikeuksia kunnioittavana ja oikeusvaltioperiaatteen sitoutuvana arvoyhteisönä. Lähes 120 miljoonan köyhän ihmisen olemassaolo EU:n alueella ei hätkähdytä markkinatalousvasemmistoa. Vuonna 2015 yhteensä 23,5 % Euroopan unionin 28 jäsenmaan kansalaisista eli köyhyys- tai syrjäytymisuhan alla.

Yhteiskunnan demokraattisuus ilmenee siitä, kuinka paljon valtaa ja vastuuta kansalaisilla on päättää omasta elämästään ja elinympäristöstään koskien myös taloutta. Demokraattisuuden perusehtoina ovat vallanpitäjien ja kansalaisten tasa-arvoisuus ja kansalaisten osallisuus yhteiskunnassa sekä heidän tasavertainen kohtelunsa lain edessä. Demokratian laajuus toimii kaikissa valtioissa yhteiskuntaluokkien valtasuhdemittarina. Sama asia pätee myös valtioiden keskuudessa koko maailman mittakaavassa. Kansanvallan pitäisi olla kansan enemmistön tietoisien tahdon mukaan toimimista ja sen tekemien päätösten noudattamista. EU on kaukana demokraattisuudesta ja oikeusvaltioperiaatteista.

Unionin jäsenvaltioiden työväenluokkaa yhdistää yhteinen vihollinen kapitalismi, joka ilmenee unionin jäsenmailtaan edellyttämänä uusliberalistisena talouspolitiikkana. Sille on ominaista julkisten palveluiden supistaminen ja ulkoistaminen sekä yhteiskunnan omistaman tuotantotoiminnan yksityistäminen, sosiaali- ja terveydenhuollon menojen ankara karsiminen, pysyvä suurtyöttömyys ja köyhyys sekä kansalaisten lisääntyvä syrjäytyminen yhteiskunnasta.

Suuryhtiöt eivät ole työläisten parhaimpia ystäviä

Kapitalistien hallinnoimalle Euroopan unionille on luotava proletaarinen vastavoima. Euroopan unionin jäsenvaltioiden työväenluokan tehtävä on liittyä yhteen ja perustaa kansainvälinen kapitalismin vastainen liitto, joka vapauttaa itsensä siitä riistävästä ja sortavasta kapitalistiluokasta sekä vapauttaa samalla ainiaaksi koko unionin alueen riistosta, sorrosta ja luokkataistelusta.

Euroopan unioni ei puutu veroparatiisien toimintaan

Veroparatiisien keskeinen piirre on tarjota pakotie niistä verovoihteista, jotka kuuluvat jokaiselle yhteiskunnan jäsenelle ja sen suomista etuisuuksista nauttivalle: veroista, vastuullisesta finanssiasettelystä, rikosoikeudellisesta vastuusta ja säännöistä perinnönjaossa. Veroparatiisit suosivat ulkomaisia sijoittajia ja firmoja, sekä suovat näille etuja, jotka ovat omien kansalaisten ulottumattomissa. Tämä kaikki ilmentää tekopyhien pyrkyrien pohjatonta ahneutta.

Maailmasta löytyy lähes 60 nämä kriteerit täyttävää aluetta. Lontoon City on yksi maailman veroparatiisitalouden keskeisimmistä runsaudensarvista. Veroparatiisit voidaan jakaa neljään ryhmään. 1) Eurooppalaiset veroparatiisit, 2) globaali brittiläinen veroparatiisi, 3) USA:n vaikutuspiirissä olevat turvasatamat ja 4) oudommat tapaukset kuten Somalia ja Uruguay.

Veroparatiisijärjestelmä on maailman taloudellisen ja poliittisen eliitin hanke, jota hyödyntäen nämä voivat napata yhteiskunnan tarjoamat edut maksamatta niistä.

Vappua vietettiin eri puolilla Suomea paikallisjärjestöjen organisoimalla yhteisillä kyleireillä kuolleita punakaartilaisia. Helsinkiin kutsuttiin paikallisten ja kaupunkilaisten liikkuvaa väki seurasi positimään helsinkiläisyleisölle keskeisimmät t... kaappaus torjuttava". Nämä ovat edelleen pumarssin jälkeen kokoontuttii juhlaan... nat lausui Heikki Männikkö. Tilaisuudessa ohjelmaa ja Trubaduuri Mikko Perkoila e... ti laulettuun Kansainväliseen.

Tämä sama ylimielinen joukko on valmis alentamaan työläisten palkkoja, heikentämään ihmisten perusturvaa ja yksityistämään itselleen verovarjoilla hankitun yhteiskunnan kansallissomaisuuden. Lurjukset laativat lakeja, joita he eivät välitä itse noudattaa.

Toisenlaiseen Eurooppaan

Eurooppaa on muutettava siten, että se muuttuu kansainvälisten suuryhtiöiden etuja ajavan Euroopan unionin Euroopasta ihmisten enemmistön etuja ajavaksi ylläpitäväksi Euroopaksi, joka katkaisee suhteensa sotilasliitto Natoon.

Uusliberalistinen valtioliitto (EU) tai päätyminen uusliberalistiseen kansallisvaltiioon ovat kummatkin yhtä huonoja ratkaisuja, koska ne synnyttävät vain kasvavaa köyhyyttä, yhteisöllistä osattomuutta, voimistuvaa luokkajakoa ja vallan keskittymistä yhä pienemmän poliittisen ja taloudellisen eliitin käsiin. EU:n voisi korvata täysivaltaisten hyvinvointivaltioiden yhteisöllä.

Kaikkien maiden proletaarit liittykää yhteen!

Matti Laitinen
Vappuna 2019

Poliittisia ääniä puustellinmetsästä

Viime vuonna pelkäsin, kuinka irtisanomissuojan heikennyksen suhteen AY tulisi hyväksymään nuokin heikennykset vain pienellä rutinalla, vähän samalla tavalla kuin AY oli hyväksynyt (paria poikkeusta lukuun ottamatta) hallituksen työläisten kurittamistalkoot Kiky:n ja aktivointiohjelman muodossa. Noh, rutina ei ollutkaan ihan pieni ja nähtäväksi jääpi, miten sipiläläiset lisäykset tulevat loppujen lopuksi sotkemaan irtisanomissuojaa. Alkuvuonna sitten oli SEL alkanut viestittää, kuinka tulevat vaalit tulisivat olemaan hyvinkin tärkeät sen suhteen jatkuuko sipilöinti seuraavat neljä vuotta ja miten pitkälle AY pystyy vastustamaan sitä noina tulevina vuosina, jos niin kurjasti kävisi. Toisin sanoen AY rupesi tuolloin

patistamaan niitä noin 1/3 äänestäjistä muodostuvaa nukkuvien puoluetta luopumaan nukkuvaisuuden statuksesta...

Noh, vaalit menivät niin, kuin ne menivät. Perussuomalaisilla olisi ollut tuhannen taalan paikka nousta punaniskaisten kapakka-fasistien temmelyskentästä todelliseksi kansanpuolueeksi, mikäli ne onnistuivat pistämään hyntteet yhteen demarien kanssa. Yhteistyöstä kokoomuksen ja keskustan kanssa on jo kokemusta. Sen mukaan ei perussuomalaisilla ole noiden veijareiden kanssa mahdollisuuksia parantaa työväen asemaa, kuten Lindströmesimerkki SSS hallituksen alkutalpoleelta osoitti.

Mutta hallitusyhteistyö de-

marien kanssa ja höystettynä vasliitolla/viheriläisillä olisi tarjonnut mahdollisuuden Perussuomalaisille ruveta lisäämään kansansuosiotaan mm. purkamalla sipiläläistä työväen kurjistamislainsäädäntöä. Halla-ahon hallituskiimahan paljastui siinä vaiheessa, kun puolueen puheenjohtajan pallista käytävä kädenvääntö kääntyi Soinin suosikin tappioksi. Ennen kuin Sipilä ja Soini onnistuivat tekemään koirantempunsa, joka esti Halla-aho ottamasta "soinilaisen" ministeripaikat, niin Halla-aho keuhkosi, kuinka heikäläiset olivat valmiit hyväksymään kaiken viiden virka-Audin takapenkeistä. Siis miksi ei Halla-aho voisi hylätä äänestäjänä myös työväenkin eduksi?

Sattuneesta syystä demarilla olisi ollut vastaavasti mahdollisuus ruveta korjaamaan menettämäänsä kansansuosiotaan purkamalla sitä työväenoloja heikentänyttä lainsäädäntöä, joiden luomiseen demarit itsekin olivat vuosikymmenten aikana osallistuneet. Mutta päästäkseen tuohon olisi demarien itse päästävä tannerilaisen "valtionhoitajapuolue" mentaliteetin yli, sillä tuo mentaliteetti ei ole muuta kuin valtion, ja tässä tapauksessa kapitalistien edun ajaminen työväen edelle. Ja toisekseen Perussuomalaisten johdon tulisi kyetä pitämään "halmelaiset" kurissa ja järjestyksessä, nuo kun tuskin sulattavat helpolla ajatusta yhteistyöstä muiden kuin itsensä kaltaisten kans-

sa. Tilanne näyttää kuitenkin ajautuvan sellaiseksi, että demarit mieluummin jatkavat tannerilaista "valtionhoitaja-puolue" mentaliteettiaan, vaikka vaaleissa rökäletappion ottaneen keskustan kanssa kuin tunnustaisi virheensä aikaisemmilta vuosikymmeniltä. Myönnettäköön, että Keskustassa piti käydä muutamia kosmeettisia korjauksia. Nähtäväksi jääpi, kuinka paljon Keskusta nöyrtyi vaalitappionsa edessä... Ja Perussuomalaiset näyttäisivät Halla-ahon vappupuheen mukaan mieluummin kaitautuvan maahanmuuttovastaisuuden juoksuhaudaan.

Ville Rahikainen
Puustellinmetsä 11.5.2019

nousivat esiin Vapun puheissa

perinteiseen tapaan. Työväenjärjestöt muistivat kaatuneita- ja vangin- ja vankeiden muistomerkillä käytti Kalevi Hölttä. Helsingin ammattiliittojen vappumarssille osallistui n. 2000 osanottajaa. Helsingissä oli kaunis sää ja vappumarssi sujui hyvin. Kansan äänen järjestöjen blokki kykeni näyttämään vappumarssillaan: "Torju nato aina", "Voittoisa työkansa nojaa sosialismiin" ja "Sotane ne tunnukset, joiden välityksellä välitämme tavoitteemme työkansalle. Vappu Hermannin kerholle, jossa vappupuheen esitti Matti Laitinen ja tervehdyksensä toistui edelleen perinteisen työväen juhlan tunnelma. Oli järjestöväen omaa sitti omia balladejaan sekä tunnettuja "Biisejään". Tilaisuus päättyi yhteises-

Kuva: Heikki Männikkö

Kuva: Heikki Männikkö

Mikko Perkoila esiintyy

Kuva: Heikki Männikkö

Helsingin vappumarssi järjestäytyy Hakaniemen torilla

Toverit, Hyvää vappua

(Kalevi Hölttä Kansallisella punaisten muistomerkillä Vappuna 2019) Aloitamme työväen kansainvälisen juhlapäivän vieton perinteiseen tapaan kunnioittamalla punakaartilaisia ja sisällissodan sekä valkoisen terrorin uhreja. Muistan kouluajoitani punakaartilaiden kertomuksia vapunvietosta Hennalan keskitysleirillä. Sielläkin kaiken kurjuuden keskellä vietettiin vappua. Vangit saivat keittää juhlaruokaansa, jossa oli maasta nyhdyttyjä ruohoja ja jopa matelijoita. Vasemmistolainen työväenliike alistettiin luokkasodan jälkeen moniksi vuosiksi. Pääomapiirin ja valtion johtajien menetelmät olivat raakoja ja Suomi vaipui suoranaiseseen fasismiin. Köyhyyden keskellä valmisteltiin sota. Äänioikeus ja vaalikelpoisuus riistettiin vasemmistolaisilta ja ns. kansalaisoikeuskin.

Nykyään työväenluokan vaikeudet ovat erilaisia, mutta samalla pahimmillaan 2. maailmansodan jälkeen. En tarkoita aineellista toimeentuloa, vaan otan tässä esille yhden toisenlaisen suuren ongelman.

Työväenluokka ja vasemmistoliikekin ovat suurilta osin menettäneet luokkatietoisuutensa – ja sen mukana lähes kaiken. Suomen työväenluokkaan kuuluu arviolta 80 % koko väestöstä. Työväenluokka on kasvamassa edelleen samalla kun maatalousväestö vähenee. Lähes kaikki hankkivat toimeentulonsa omalla työllään. Tähän lukuun sisältyvät myös työttömät, jotka hekin ovat työvoimaansa tarjoamassa työmarkkinoilla ja saavat elantonsa työntekijäasemansa perusteella. Suurpääoman luokkaan kuuluu vain muutama prosentti, ja siinäkin on mukana ylin virkamieskunta, jonka edut samastuvat kapitalismiin.

Luokkatietoisuutta, käsitystä omasta asemastaan yhteiskunnan valtajärjestelmässä, ovat vähentäneet monet ilmiöt, kuten opetuksen sisälyönti ja vallitseva propagandaa. Lisäksi on tietoista hämäryyttä, kuten puheet jostain epä-

määräisestä "keskiluokasta", johon väitetään kuuluvan suuren osan palkkatyöläisistä kohtuullisen tai hyvän tulotasonsa perusteella. Tuloluokat ovat eri asia kuin yhteiskuntaluokat. Yhteiskuntaluokat tarkoittavat suhdetta tuotantovälineisiin. Kysymys on yhtiöiden, kaivosten, vakuutusyhtiöiden ja pankkien omistuksesta ja hallinnasta.

Luokkatietoisuuden katoaminen ilmeni karmealla tavalla ayliikkeen johdon hyväksymässä kilpailukykysovimuksessa (Kiky), jolla sovittiin palkkojen alentamisesta ja työajan pidentämisestä. Perusteluna oli koko kansakunnan väitety etu. Työehtojen huonontaminen olisi voitu estää työtaistelu-uhalla. Kolme ammattiliittoa toimi ryhdikkäästi sääntöjensä mukaan eli jäsentensä etujen ajamiseksi. Rakennus-, elintarvike- ja kuljetusalan työntekijöiden liitot eivät hyväksyneet palkkojen alentamista.

Tietoisuus on kaventunut myös yhteiskunnan arvioinnissa. Jopa eduskuntavasemmisto on hyväksynyt tiedustelulait, jotka antavat poliisille ja armeijan johdolle oikeuden urkkia kenen tahansa tietoliikennettä, kirjeitä, puhelua ja sähköpostia. Edes rikosepäilyä ei tarvita, kuten normaalissa poliisitoimin-

Kuva: Heikki Männikkö

Kalevi Hölttä

nassa. Pahalta näyttää myös meneminen mukaan sotavarusteluun ja jatkuvien ympäristöä tuhoavien sotaharjoitusten lisäämiseen. Julkista tilaa militarisoidaan voimalla sekä mediassa että julkisissa tiloissa. Epädemokraattinen suuntaus kehittyi valtiokoneiston sisällä samaan aikaan, kun näennäisvasemmisto askartelee pintailmiöiden kimpussa kauhistelemalla joitakin mielenosoituksia ja nimittelemällä jopa työvoiman dumpkauksen vastustajia rasisteiksi. Todellista äärioikeistoa edustavat Kokoomus ja Rkp, joilla on suora yhteys suurpääomaan.

Mitä sitten on tehtävä? Ainoa keinomme on jo perustuslaissakin taattu vaikuttaminen yhteiskunnan asioihin. Se tarkoittaa poliittisten perusoikeuksien, kuten sananvapauden, kokoontumisvapauden ja yhdistymisoikeuden – ja tiedon sekä poliittisen koulutuksen - käyttöä entistä tehokkaammin.

Kalevi Hölttä
vappuna 2019

Toverit! Taisteluhenkistä Vappua

(Heikki Männikkö, tervehdyspuheessa Hermannin kerholla vappuna 2019) Työväenliike ja poliittinen vasemmisto ovat tänään pahimmassa aallonpohjassa sitten Marxin ja Engelsin. Ajallemme löytyy hyvä vertailukohta siitä yhteiskuntakehityksen vaiheesta vähän ennen, kuin Marx ja Engels löysivät työväenluokan tieteellisen yhteiskunta-analyysin. Silloin niiden väestöryhmien piirissä, jotka edelsivät työväenluokkaa, etsittiin subjektiivisin perustein ratkaisua yhteiskunnan kärjistyviin ongelmiin. Tuloksena olivat anarkistiset ja utopistisocialistiset näkemykset, jotka eivät kestäneet ajan koetta.

Marx lähestyi taloustiedettä kritisoimalla anarkisti Proudhonia. Marx halusi työväenliikkeen vapautuvan luokkataistelua hämäävästä harhaluuloista. Viisi vuotta sitten **Vesa Oittinen** selvitti Marx-seminaarissa, ettei Marxin Proudhonin vastainen kritiikki ollut selkeää, joka kuuluu vain 1800-luvulle. Hän mainitsi kanadalaisen Marx-tutkijan Marcello Muston todenneen, että olemme tänään tilanteessa kuin 1800-luvulla, jolloin heräävä työväenliike tuotti epätieteellisiä ideoita, jotka eivät perustuneet yhteiskunnan tieteelliseen ymmärtämiseen.

Kuten ennen Marxia tänäänkin yhteiskunnan tila on hyvin epävaka ja kriisialtis. Työväenliikkeen heikkouden vuoksi Marxilaista yhteiskunta-analyysia ei ole 40 vuoteen kehitetty ja päivitetty. Siksi tänäänkin nousee pienryhmiä, jotka pyrkivät epätieteellisiin perusteisiin kehittämään subjektiivisia yhteiskuntamalleja. Vaarallisella tavalla tätä edesauttaa mm. SKP:n johto kuljettaessaan erilaisissa tilaisuuksissaan sosialidemokraatti **Hannu Taanilaa**, joka puheenvuoroissaan kieltää marxilaisen maailmankatsomuksen. Taanilan yksi teesi kuuluu: "Neuvostoliittolaisten politrukien kehittämä vulgäärimarxilaisuus on syynä siihen, että tänään ei tunneta oikeaa Marxia, koska kaikki ymmärtävät neuvosto-marxismia todellisen Marxina." Näillä puheillaan Taanila puolustaa toisen internationaalin Bernsteinilaista linjaa ja haluaa kieltää Lokakuun vallankumouksen merkityksen.

DSL:n piirissä nostettiin äs-

ken esiin ajatus kehittää tyydyttävästi toimiva sosialismin malli, jota voidaan markkinoida työkansalle. Taustalla miellettiin ajatus neuvostomallista, jonka katsottiin johtaneen sosialismin umpikujaan.

Tällainen ajatus liikkuu hyvin lähellä utopistisocialistien ja anarkistien näkemyksiä. Siinä jätetään huomiotta, että sosialismin mallia on vaikea kehittää ennakkoon, koska vallankumouksen kehityksen tilanne vasta määrittelee toimivat sosialistiset ratkaisut. Meillä on ollut toimivia sosialistisia yhteiskuntia. Eivät ne kaatuneet pelkästään niiden rakenteen puutteisiin vaan luokkataistelutilanteen globaaliin kehitykseen. Tänäkin sosialismia rakentavat valtiot joutuvat torjumaan ankaraa vastustusta. Jos etsitään toimivaa sosialismin mallia, tulee ensin selvittää ne yhteiskunnalliset ilmiöt ja syyt, jotka johtivat sosialismin hajoamiseen. Yhtä tärkeää on tutkia sosialismin teoria sekä päivittää marxilainen tiede, luokkataistelukokemus ja luokkataistelun strategia ja taktiikka nykypäivään.

Miksi nostan nämä kysymykset esiin tänään vappuna? Työväenliikkeen aallonpohja johtuu siitä, että työväenluokan maailmankatsomus ja kapitalisminvastainen luokkataistelutaktiikka on tänään hukassa. Työkansan järjestöissä tulisivat keskittyä marxilaisen tieteen opiskeluun ja kehittämiseen. Vasta tieteellisesti oikea ja ajankohtaan päivitetty sosialistinen maailmankatsomus luo työkansan yhtenäisyydelle kestävä arvonpohjan.

Heikki Männikkö

Me tuemme Venezuelan kansaa

Kansan äänen järjestöt (Kommunistien liitto, STP, EU:n vastainen kansanrintama) haluavat ilmaista horjumattoman tukensa ja lämpimän solidaarisuutensa Nicolas Madurolle Venezuelan laillisena johtajana, hänen johtamalleen hallinnolle sekä Venezuelan bolivaariselle vallankumoukselle.

Tuomitsemme USA:n johdolla järjestetyt rikolliset vallankaappausyritykset, joiden avulla on pyritty nostamaan valtaan Venezuelan ns. opposition johtohahmo, USA:n sätkynukke Juan Guaido. USA:n ja Guaidon vallankaappausyritykset eivät ole tuottaneet

tulosta, sillä ns. oppositiolla ei ole kansanjoukkojen keskuudessa juuri minkäänlaista kannatusta. Guaido saattoi itsensä häpeään, kun hän USA:n kehotuksesta julisti itsensä Venezuelan virkaatekeväksi presidentiksi, vastoin Venezuelan perustuslakia ja demokratian alkeellisimpia periaatteita.

Kansan äänen järjestöt ihmettelevät, miksi Suomesta ei löydy vuonna 2019 ensimmäistään valtopoliitikkoa, joka uskaltaisi ottaa kantaa laittomia vallankaappausyrityksiä vastaan, ja joka uskaltaisi ilmaista tukensa Venezuelan kansalle tässä vaikeassa tilantees-

sa. Tämä kuvastaa sitä jyrkkää muutosta, mikä on viime vuosien aikana tapahtunut Suomen ulkopoliitikassa. Suomesta on tullut USA:n ja lännen uskollinen alamainen.

USA:n on lopetettava sekaantumisensa Venezuelan sisäisiin asioihin. USA:n on lopetettava jatkuvat provokaatiot, sanktiot ja sabotaasitoimet, joilla se pyrkii horjuttamaan Venezuelan laillista hallintoa. Eläköön Venezuelan bolivaarinen vallankumous!

Vappuna 2019,
Hermannin kerho, Helsinki

Viron työväenluokan historiaa, osa 3

(Juha Kieksi) Viron historiaan liittyy paljon tahallista vääristelyä niin meillä kuin muualla lännessä. Porvarillinen historiankirjoitus yrittää osoittaa, ettei Viron työväenliikkeellä ollut merkittävää roolia vallankumouksen voitossa Virossa vuonna 1940, vaan se olisi ollut tuontitavaraa idästä. Samalla Viron sosialistisen neuvostotasavallan aika esitetään yksinomaan kielteisessä valossa. Kansantasavallan taloudellisen kasvun, hyvinvoinnin ja demokratian lisääntymisen verrattuna porvarilliseen Viroon ohitetaan. Tämän juttusarjan tarkoitus on valottaa Viron historiaa työväenluokan näkökulmasta. Aloitimme kirjoitussarjan (Kä1/19) kertomalla Viron varhaisista vaiheista, feodaalisesta kartanovaiheesta sekä teollistumisen alkuvaiheesta. Osassa 2 käsiteltiin työväenliikkeen nousua ja osallistumista vallankumouskehitykseen Venäjän työväenliikkeen kanssa. Tässä osassa 3 käsitellään lokakuun vallankumouksen, viron kansalais sodan ja porvarillisen tasavallan alkamisen aikaa.

Lokakuun vallankumous, kansalaissota ja porvarillinen tasavalta

Helmikuun vallankumouksen jälkeen Viroon perustettiin useita poliittisia puolueita. Myös menshevikit ja esserit perustivat omat puolueensa. Sosiaalidemokraattisista nimistään huolimatta puolueiden ohjelma ei tähdännyt vallankumoukseen vaan oli luonteeltaan pikku-porvarillinen. Bolshevikit jatkoivat työtä porvaristoa ja porvarillisia puolueita vastaan. Menshevikkien ja esserrien mentyä huhtikuun kokoomushallitukseen heidän kannatuksensa alkoi kansan keskuudessa nopeasti laskea hallituksen taantumuksellisen toiminnan johdosta. Bolshevikit alkoivat vahvistaa asemaansa neuvostoissa sekä julkaista lehtiä entistä voimakkaammin.

Kuvernementin komissaari Jaan Poska ilmoitti maapäivävaalit pidettäväksi 23.5.1917. Vaalivalmisteluihin ei jäänyt aikaa ja työläiset ennättivät asettaa ehdokkaita vain 47 kunnassa. Näissä kunnissa maattomat saivat enemmistön, mutta muuten maapäivien paikat jakaantuivat porvaristolle. Jos valmistautumisaikaa olisi annettu enemmän, vaalien tulos olisi ollut toisenlainen. Äänestysaktiivisuus jäi alle 30 prosentin. Maapäivät vaakuutti uskollisuuttaan Venäjän väliaikaiselle hallitukselle.

Sodan vastaiset mielenosoitukset jatkuivat ja voimistuivat, mikä kärjisti tilannetta niin Venäjällä kuin Virossakin. Bolshevikkien lehdet lakkautettiin. Valta siirtyi väliaikaiselle hallitukselle ja tuli selväksi, että vallankumous voisi voittaa vain aseellisen taistelun myötä.

Bolshevikille tukea kansalta

Bolshevikit ryhtyivät valmistele-

maan kapinaa niin Pietarissa kuin Vironkin kaupungeissa. Heinäkuun lopun Tallinnan neuvoston vaaleissa bolshevikit saivat eniten ääniä, mutta eivät kuitenkaan ehdotonta enemmistöä. Vuoden 1917 kesän kaupunginvaltuustojen vaaleissa bolshevikit voittivat myös. Tallinnan ja Narvan kaupunginhallitukset siirtyivät bolshevikien käsiin. Tallinnan kaupunginhallituksen puheenjohtaja **Voldemar Võõlman** määräsi heti viron kielen virkakieleksi ja Tallinnan alkeiskoulun opetuskieleksi viron. Tämä lisäsi entisestään bolshevikien kannatusta.

Syyskuun alussa Tallinnan neuvosto hyväksyi julkilausuman, jossa vaadittiin kaiken vallan keskitämistä neuvostojen käsiin. Lokakuussa kaikkein tärkeimmät neuvostot olivat muuttuneet aseellista kapinaa valmisteleviksi keskuksiksi. Samoihin aikoihin syyskuun 29. päivänä saksalaisia sotajoukkoja nousi maihin Länsi-Viron saarille ja valloitti Saaremaan, Muhunmaan ja Hiidenmaan.

Lokakuun 10. päivänä VSDTP hyväksyi Leninin aloitteesta kapinaa koskevan historiallisen päätöslauselman. Viron vallankumouksellisilla oli tässä merkittävä rooli, sillä heidän piti estää vastavallankumouksellisten joukkojen pääsy Pietariin. Vallankumous alkoi Pietarissa 24.11 ja seuraavan päivänä Virossa. Lokakuun 26. päivänä väliaikaisen hallituksen kuvernementin komissaari Poska erotettiin ja kuvernöörin viraston johtoon tuli **Viktor Kingissepp.** Marraskuun 12. päivänä Viron neuvostojen toimeenpaneva komitea päätti hajottaa Vironmaan kuvernementin maaneuvoston ja määräsi Viron perustavan kokouksen uudet vaalit.

Järjestöjä ryhdyttiin entisestään lujittamaan. Pankit, kirjapai-

not ja rautatiet kansallistettiin. Kartanoiden maita ei jaettu yksityisomistukseen. Sen sijaan päätettiin perustaa yhteistalouksia eli kommuuneja. Tätä eivät maattomat talonpojat täysin ymmärtäneet ja se antoikin mahdollisuuden porvaristolle levittää bolshevismiin vastaista propagandaa. Kaikissa virastoissa otettiin käyttöön viron kieli ja koulumaksut lopetettiin. Lenin kehotti Viron bolshevikkeja luomaan itsenäisen Viron neuvostotasavallan. Vironlaiset eivät käsittäneet Leninin kaukonäköisyyttä, vaan pitivät itsenäisyysjulistusta epätarkoituksenmukaisena.

Saksalainen miehitys

Viron porvaristo ei luopunut taistelusta neuvostojen valtaa vastaan. He ryhtyivät perustamaan valkokaartin joukkoja, joissa ytimenä olivat virolaiset nationalistiset upseerit. Samaan aikaan Viron porvaristo lähetti edustajiaan Suomen ja Ruotsin kautta pyytämään apua. Brest-Litovskin rauhanneuvotteluissa vuoden 1917 lopulla neuvostovaltuuskuntaa johtanut Lev Trotski oli kieltänyt Leninin ohjeiden vastaisesti allekirjoittamasta saksalaisten laatimaa rauhansopimusluonnosta. Tätä tekosyynä käyttäen saksalaiset aloittivat helmikuun 18. päivänä hyökkäyksen Viroon.

Ennen saksalaisten saapumista Tallinnaan 24.2.1918 porvaristo julisti Viron itsenäisyysmanifestin ja nimitti Viron väliaikaisen hallituksen johtajanaan **Konstantin Päts.** Maahan tunkeutuneet saksalaiset eivät kuitenkaan tunnustaneet Viroa itsenäiseksi valtioksi. Tästä huolimatta porvaristo lupasi auttaa miehittäjiä "rauhan ja järjestyksen" aikaansaamisessa. Seuranneessa terrorisurmatettiin satoja vallankumouksellisia. Saksalaisten kartanonomistajien oikeudet palautettiin ja hallinto palautettiin samaksi kuin se oli ollut tsaarin Venäjällä.

Saksalaiset miehittäjät ryhtyivät ryöstämään maan taloutta. Karjaa otettiin väkipakolla Saksaan kuljetettavaksi, samoin teollisuuslaitosten laitteita vietiin Saksaan. Teollisuustyöläisten lukumäärä laski 51 000 henkilöstä 10 000 henkilöön. Saksan kielestä tuli virkakieli samoin kuin koulujen opetuskieli.

Työväenluokka jatkoi taisteluaan miehittäjiä vastaan neuvostojen puolesta. Järjestöjä vahvistettiin ja ryhdyttiin julkaisemaan maanalaista lehteä. Vuoden 1918 syksyllä Saksa ajautui sotilaalliseen katastrofiin ja miehitysvalta hajosi. Viron porvaristo käytti tilaisuutta hyväkseen ja pystytti uudelleen Viron väliaikaisen hallituksen. Viron työväenluokka järjesti lakkoja ja vaati neuvostovaltan palauttamista.

Kansalaissota alkaa

Marraskuun 20. päivänä maapäivien kokoontuessa Tallinnan neuvosto järjesti protestilakon. Valkokaartilaisien Kaitseliit hyökkäsi mielenosoittajia vastaan. Kansalaissota alkoi. Punakaartilaiset pystyivät vapauttamaan Pihkovan ja Narvan. Vapautetussa Narvassa julistettiin 29.11. syntyneeksi Viron neuvostotasavalta (Viron työkansan kommuuni). Joulukuun 7. päivänä Neuvosto-Venäjän hallitus hyväksyi asetuksen Viron neuvostotasavallan itsenäisyyden tunnustamisesta.

Vaikeinakin aikoina Viron työväenliike toimi. Kuvassa vappumielenosoitus Tallinnassa v. 1921. (Suuri Lokakuu ja Eesti-kirjan kuvitusta)

Kansa ei tukenut Viron porvarillista hallitusta ja sen asema horjui. Vapaaehtoinen liikekannallepano epäonnistui 16.11. Kuun lopulla julistettu pakollinen liikekannallepano keräsi vain puolet kutsutuista, vaikka laiminlyönnistä oli seurauksena kuolemanrangaistus. Asetetuista sotilastakin karkasi lopulta suurin osa.

Punakaartilaiset etenivät nopeasti ja saivat vapautettua lähes koko Viron. Pätsin hallitus pyysi Britanniaa miehittämään Viron, mutta Britannia ei uskaltanut lähettää alueelle maajoukkojaan peläten niiden bolshevoitumista. Viron työkansan kommuunin alueella kansallistettiin tuotantolaitokset, palkkoja korotettiin ja julistettiin 8 tunnin työpäivä. Maatalouden saralla kartanoiden maita ei edelleenkaan jaettu, vaan niistä muodotettiin kommuuneja. Tämä aiheutti edelleen tyytymättömyyttä maattomassa väestössä. Se heikensi työväenluokan ja talonpoikien liittoa.

Vuoden 1919 alussa tilanne muuttui. Porvarilliset voimat pystyivät mobilisoimaan joukkoja talonpoikien ja kartanonherrojen joukoista. Lisäksi Viroon saapui palkkasotilaita Suomesta, Ruotsista ja Tanskasta. Englannin laivasto tuki valkokaartilaisia mereltä käsin. Rاجusta vastarinnasta huolimatta punakaartilaisien oli peräännyttävä.

Valkoisen terrorin kausi

Virossa alkoi valkoisen terrorin kausi. Tammi-helmikuussa tapettiin noin 2000 punaista. Tämä herätti vastustusta maltillisissa porvareissa, sillä neuvostovaltan aikaan minikäänlaista terroria ei ollut esiintynyt. Valkoisessa terrorissa kunnostautuivat erityisesti suomalaiset palkkasotilaat. Konstantin Päts joutui lähettämään Suomeen sähkeen, jonka mukaan "Suomalaiset joukot ovat alkaneet käyttäytyä kuin voitettuna maassa, sattuu jopa ryöstöjä, kansa vaikeroi heidän raakuuden ja väkivaltaisuuksien vuoksi".

Sotatoimet jatkuivat Neuvosto-Venäjää vastaan, vaikka työväenluokka yrittikin sitä estää. Elokuun lopussa Tallinnassa pidettiin Vironmaan ammattiliittojen 1. edustajakokous, joka vaati sodan pikaisista lopettamisesta ja rauhan solmimisesta Neuvosto-Venäjän kanssa. Kokous hajotettiin, 25 johtohenkilöä ammuttiin ja 102 osallistujaa kuljetettiin rintamalle ja pakotettiin siirtymään Neuvosto-Venäjälle.

Terrorista huolimatta työväenluokka jatkoi taistelua

sotaa vastaan. Porvarillinen hallitus alkoi epäillä, että sodan jatkaminen uhkaa porvarillisen tasavallan olemassaoloa. Niinpä Viron porvarillinen hallitus aloitti rauhanneuvottelut (Ranskan ja USA:n vastustuksesta huolimatta) ja 2.2.1920 allekirjoitettiin Tarton rauhansopimus. Neuvosto-Venäjä oli ensimmäinen maa, joka tunnusti Viron tasavallan.

Itsenäisyyden ikeen alla

Tarton rauhan jälkeen Virossa tuli porvarillinen tasavalta. Viro oli heti riippuvainen ulkomaista. Valtion velka oli 1,5 miljardia Viron markkaa ja jo vuodesta 1924 alkaen yli puolet Viron teollisuuspääomasta oli siirtynyt ulkomaiseen omistukseen.

Ulkomaiset porvarit eivät olleet kiinnostuneita teollisuuden kehittämisestä Virossa, sillä siitä ja muista Itä-Euroopan maista suunniteltiin markkina-alueita omille teollisuustuotteille. Uusi tasavalta myönsi edullista luottoa teollisuuden kehittämiseksi, mutta luotot valuivat porvarien taskuun ilman, että tuotantoa kehitettiin. Lukuisat perinteikkäät yritykset ajatettiin konkurssiin. Porvarien taskuun siirtyi osa valtion kultavaroista ja suuri osa entisten Venäjän osakeyhtiöiden varoista. Näin syntyi Viron suurporvaristo.

Varallisuus keskittyi harvojen käsiin ja teollisuus elpyi hitaasti. Vuonna 1916 teollisuus työllisti 51 000 henkeä, kun vuonna 1923 luku oli enää 28 000 henkeä. Vuonna 1923 alkanut talouspula hellitti Virossa vasta 1925, kun kapitalismin stabilisaation vaihe alkoi. Kevyt teollisuus alkoi kasvaa, samoin palavan kiven tuotanto. Raskaan teollisuuden rapautuminen sen sijaan jatkui. Hallitus otti tilannetta helpottamaan vuonna 1927 Englannin pankeilta suuren lainan, mikä sitoi Viron ulkoisen pääoman talutusnuoraan.

Vuoden 1919 maareformi ei tuonut helpotusta maatyöläisille. Uudistus eteni hitaasti. Ensimmäisenä maata jaettiin sotaan osallistuneille valkokaartilaisille. He saivat parhaat viljelysmaat. Seuraavaksi maata jaettiin kartanotyöläisille ja rengeille, mutta vuoteen 1923 mennessä vain neljännes kartanotyöläisistä oli saanut maata. Epäoikeudenmukainen maanjako oli syynä tilanteen kiristymiseen maaseudulla. Maatyöläisille jaettiin ensi sijassa pientiloja, jolloin 45 %:lla oli maata alle 10 hehtaaria. Tällä ei tullut toimeen, mikä sitoi pientilat edelleen palkkatyöorjuuteen suurtiloille.

Jatkuu sivulla 19

Työläisten mielenosoitus Tallinnassa 18.6.1917. (Suuri Lokakuu ja Eesti-kirjan kuvitusta)

Ei maata, ei kotia - Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa

Triqui-heimon tilanteesta kertovat plakaatit reunustavat Oaxaca Cityn valtionpalatsia.

(KÄ/ Cilla Heiskanen) Tämä teksti on jatkoa edellisessä numerossa alkaneeseen Meksikon tilanetta käsittelevään tekstikokoonaisuuteen, jonka kirjoitin ollessani reppureissulla Keski-Amerikassa. Chiapasista matkustin toiseen etelämeksikolaiseen osavaltioon, Oaxacaan, jossa tutustuin tarkemmin alkuperäiskansojen kohtaamiin ongelmiin. Teksti on kirjoitettu alunperin 22.3.2019 Oaxaca de Juarezissa.

OAXACA

Chiapasista matka jatkui Oaxacan osavaltioon. Eräänä päivänä kuljeskelin Zocalolla ja katselin käsitökojuja. Huomasin niiden päällä roikuvassa erilaisia plakaatteja, joissa kerrottiin San Juan Copalan ihmisten kurjista oloista ja hallituksen/ puolistolaallisten joukkojen tekemistä pakkosiirroista. Yhtäkkiä näin parissa banderollissa Jyri Jaakkolan kuvan ja nimen. Jäin seisomaan keskelle katua ja kyöneleet nousivat silmiini. Jyriin kuolemasta tulee huhtikuun lopulla 9 vuotta ja silti nämä ihmiset muistavat hänet edelleen ja vaalivat hänen muistoaan.

Pakkosiirrot

Huomasin kadun toisella puolella teltoja, missä ihmiset majoittuvat. Heillä oli siellä myös katukeittiö, joten asumus näytti pysyvältä. Illalla menimme mallorcalaisen kaverini kanssa uudelleen paikan päälle ja kysyin voisimmeko mennä juttelemaan telttakansalle. Ystävänä toimi tulkkina ja pääsin juttelemaan Adánin, erään leirin edustajan kanssa. Adán ja muut teltoissa majaan-pitävät ihmiset kuuluvat UACOL-järjestöön ja edustavat työläisiä, joilla ei ole mahdollisuutta tehdä töitä kotiseudullaan. Leirissä olleet naiset olivat myös joutuneet lähtemään maaseudun kylästä kaupunkiin, sillä jos he olisivat jääneet sinne, olisi edessä ollut pakkonaittaminen vieraan kylän miehen kanssa. Köyhissä

Oaxacan osavaltioista lähtöisin olevia alkuperäisasukkaita Mexico Cityn kadulla. Monet ovat joutuneet jättämään kotinsa ja siirtymään pääkaupunkiin myymään käsitöitä ja turistikräää. Sama ilmiö toistuu ympäri Meksikoa.

heimoissa vaihtokauppaan perustava naimisiinmeno on edelleen yleistä ja perheen tytär saatetaan vaihtaa esimerkiksi viiteen härkään. Vastaväitteille ei ole sijaa.

Jossain vaiheessa Adán kysyi, tunsinko Jyri Jaakkolan ja aloimme puhumaan San Juan Copalan tilanteesta. Paramilitaristiset joukot hallituksen antamalla käskyillä aloittivat kylän ihmisten pakkosiirron vuonna 2010, ja moni kylän asukkaista on edelleen ilman kotia tai pysyvää asuinsijaa. Myöskään mahdollisuutta työntekoon ei enää ole, sillä maan viemisen myötä meni myös elinkeinona toimivan maanviljelyn. Osa San Juan Copalan asukkaista on joutunut muuttamaan kaupunkiin, kuten Oaxaca Cityyn ja päätenyt pakon edessä myymään tekstiilejä ja silkkaa krääsää turisteille. Olen tavannut heitä myös México Cityn Zocalolla. Mitenkään ylpeitä he eivät ole tästä elämäntilanteestaan tai uudesta "ammattistaan". Näitä ihmisiä Jyri oli puolustamassa, kun joutui ammutuksi Ubisortjoukkojen toimesta.

Monimutkainen maanomistus

Miksi ihmiset sitten pakotettiin lähtemään? Yksiselitteinen vastaus on kaivostoiminta. Meksikossa on tällä hetkellä 242 käynnissä olevaa kaivosprojektia, joista suurinta osaa johtaa kanadalaiset yritykset. Hallituksella ei ole mitään intressiä ajaa köyhien maanviljelijöiden asiaa, jos toisessa vaakakupissa painaa rikkaat ulkomaiset yhtiöt. Kuten myös Talvivaaran tapauksesta tiedämme, ei kaivostoiminta vie pelkästään ihmisten maita ja elantoa, vaan se tuhoaa myös ympäristöä ja alueen vesistöä. Etelä-Meksiko kärsii muutenkin kuivuudesta, joten vesivarantojen pilaaminen ja luovuttaminen kaivosyhtiöiden käyttöön on käsittämättömän julmaa alueen ihmisiä kohtaan.

Olin eilen päiväretkellä Monte Albánin intiaaniraunioilla ja vie-

Banderolleissa muistetaan myös Jyri Jaakkolaa ja muita ihmisoikeusaktivisteja.

railimme myös muutamassa muussa kohteessa. Matkan aikana juttelin oppaamme Jordanin kanssa ja kyselin maanomistuksesta ja alkuperäiskansojen oikeuksista. Mies kertoi, että 10 x 15 metrin kokoinen maa-alue maksaa Oaxacassa 150 000 pesoa eli noin 7 000 euroa. Ei kenelläkään tavallisella ihmisellä ole varaa ostaa maata itselleen. Lisäksi omistussuhteet ovat monimutkaisia ja harmaan rajamailla. Yleensä maa-alueen omistaa kunta, ja jos haluaa ostaa maata, joudut neuvottelemaan kunnan kanssa. Mutta se että ostat maatilun, ei välttämättä merkitsekään mitään. Maa-alue pitää merkata erilliseksi omaisuudeksi (en tiedä miten tämä käytännössä tapahtuu), sillä jos tontti tai maa-ala ei ole varsinaista omaisuutta, voi kunta viedä alueen mitään kyselemättä. Tämä on toinen syy sille, miksi ihmisiä pakkosiirretään ja pakotetaan jättämään kotinsa.

AMLO, Meksikon toivo?

Vuosi sitten Andres Manuel Lopez Obradorin puolesta kampanjoitiin ympäri Meksikoa iskulausein "Juntos haremos historia" – Yhdessä teemme historiaa, ja "La esperanza de México" – Meksikon toivo. Näitä iskulauseita on edelleen näkyvillä katujen varsilla ja seiniin maalatuissa kannanotoissa. Kysyin sekä telttakylän Adánilta että eiliseltä oppaalta heidän mielipidettään uudesta presidentistä. Esitin molemmille saman kysymyksen; uskovatko he AMLO:n todella tuovan muutosta köyhien tilanteeseen. Vaikka he molemmat olivatkin rikkaiden ylivaltaa vastaan ja lähtökohtaisesti tiedostivat samat ongelmat, huomasin vastauksista, että miehet elävät kuitenkin täysin erilaisista elämästä.

Maanomistuksesta puhuttaessa Jordan sanoi olevansa köyhä, eikä hänellä olisi koskaan varaa ostaa maata tai omaa asuntoa. Hän kuitenkin puhui presidentin tuoneen jo nyt paljon muutoksia

Poliisi vartioimassa Oaxaca Cityn valtionpalatsin sisäänkäyntiä.

UACOL-järjestön telttakylä Oaxaca Cityn keskustassa.

maan tilanteeseen ja kertoi, että yksi iso edistys on ollut valtion myöntämien lainojen antaminen kyläyhteisöille. Lainoissa ei käsitteäkseen ole mitään korkoa ja ne maksetaan takaisin väljän aikataulun mukaan sitten kun yhteisöllä on varaa. Kun laina on maksettu, antaa valtio tarvittaessa uuden. Lainojen avulla yhteisöt voivat kohentaa ihmisten elämää mm. panostamalla terveydenhuoltoon, koulutukseen ja työllisyysmahdollisuuksiin. Vaikka ajatus saattaakin kuulostaa jalolta verrattuna siihen, mitä se lienee ollut PRI-puolueen aikana, tuntuu silti oudolta, että kylät joutuvat lainan avulla rahoittamaan tuollaisia perustointoja, joiden kuuluisi olla turvattuina kaikille kansalaisille automaattisesti valtion toimesta. Mutta toisaalta parempi sekin on, että lainan antaa valtio, kuin joku monikansallinen yksityinen pankki. Jordan sanoi AMLO:n myös vierailleen kaikissa osavaltioissa ja tutustuneen tavallisen ihmisen elämään, mistä annan itsekin isot pisteet. Presidentillä on yhteensä kuusivuotinen kausi, ja hän on ollut vasta muutaman kuukauden vallassa, joten olen kyllä roivaisen optimistinen asioiden suhteen. Tietenkään yksi ihminen ei voi muuttaa yksin koko maata ja vuosikymmenien saatossa syvään juurtunutta korruptiota.

Epätasa-arvoiset lähtökohdat elämään

Teltassa asuva Adán taas näki asian paljon synkemmin, mikä on sinällään ihan ymmärrettävää. Hän sanoi, että alkuperäiskansoihin kuuluvat ihmiset ovat aina joutuneet kärsimään ja taistelemaan olemassaolonsa puolesta, joten on vaikea asettaa toivoa erityisen korkealle. Myöskään odotettua koulutusuudistusta ei ole tullut. En tiedä uudistuksesta tarkemmin, mutta sen pi-

Harvoja vihertäviä alueita Oaxaca Cityn ympäristössä. Ilmastomuutoksen myötä sadekaudet ovat lyhentyneet ja köyhät maanviljelijät ovat joutuneet luopumaan viljakasvien viljelystä ja siirtymään mm. agaven viljelyyn.

ti tulla voimaan viime syksynä ja ilmeisesti siihen kuuluisi ainakin englannin pakollinen opiskelu, oppikirjojen sisällön päivittäminen ja elämäntilanteen lisääminen opetussuunnitelmaan. Suunnitelman oli tarkoitus muuttua ns. osaamislähtöiseksi nykyisen ulkoa opettelemisen sijaan. Maaseuduilla vanhemmilla olisi suurempi sanansija, mitä oppiaineita he haluavat koulussa opettettavan lapsilleen.

Tällä hetkellä maalla asuvilla lapsilla ei millään mittapuulla mitattuna ole samanlaisia mahdollisuuksia opintielä, kuin kaupunkien lapsilla. Opetusmateriaalia ei ole saatavilla alkuperäiskielillä ja lukutaidottomia lapsia näissä ryhmissä on melkein 30%, kun vastaava luku valtaväestön osalta on hieman päälle 10%. Oppimisessa on huomattavia eroja, jotka lisäksi opettajien tilanne on heikko. Hallitus on tähän asti sortanut opettajia, sillä aina kun joku suurempi mielenosoitus tai kansannousu on tapahtunut, ovat organisoijina olleet yleensä yliopistojen opettajat. He ovat valvettuneita ja tietoisia kansan kohtelusta, mikä ei tietenkään ole sopintu valtion agendaan. Tämä on taustasyynä myös muutaman vuoden takaiseen "Los 43":n tapaukseen, missä 43 opettajaopiskelijaa siepattiin ja tapettiin Ayotzinapassa. Kirjoitin viime vuonna Kansan Ääneen Mexico Cityn yliopiston tilanteesta, ja artikkelissa kerroin, miten oikeistolaiset tahot aiheuttavat sekasortoa kampuksilla.

Rasismi, globaali vitsaus

Adán kysyi, huomasimmeko rasismia ollessamme San Cristóbalissa, ja lisäsi, ettei rikkaammat ihmiset edes puhu tummalle alkuperäisväestölle. Itse en siellä ollut kiinnittänyt asiaan huomiota, mutta näin saman ilmiön México Cityssä. Viime vuonna Jalisco osavaltion maanviljelijät pitivät telttakylää Meksikon hallinnollisessa keskustassa valtion virastojen edessä, ja siellä pukuherrat ja parempiosaiset meksikolaiset kävelivät köyhien ihmisten ohi aivan kuin kadun asukkaat olisivat ilmaa. Surullista, että ihmisten jaottelu pelkän ulkonäön perusteella on globaali ilmiö, eikä edes köyhät maat vältty tältä syrjinnältä. Vaikka olisit kehittyneemmän maan mielestä köyhä, on maassasi joku sinuakin köyhempi ja huono-osaisempi, ja voit näin ollen tuntee ylemmydentunnetta omasta asemastasi. Ja jälleen kerran huomasin myös sen, että juuri ne heikoimmassa tilanteessa olevat ihmiset ovat niitä, jotka ovat valmiita auttamaan muita.

Jenkki go home!

Venezuelan oikeisto-opposition johtaja, Yhdysvaltojen tukema teeseitse-presidentti, Juan Guaidó myönsi Washington Postille oikeisto-opposition yliarvioineen maansa armeijan mahdollisen tuen tuoreen vallankaappausuhkan aikana. Venezuelan bolivaarisessa tasavallassa on vallinnut viimeisen 20 vuoden aikana jatkuva vallankaappausten uhka. Maan oikeisto-oppositio on yrittänyt kuusi kertaa USA:n tukemana väkivaltaista vallankaappausta v. 2002-2019. Tähän asti tilanne on pysynyt hallinnassa, koska kansan enemmistö ja maan armeija ovat kyenneet liittoutumaan yhteen puolustamaan bolivaarisen vallankumouksen saavutuksia. Presidentti Maduro kehoitti 4.5.2019 maansa armeijaa varautumaan Yhdysvaltain mahdollisiin sotilastoimiin Venezuelaa vastaan.

Liittolaismaat Kuuba, Bolivia, Meksiko, Venäjä ja Kiina ovat kyenneet takaamaan olemassaolollaan toistaiseksi Venezuelan koskemattomuuden. Venäjä on ilmoittanut puolustavansa Venezuelan itsenäisyyttä. Kiinan ulkoministeriön tiedottajan mukaan maa vastustaa ulkopuolisten sekaantumista Venezuelan tilanteeseen.

USA on merkillinen valtio. Sen demokraatit tekevät kaikkensa kammetakseen arvaamattoman presidentti Trumpin vallasta, mutta eivät tee eleitäkään vastustaakseen oman hallituksensa sekaantumista Venezuelan sisäisiin asioihin ja sen invaasiopyrkimykseen. Yhdysvaltain ulkoministeri Mike Pompeon ala-arvoinen vetoisuus syöstä Venezuelan laillinen presidentti Maduro vallasta, on moraalisesti, laillisesti ja

poliittisesti tuomittava teko. Kuinka USA:n Venezuelaan kohdistama ja pitkään jatkunut taloudellinen sota ja poliittinen painostus liittyvät vapauteen ja demokratiaan? Miksi USA ei välitä huolehtia oman maansa 140 miljoonasta köyhästä ihmisestä ja omaan maahansa pyrkivistä maahanmuuttajista?

Venezuela aloitti Latinalaisen Amerikan muutosajanjakson v. 1999. Toivo paremmasta syntyi uudelleen. Uusi hallintomalli keskittyi kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ihmisten sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen. Ymmärrettiin, että köyhyyden ongelma voidaan ratkaista vain suomalaisla köyhille yhteiskunnallista valtaa. Tätä yhteiskunnallista - uusliberalismin vastaista - vaihtoehtoa on toteutettu parlamentaarisiin keinoin

maan perustuslain suomissa puitteissa. Kuljettu tie ei ole ollut helppo ja häiriötön.

Venezuelassa helmikuussa 2019 pidetyn laajan kansainvälisen kansojen kokouksen hyväksymässä Caracasin manifestissa todettiin mm.: "Yhdysvaltojen imperialismi, oman maansa yritysten, rahoituksen, sotilaallisten ja ylikansallisten etujen vartija, on päättänyt lopettaa bolivaarisen vallankumousprosessin ottaakseen Venezuelan luonnonvarat omaan hallintaansa. USA on ottanut käyttöönsä kaikki hybridi- ja pysyvät sotastrategiat lakkauttaakseen Venezuelan suvereniteetin ja itsemääräämisoikeuden. Se on kokeillut tässä kaikkia mahdollisia taktiikoita: vallankaappauksia, terrorismia, taloudellista keinottelua ja saartoa sekä inflaation kiihdyttämistä."

Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolas Maduro on valittu demokraattisesti vaaleilla virkaansa. Hän ei ole astumassa syrjään valtiojohtajan tehtävästään. Hän nauttii edelleen Venezuelan kansan enemmistön ja maansa bolivaarisen armeijan luottamusta ja tukea. Rauhanomaisiksi nimetyt, mutta luonteeltaan väkivaltaiset, vallankaappausyritykset ovat jokaisessa oikeusvaltiossa perustuslain vastaisia ja tuomittavia tekoja, joista seuraa sanktioita. Venezuelan perustuslaki ei muodosta tässä asiassa poikkeusta.

Hands Off Venezuela - Finland tuomitsee ehdottomasti Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten sekaantumisen itsenäisen Venezuelan bolivaarisen tasavallan sisäisiin asioihin ja sen oikeuteen valita itse oma yhteiskunnallinen kehitystiensä. Jenkki go home!

Hands Off Venezuela - Finland
Matti Laitinen 5.5.2019

Ei maata, ei kotia - Alkuperäiskansojen kohtelu Meksikossa..

Meksikon alkuperäisväestöä kuuntelemassa, miten Israelin sotilaallinen apu vaikuttaa Latinalaiseen Amerikkaan.

Jatkoa sivulta 13

Adán sanoi, että seuraavan kerran kun tulen Oaxacaan, hän voi järjestää minulle tapaamisen alkuperäisyhteisössä tai jos haluan myöhemmin tulla teltalle juttelemaan ja haastattelemaan esimerkiksi naisia, se sopii myös. Yritinkin käydä siellä vielä ennen lähtöäni, mutta mies ei ollut paikalla eivätkä naiset puhuneet lainkaan englantia. Oma espanjani on vielä sen verran hataraa, etten pysty käymään kovin syväluotaavia keskusteluja paikallisten kanssa.

Valtio vs. osavaltio

Kysyin Adánilta, ovatko valtion

edustajat noteeranneet heidän leiriään millään tavalla sinä 8 kuukauden aikana, kun he ovat majaansa Zocalolla pitäneet. Vastaus oli puhdas ei. Sain kuulla, että itse asiassa telttakylä on suoraan valtion palatsia vastapäätä, ja kaikki aiemmin mainitsemani San Juan Copalan banderollit on ripustettu palatsin seiniin. Joka päivä Oaxacan osavaltion kuvernööri Alejandro Murat Hinojosa kävelee banderollien ja telttojen ohi työpaikalleen, mutta ei ole koskaan vaivautunut vaihtamaan sanaakaan kadulla asuvien ihmisten kanssa. Tätä en ihmetellyt enää sen jälkeen, kun kuulin kuvernöörin edustavan PRI-poluutta. Murat Hinojosa astui virkaan vuonna

2016 ja hänen kautensa päättyi vuonna 2022. Ei ole varmaa, muuttuuko siis mikään tuona aikana. Adán kertoi myös Zocalolla sijaitsevien ravintoloiden rikkaiden omistajien ja työntekijöiden olevan ärtyneitä telttakylään ja alkuperäisheimojen myyntikojuihin. Niin, kukapa nyt haluaisi omalle tontilleen köyhälistöä muistuttamaan todellisista ongelmista..

Mitä Meksikon tilanteeseen tulee, näemme vasta muutaman vuoden päästä, onko muutosta todella tapahtunut. Siihen asti sopii vain toivoa parasta. Vähintä mitä yksittäinen ihminen voi tehdä, on levittää asiaa maailman tietoisuuteen. Kollektiivisen painostuksen avulla

Ilmastonmuutos ja KDKT

Koreassa kärsittiin viime vuonna kovasta lämpöaalosta, joka heikensi merkittävästi satotasoa. Kaivatut sateet tulivat rankkasateina, jotka huuhtovat mukanaan ravinteikasta viljelysmaata. Viime talvena ei satanut myöskään lunta, joten olosuhteet kevättyönteille ovat huonot, koska maa on poikkeuksellisesti talven jäljiltä kuivaa.

Puuntaimien kasvatusta KDKT:ssa

Tutkimukset osoittavat, että sademäärä KDKT:n alueella tulisi ilmastomuutoksen myötä kasvamaan ja kasvu keskittyisi nimenomaan syksyyn ja talveen. Näyttäisi siltä, että kesäsateet olisivat vähemmän Pohjois-Korean alueella, kun taas Etelä-Koreassa suuntaus olisi päinvastainen.

KDKT:ssa keskilämpötila on noussut 1,9 oC viimeisen 100 vuoden aikana, mikä on toiseksi suurin kasvu maailmassa. Pjongjangissa lämpötila on noussut 1,6 astetta. Chunggang maakunnassa, joka tunnetaan KDKT:n kylmimpänä alueena, kasvu on ollut samalla tasolla.

Vuonna 2013 on laadittu kansainvälinen arvio siitä, mitkä maat kärsivät eniten ilmastomuutoksen mukanaan tuomista säätilan muutoksista (The Global Climate Risk Index 2013). Aineisto perustuu vuosien 1992-2011 toteumaan. Kolme riskialtinta maata ovat Honduras, Myanmar ja Nicaragua. KDKT on sijalla seitsemän. Tuolla ajanjaksolla KDKT:aa kohtasi 37 luonnonkatastrofia. Näiden vaikutus bruttokansantuotteeseen oli -7,64 %.

Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi KDKT ratifoi Pariisin ilmastopöytäkirjan elokuussa 2016 ja ryhtyi toimenpiteisiin päästöjen vähentämiseksi. Se lupasi vähentää hiilidioksidipäästöjä 37,4 % vuoteen 2020 mennessä. KDKT:n omilla toimilla on kuitenkin rajallinen vaikutus alueen ilmastoon. Merkittävämpi vaikutus on sillä, mitä Japani, Etelä-Korea ja Kiina tekevät.

KDKT:n alueesta on vuoristoa 80 %. Olennainen kysymys on, miten pystytään varautumaan rankkasateiden mukanaan tuomaan eroosioon. Sateet vievät mennessään yläkyläalueiden pintamaata, mikä tukkii jokiuomia ja aiheuttaa tulvia jokien alajuoksulla. Koreassa onkin panostettu yläkyläalueiden metsitykseen vuosikymmenien ajan.

KDKT on asettanut tavoitteeksi miettää 1,67 miljoonaa hehtaaria vuoristoalueita vuoteen 2024 mennessä. Tämä merkitsee samalla hiilidioksidin sidontakapasiteetin (hiilinielujen) lisääntymistä 10 miljoonalla tonnilla.

Juha Kieksi

Meksikon alkuperäisväestöä kuuntelemassa, miten Israelin sotilaallinen apu vaikuttaa Latinalaiseen Amerikkaan.

olemme saaneet muutoksia aikaan pieni pala kerrallaan. Kokonaisuutta emme voi silmänpäykässä muuttaa, mutta voimme vaikuttaa päätäjiin, ja myös kansalaisjärjestöjen avulla osa räikeimmistä ihmisoikeusrikkomuksista on saatu kumottua. Naisten ja lasten asema monessa maassa on parantunut viimeisten vuosien aikana esimerkiksi World Visionin ja Solidaarisuusjärjestön avulla. Näilläkin kuitenkin on rajalliset toimintamahdollisuudet, joten alkuperäisheimojen asioista puhuttaessa suurin vaikutusvalta on yhteisön omalla panostuksella ja tavallisten ihmisten protesteilla. Nämä ihmiset ovat taistelleet koko elämänsä, joten he eivät luovuta kuukauden, ei vuoden eikä vuosikymmenenkään päästä. Siinä on korruptoituneille virkamiehille kova pala purtavaksi.

Jälkikirjoitus:

Kun vietin huhtikuussa reppureisuni viimeistä päivää, olin jälleen Mexico Cityssä, josta olin matkani aloittanutkin. Menin kiertelemään

vielä kaupungille ja näin Zocalolla suuren teltan, jonka seinustoilla kiersi kantaottavia tietoisuuskuvia, Israelin vastaisia julisteita ja Palestiinan lippuja.

Yleisö oli täynnä Meksikon alkuperäiskansoihin kuuluvia ihmisiä, jotka olivat tulleet kuuntelemaan II Juicio Popular al papel de Israel en la militarización de México y América Latina -konferenssia. Sain kuulla, että Israelin armeija kouluttaa ja varustaa Latinalaisen Amerikan sotilas- ja poliisikoneistoa, mikä nivoo yhteen meksikolaisten ja palestiinalaisten kohtalon. Vaikka näiden molempien ihmisryhmien tarina onkin surullinen, olin ilahtunut nähdessäni, että kaikesta sorrosta ja alistamisesta huolimatta poljettu kansanosa jaksaa silti pitää yhtä ja osoittaa solidaarisuutta maapallon toisella puolella eläviä ihmisiä kohtaan.

Cilla Maria (Blogi: rantapallo.fi/cillamaria)

Muuttuva ilmasto ihmiskunnan huolena (4)

Ennen vaaleja puhuttiin puhtaasta eli päästöttömästä sähköstä, mutta mikään energiantuotanto ei ole päästötöntä. Kaikki energiantuotanto kuluttaa energiaa. Tuotantovälineiden valmistus ja käyttäminen vaatii energiaa. Pelkkä uusiutuva ei siis takaa täyttä ilmastohyötyä. Sitä ei takaa myöskään sana päästöttömyys /1/.

Kuva: Heikki Mämmikkö

Nuorten ja opiskelijain ilmastotapahtuma ja -mielenosoitus järjestettiin 6.4.2019 Helsingin keskustassa. Selkeät tunnukset mm. hiilinielujen lisäämisen välttämättömyydestä olivat näkyvillä. Tämä on selkeä muistutus Suomen päättäjille, jotka suunnittelevat lisäävänsä metsien hakkuita 15 miljoonaa kuutiometriä vuodessa

Energiantuotanto

Nettoenergia EROEI (energy returned on energy invested) on suhde, jolla tarkoitetaan energialähteen tuotto/energian tuotannon kuva energia. Jos EROEI = 1, niin energian tuotantoon kuluu energiaa saman verran kuin siitä saadaan. Mitä suurempi suhdeluku on, sitä parempi hyötysuhde.

Stanfordin yliopiston tutkimusten mukaan tuulivoimalan valmistukseen kuluu sähköä sen kahden vuoden tuotannon verran. Aurinkovoimalan piikennoihin kuluu keskimäärin viiden vuoden tuotanto – pääosin edelleen kiinalaista hiilisähköä. Esimerkki on muutaman vuoden takaa ja suhdeluvut ovat todennäköisesti siitä parantuneet. Vesivoimalla EROEI vaihtelee eri tutkimuksissa 43–205 välillä, ydinvoimalla 43–75, aurinkovoimalla 2,1–12 ja tuulivoimalla 6–80 välillä. Olisi parempi puhua vähäpäästöisistä tuotantomuodoista verrattuna runsaspäästöiseen tuotantoon. Täydelliseen päästöttömyyteen emme tule pääsemään lähitulevaisuuden aikana /1/.

Jos Suomi haluaa tulla päästöttömäksi, niin täältä täytyy eliminoida kaikki ihmiset ja muut eläimet. Näin saadaan hiilidioksidin tuotanto loppumaan, sillä silloin ei tarvita muitakaan toimintoja, jotka tuottavat CO2.

Grönlanti

Parikymmenen viime vuoden aikana Jakobshavnin jäätikön vetäytymistä on seurattu yhtenä ilmas-

ton lämpenemisen merkinä. Jäätikön lohkoutuminen mereen on jatkuvasti nopeutunut ja sen jäät ohentuneet. Satelliittimittaukset 2016 osoittavat, että tapahtui käänne. Jää on paksuuntunut ja jäätikön ala suurentunut /2/. Videolta näkee, mitä Grönlannin länsirannikolla tapahtuu /3/.

Jäätikkö virtaa Diskolahteen, jossa vesi on ollut poikkeuksellisen kylmää jo kolmen vuoden ajan. Kylmä merivesi on peräisin Pohjois-Atlantilta tuhat kilometriä etelämpää. Merivettä on viilentänyt Pohjois-Atlantin oskillaatio eli NAO. Se tarkoittaa ilmanpaineen vaihtelua Islannin ja Azorien välisellä merialueella /2/. NAO jätettiin mainitsematta vuosia sitten, kun jäätä alkoi kadota.

NAO-vaihtelun vuoksi pohjoisen Atlantti lämpenee tai kylmenee 5–20 vuoden välein. Uusi vaihe alkoi hiljattain, ja se on viilentänyt koko merta Grönlannin lähetyillä asteen verran. Kylmempää vaihetta täydentää paikallisempi meren viileneminen, joka alkoi vuonna 2016. Nämä puolitoista astetta viilenneet vedet virtasivat Grönlannin luoteisrannikolta pohjoiseen ja keskeyttivät Jakobshavnin vesien pyrkymänsä vuotta jatkuneen lämpenemisen. Vedet eivät ole olleet yhtä kylmiä sitten 1980-luvun puolivälin /2/.

Auringosta

Venäläisten asiantuntijoiden mukaan auringon aktiivisuus hiipuu joka kahdessa vuosi, ja maan keskilämpötila voi pudota useiden asteiden verran. Tästä esimerkkinä on

pieni jääkausi 1650-1850. Heidän mukaansa kylmä kausi alkaisi 2030-2040. Pietarilaisen Pulkovon observatorion tutkijat arvelevat, että kylmästä kaudesta ei tule niin ankaraa kuin 1700-luvulla. Vaikka ilmasto lämpeneekin, kylmä kausi on luvasa, väittävät asiantuntijat.

”Ei ole mitään perusteita väittää, että ilmaston lämpeneminen jatkuu tämän vuosisadan loppuun saakka”, Venäjän tiedeakatemian tutkija Vladimir Kotlyakov huomauttaa. ”Ilmasto noudattaa luonnollista kiertokulkua lämpimän ja kylmemmän välillä, samoin kosteiden ja kuivempien kausien välillä. Jäähtymisestä on jo olemassa merkkejä ja suuntaus vahvistuu tulevina vuosina. Ihmisen toiminta ja teollisuuden päästöt vaikuttavat suuresti ympäristöön, mutta luonnonvoimat ovat paljon voimakkaampia”, Kotlyakov sanoo /4/.

Samaan tulokseen on päättänyt Northumbria University:stä professori Valentina Zharkova, joka esitti 2013 teoriansa auringon aktiivisuusjaksosta kokouksessa Royal Astronomical Society National Astronomy Meeting in Llandudno, Wales. Kyseessä olisi vastaava kausi kuin 1645-1715, jolloin auringon pilkkuja havaittiin vähän /5/. Tästä jaksosta käytetään nimeä Maunderin minimi. Hän ennusti vastaavanlaisen kylmän kauden saattavan alkaa jo 2020 tienoilla. Kyse olisi pikemminkin auringon vaikutuksesta lämpötilaan eikä niinkään hiilidioksidin.

Käyttäen Stanford University's Wilcox Solar Observatory:ssa kerättyä dataa Valentina Zharkova /6/ sekä työtoverinsa Simon Shepherd ja Sergei Zharkov havaitsivat ”magneettisten aaltokomponenttien esiintyvän pareittain ollen kuitenkin auringon sisäosien eri kerroksissa.” Magneettikenttien muutoksiin perustuen he ovat todenneet, että auringon aktiivisuus vähenisi luokkaa 1 W/m2 suunnilleen aikavälillä 2020-2040. Nämä liikkuvat noin 11 vuoden sykliä. Zharkovan mukaan noin 2030 ”ne ovat peilikuvamaisesti täysin vastakkain – mutta auringon vastakkaisilla puolilla. Silloin ne joksinkin kumoavat toisensa (ja aurinko on pilkkujen suhteen passiivinen).” ”Tällainen passiivinen kausi voi kestää jopa noin 70 v, kuten Maunderin minimi noin 370 vuotta sitten.” Ilmasto on niin moniominaisuuksinen prosessi, että useat ilmiöt vaikuttavat hetkeksi ja lyhyin, mutta välillä voimakkaakin jaksoina lämpötilaan. Hiilidioksidi ei suinkaan ole ainoa selittäjä.

Metaani

Metaanin vapautumisesta ilmakehään Siperian ikiroudasta lämpiämisen takia on uutisoitu viime aikoina. Sen lämpiäminen alkoi viimeisen jäätikkökauden päättyessä. Metaanipäästö lisääntyy jonkin verran. On hyvä valvoa tilannetta, että vältytään yllätykseltä. Voidaan myös pohtia, miksei metaania vapautunut jääkauden aikana meren pinnan ollessa noin 120 m nykyistä alempana vai vapautuiko sittenkin vaikuttanut jäätikkökauden päättymiseen? Miksi metaania ei vapautunut viikinkikaudella noin tuhat vuotta sitten, kun oli lämmin jakso meneillään?

Metsittäminen ja vesi

Jo satakunta vuotta sitten älyttiin,

että kaadetun metsän tilalle kannattaa istuttaa puuntaimia. Samoin ymmärrettiin, että paljaaksi hakatut rinteet ovat kaatosateissa alttiita maanvieremille. Niitä voi torjua sopivilla istutuksilla. Maapallon keuhkot on säilytettävä ja lisättävä metsänistutusta. (Maapallon keuhkot on huvittava ilmaisu, koska ne hengittävät sisään hiilidioksidia ja ulos hapetta.) Kyse on normaalista ympäristönsuojelusta ja varautumisesta luonnon tapahtumiin. Vastaavasti tulviin on varauduttava järjestämällä tulva-aitaita tai -kosteikkoja. Kuivaa kautta varten on varattava vesialtaita. Onhan niin ennenkin tehty (mayat, inkat ym). Tällaisen varautumisen merkitys vain korostuu ihmiskunnan väkiluvun kasvaessa.

Metsän istutus autiomaan laitamille ja puoliaavikoille olisi aiheellista. Kasvumaata pitäisi viedä sinne ja valita kuivuutta kestäviä lajeja. Kuiviin oloihin sopeutunut puu tai pensas hengittää ulospäin vain vähän eli CO2:n sidontakyky on hyvä. Jos yksi 30 km2 metsä pystyy imemään 24 kt hiilidioksidia, pystyisi 3 Mkm2 metsä (kolmasosa Saharasta) vastaavissa oloissa imemään 2,4 Gt CO2 /7/. Ei tarkoiteta sitä, että iso osa Saharasta tai muita aavikoita pitäisi metsittää. Hyvä kohde on esimerkiksi Sahelin autiomaan, koska sinne sataa vettä enemmän kuin Saharaan. Sahelin lähellä on asutusta enemmän kuin Saharan lähellä. Tällainen olisi tehokas keino varastoida ilman CO2-pitoisuutta muillakin aavikoilla /8/.

Yli kymmenen vuotta sitten oli esillä biopoltoaineen tuottaminen kasvien tärkkelyksestä ja öljyasveista. Hyvänä esimerkkinä oli jatropa, koska se kasvaa erittäin vaatimattomissa oloissa. Öljyjatropa (Jatropha curcas) on tyräkkikasvien (Euphorbiaceae) heimon kuuluva kasvi, jonka siemenet sisältävät paljon öljyä. Öljyjatropaa on käytetty viljelysten aitasavina ja hyvän kuivuudenkestävyyden ansiosta estämään aavikoitumista /9/. Valmistetaan biopoltoaineita mieluummin tällaisista kasveista kuin ruoaksi kelpaavista kasveista, jos halutaan polttomoottoriautoilla ajella.

Loppukaneetti

CO2-päästöt ovat kasvaneet ja CO2-pitoisuus on kohonnut, sillä ehdotetut toimenpiteet ovat kalliita ja niillä saadaan vain vähän aikaan. Uu-

siutuvien energiantuotantotapojen kehitykseen ja koneiden energiatehokkuuden parantamiseen kannattaisi panostaa enemmän T&K-rahoitusta. Sitä on vähennetty 1980 alun ”huippukaudesta” 1990-luvun puoliväliin mennessä noin 2/3 ollen enää noin 0,005 % OECD:n bruttokansantuotteesta /10/.

Myös biologian T&K-rahoitusta tulisi lisätä. Lisää biologeja tarvitaan eli kasvioppi kunniaan selvittämään kasvien ”tehokkuutta” ja sitkeyttä menestyä vaatimattomissa oloissa. Edelleen on kehitettävä biologispuhjoista kasvien suojelua hyönteistuholaismyrkytysten sijaan. Energiatuotannon uusiminen on aikaa vievää. B Lomborgin mukaan hyviä tuloksia saavutettaisiin huomattavasti enemmän ja huokeammin kohtuullisella kehitystoiminnalla suhteutettuna jääräpäiseen CO2-päästöjen leikkaamiseen /10/.

Edelleen on muistettava, että CO2 on kasvien ruokaa. Jos sen pitoisuutta halutaan vähentää, niin tehtäköön se biologisesti eli tehokasta kasvillisuutta ja metsää lisäämällä. Kasvukelpoisen aavikon metsitys ja öljyjatropaan viljely biopoltoaineen valmistamiseksi voisi olla hyvä idea. Ei tarvitse olla huolissaan, mutta kehitys- ja toteutustyötä on tehtävä.

Hannu Kautto, tekn. lis.
Ari Kautto, tekn. lis.

Lähteet:

- <https://www.talouselama.fi/uutiset/paastotonta-sahkoa-ei-ole-lemassakaan/3edaaea9-96f9-32a8-8447-e0e00811f0d2>
- <https://www.hs.fi/tiede/art-200006049126.html>
- https://www.youtube.com/watch?time_continue=46&v=ZhcB5EFDylc
- <https://www.dailymail.co.uk/sciencetech/article-2316898/The-big-freeze-250-years-Experts-say-Suns-activity-wanes-200-years-cooling-period-2040.html>
- http://www.theregister.co.uk/2015/07/13/mathematician_predicts_sun_to_go_quiet_for_ten_years_from_2030/
- [doi:10.1088/0004-637X/795/1/46](https://doi.org/10.1088/0004-637X/795/1/46)
- <https://www.hs.fi/ulkomaat/art-200006038646.html>
- <https://www.metsalehti.fi/artikkelit/unohtakaa-saharan-istutukset/>
- <https://fi.wikipedia.org/wiki/%C3%96ljyjatropa>
- Lomborg Bjørn, Cool it, the sceptical environmentalist's guide to global warming (2010), CPI Mackays, Chatham ME5 8TD.

Viron työväenluokan historiaa, osa 3 ...

Jatkoa sivulta 12

Osa maatyöläisistä jäi kokonaan ilman maata. Vuoden 1923-1924 talouspulan aikaan Viron hallitus luopui teollisuuden kehittämiseen tähänneestä politiikasta ja alkoi panostaa maatalouteen ja edistää maataloustuotteiden vientiä.

Porvarillinen perustuslaki ei turvannut työläisten oikeuksia

Viro oli poliittiselta rakenteeltaan parlamentaarinen tasavalta. Korkein valtaelin oli parlamentti eli Riigikogu. Perustuslaissa turvattiin kansalaisten demokraattiset oikeudet, mutta ne olivat käytännössä vain porvaristolle, ei työläisille. Perustuslaki sisälsi useita säädöksiä, jotka antoivat viranomaisille mahdollisuuden rajoittaa oikeuksia ”maa-

puolustuksen ja turvallisuuden nimissä”. Elokuussa 1920 julkaistiin määräys, joka julisti lakot laittomiksi. Suuri määrä lakossa olleita työläisiä vangittiin ja 61 kyyditettiin Neuvosto-Venäjälle. Viranomaiset lakkauttivat runsaasti myös työväenyhdistyksiä ja sanomalehtiä.

Virossa oli edelleen voimassa tsaarinaikainen rikoslaki, mikä antoi porvaristolle paljon keinoja taistella työväenluokkaa vastaan. Lisäksi Viron tasavallassa oli voimassa miltei koko ajan poikkeustila, jolloin perustuslain mukaiset oikeudet eivät pätenneet. ”Demokraattisessa” Virossa kommunistisen puolueen toiminta oli kielletty. Vuosina 1920-1929 käytiin 70 suurta poliittista oikeudenkäyntiä, joissa työläisiä tuomittiin rangaistuksiin ja kuolemaan.

Juha Kieksi

Kuva: Heikki Mämmikkö

Ilmastotapahtumassa 6.4.2019 oli väkeä enemmän kuin koskaan aiemmin. Ay-veteraanit totesivat, että aiemmin Eduskunnassa ympärillä ei ole ollut enempää väkeä. Aihe on selkeästi muuttumassa yhdeksi tärkeimmäksi yhteiskunnalliseksi kysymykseksi. Tunnukset olivat hyviä ja myös militarisoimisen vastustajat olivat liikkeellä. Lähikuukaudet näyttävät ottaako tuleva hallitus huomioon ympäristöväen vaatimukset.

VENÄJÄ, VENÄJÄ, VENÄJÄ

Matkusteltuani vuoden sisällä viidesti vaimoni kanssa Venäjällä Leningradissa (Pietari) olen havainnut kaduilla kävellessäni kaupungin asukkaiden elintason kohonneen ja asuinympäristön kohentuneen. Kaupoista on löytynyt kaikkea samaa kuin muualtakin Euroopan suurkaungeista. Ainostaan suomalaiset tavarantuottajat näyttävät ottaneen EU:n asettamat kaupankäynnin rajoitteet tosissaan. Venäjän hintataso on maailmanlaajuisesti vertailtaessa melko alhainen Suomen keskiarvoon verrattuna esim. Pietarin yleinen hintataso on 41,75 % matalampi ja vuokrahintataso 34,74 % matalampi.

Okei on yksi monista kaupaketteista Venäjällä. Sieltä löytyy kaikki päivittäistavara. Venäläiset tuotteet ovat tietenkin ulkomaisia edullisempia. Tänne tullaan omalla autolla ja ostetaan paljon kerralla. Läheskään kaikilla ei ole autoa. Lähikauppoja löytyy joka korttelissa ja kylässä. Niissä valikoima on tietenkin pienempi mutta hintataso lähes sama.

Rajanaapurin kanssa sovussa elämiseen myönteisesti suhtautuvana kansalaisena olen alkanut ihmetellä yhä syvemmin, kuinka suomalainen valtamedia voi vääntää markkinataloudessa elävän Venäjän olevan koko ajan yhä syvenevässä yhteiskunnallisissa kriisissä. Suomalaisia pelotellaan Venäjän aggressiivisuudella, vaikka maa ei käy tai harjoittele sota maaperällämme tai merialueillamme. Yleisradion uutistointituksen pomomies Jouko Jokinen perää usein ruudussa lähdekritiikin tärkeyttä ja medialukutaitoa. Hänen innoittamana päätin perehtyä nyky-Venäjään vähän paremmin luotettaviin, jopa yhdysvaltalaisiin tietolähteisiin perustuen.

Venäjän talouden tunnuslukuja

Venäjän bruttokansantuote oli v. 2017 yhteensä 4 016 miljardia USD (7. maailmassa). YK:n inhimillisen kehityksen indeksillä (HDI) mitattuna maa sijoittui v. 2016 maailman valtioiden joukossa 49. sijalle. Suomi oli v. 2016 sijalla 23. Venäjän viennin arvo on 353 miljardia dollaria ja tuonnin 238 miljardia dollaria. Kauppatase oli yllättäen ylijäämäinen. Venäjän suurin kaupakkump-

pani on Kiina. Muita kumppaneita ovat mm. Hollanti, Saksa, Valko-Venäjä, Ranska ja USA. Naapurivaltio käytti v. 2017 asevarusteluun 4,24 % BKT:sta. Sen armeijan riveissä palvelee aktiivipalveluksessa 831 000 ja reservissä 2 000 000 sotilasta. (Lähde: CIA-Factbook 2019)

Keskispalkka Venäjällä oli v. 2017 noin 500 euroa/kk. Korkeimmat palkat maksettiin pankkisektorilla (keskispalkka yli 1000 euroa) ja alhaisimmat maataloudessa (keskispalkka noin 300 euroa). Erittäin monilla venäläisillä on myös virallisissa tilastoissa näkymättömiä tuloja. Harmaan talouden osuus koko kansantalouden kakusta lienee 10–30 % haarukassa. (Lähde: Kauppalehti)

Venäjällä on käytössään työvoimaa yhteensä 76,5 miljoonaa henkilöä. Heistä 9,4 % työskentelee maatalouden parissa, 27,6 % teollisuudessa ja 63 % palvelualan tehtävissä. Työttömyysaste on 5,2 %. Vuonna 2015 köyhyysrajan alle jäi 13,3 % väestöstä. Valtion budjettitulot olivat v. 2017 yhteensä 258,6 miljardia dollaria, joista vain 16,4 % kertyi veroista ja muista maksuista. Kaikki venäläiset maksavat työansioistaan yhtäläisesti tuloveroa 13 %. Valtion julkinen velka BKT:sta on

vain 15,5 %. Maalla on maailman kuudenneksi isoimmat kultavarannot (432 miljardia dollaria). (Lähde: CIA-Factbook 2019)

Vuoden 2017 Maailmanpankin raportti moitti Venäjän sosiaaliturvaa kalliiksi ja erittäin monimutkaiseksi. Sosiaalimenot ovat keskusvallan, aluetasojen ja sosiaalirahastojen konsolidoidun budjetin suurin yksittäinen menoerä, joka oli v. 2016 kaikkiaan noin 35 % menoista eli 12–13 % BKT:sta. Tästä noin 2/3 on eläkemenoja, ja muun sosiaaliturvan menoja on 1/3. Muusta sosiaaliturvasta huomattava osa on monenlaisia ikään, asuinpaikkaan tai aikaisempaan ammattiin sidottuja etuuksia. Eläkkeiden taso on matala, ja monet näistä sosiaaliohjelmista vain täydentävät eläkemaksuja. (Lähde: BOFIT Viikkokatsaus / BOFIT Weekly 2017/08 23.2.2017)

Suomen pankin bofit Venäjä-ennuste v. 2018–2020 (4.10.2018)

”Venäjän talouden v. 2016 lopulla alkanut elpyminen on jatkunut v. 2018. BKT:n kasvu vuodentakaisesta oli vuoden alkupuoliskolla 1,7 %. Öljyn maailmanmarkkinahinnan huomattavaan nousuun nähden talous elpyi edelleen melko verkkaisesti.

BKT:n nousun hitaus v. 2018 on johtunut vain osin niistä Venäjän talouspolitiikan säännöistä, jotka on tarkoitettu hillitsemään öljynhinnan muutosten vaikutusta talouteen. Kuluvana vuonna ruplan kuluva kurssi ei ole vahvistunut öljynhinnan nousun myötä samalla tavoin kuin v. 2017, sillä kurssi heikkeni keväällä ja loppukesällä 2018 Yhdysvaltojen uusien pakotteiden ja pakoteuhkien vuoksi.

Vuoden 2018 alusta voimaan tullut federaatiobudjetin sääntö puolestaan kytkee menot osin öljyn matalaan laskennalliseen hintaan. Menoja on kuitenkin ollut mahdollista lisätä tuntuvasti muiden budjettitulojen kasvun antamalla pohjalla.

Venäjän viennin määrä kasvoi edelleen nopeasti mm. ruplan heikentymisestä johtuen. Kotitalouksien kulutus ja investoinnit sen sijaan elpyivät lamasta edelleen melko vaisusti. Venäjän tuonnin nopea

Kansallisista eroista huolimatta katu-yleisön osalta katukuva esimerkiksi Pietarissa ei juurikaan poikkea Helsingistä.

toipuminen syvästä pudotuksesta hidastui merkittävästi keväällä 2018.

Vuoden 2018 loppukuukausi- ja seuraaville vuosille odotettu öljynhintaa on kohonnut. Hinta on tänä ja ensi vuonna melko lähellä viime kuukausien tasoaan eli suunnilleen 75 dollaria/barreli (yli 33 % korkeampi kuin v. 2017) ja laskee sen jälkeen hieman. Odotetun öljynhinnan noususta huolimatta Venäjän BKT:n ennustetaan kasvavan alle 2 % v. 2018 ja kasvun odotetaan hidastuvan ensi vuonna suunnilleen 1,5 % eli potentiaaliseen tahtiinsa. Kasvutahtia rajoittaa se, että Venäjällä on liian vähän merkkejä talouden kasvua parantavista markkinamyönteisistä järjestelmäuudistuksista.

Putinin ukaasi

Presidentti Putinin virkaanastujais- ukaasissa 7.5.2018 hallitukselle annetut tehtävät vuoteen 2024 saakka sisältävät ns. kansallisia ohjelmia ja hankkeita mm. koulutuksen, terveydenhoidon, teiden ja muiden liikenneyhteyksien, digitalisaation sekä rajatun yritysjoukon tuottavuuden parantamiseksi. Hankkeilla pyritään luonnollisesti mm. luomaan lisää talouskasvun edellytyksiä, mikä onnistuessaan voisi vaikuttaa lähinnä ensi vuosikymmenen puolella.

Presidentti Putinin toukokuun ukaasiin sisältyvien hankkeiden toteuttamiseksi investointeihin pyritään valtion budjettimenojen ohella ohjaamaan valtio-omisteisten ja yksityisten suuryritysten varoja. Hankkeiden toteutus käynnistyy nykyarvioiden mukaan lähempänä v. 2019 puoliväliä.

Kotitalouksien kulutus on toipunut syvästä kuopasta hiljalleen lähes kaksi vuotta, mutta kulutusta on vasta saman verran kuin v. 2012. Tänä vuonna inflaatio on syönyt kotitalouksien ostovoimaa enää 2,5 % tahdilla. Yrityssektorin palkat ovat nousseet ripeästi ja julkisen budjettitalouden palkat hyvin nopeasti, sillä presidentti Putinin yli kuuden vuoden takaisella virkaanastujaisukaasilla (7.5.2012) määrätty palkankorotukset erälle työntekijäryhmille laitettiin ripeästi maaliin saakka. Minimipalkkaa nostettiin yli 20 % v. 2017 lopusta toukokuun 2018 alkuun mennessä.

Toisaalta kotitalouksien saamat eläkkeet ja muut sosiaalimaksut eivät lisääntyneet, mikä oli pitkälti syynä kotitalouksien reaalityulojen hitaaseen nousuun. Luotonotto sen sijaan tuki kulutusta. Kulutuksen odotetaan elpyvän edelleen kohtalaisen verkkaisesti. Arvonlisäveron nousu vuoden 2019 alusta (18 % → 20 %) nostaa kuluttajahintoja ja puraisee ostovoimaa. Eläkkeiden on määrä nousta reaalisesti melko hitaasti etenkin ensi vuonna, eikä julkisen budjettitalouden palkkojen reaalisesta noususta ole lupauksia. Yrityssektorin palkkojen nousun pitäisi asettua paremmin tuottavuuden

den paranemista vastaavaksi. Virallisen eläkeiän alkaessa nousta vähitellen v. 2019 alusta eläkkeelle lähtee hieman aiemmin ennakoitua vähemmän palkansaajia. Kotitalouksien kulutusluotonoton nopean kasvun odotetaan hidastuvan.

Julkisen talouden tulot ovat nousseet v. 2018 nopeasti sekä öljy- ja kaasuverotulojen että muiden budjettitulojen kasvun ansiosta. Myös budjettimenot ovat lisääntyneet huomattavasti inflaatiota nopeammin erityisesti Putinin yli kuuden vuoden takaisen palkankorotuskaasin loppukirin takia. Valtiolle on kertynyt edelleen mittavasti säästöön meneviä ylimääräisiä öljyverotuloja, joita syntyy öljynhinnan ylittäessä budjettisäännön laskennallisen ns. öljyn perushinnan (v. 2018 noin 41 dollaria). Julkisen talouden vaje on poistunut.” (Lähde: Suomen Pankin siirtymätalouksien tutkimuslaitos, BOFIT)

Yhteenvetoa suomen pankin arviosta (ML)

- Venäjän talouden v. 2016 lopulla alkanut elpyminen on jatkunut v. 2018.
- Ruplan kurssi heikkeni vuoden 2018 aikana USA:n uusien pakotteiden ja pakoteuhkien vuoksi.
- Putinin virkaanastujaisissa hallitukselle annetut tehtävät v. 2024 saakka sisältävät ns. kansallisia ohjelmia ja hankkeita mm. koulutuksen, terveydenhoidon, teiden ja muiden liikenneyhteyksien, digitalisaation sekä rajatun yritysjoukon tuottavuuden parantamiseksi.
- Hankkeiden toteuttamiseksi niihin pyritään valtion budjettimenojen ohella ohjaamaan valtio-omisteisten ja yksityisten suuryritysten varoja.
- Yrityssektorin palkat ovat nousseet ripeästi ja julkisen budjettitalouden palkat hyvin nopeasti.
- Minimipalkkaa on v. 2016–2018 nostettu 55 % eli 6 204 ruplasta 11 200 ruplaan (n. 151 euroa/kk).
- Arvonlisäveron nousu v. 2019 alusta (18 % → 20 %) nostaa kuluttajahintoja ja puraisee ostovoimaa.
- Eläkeiän noustessa vähitellen v. 2019 alusta eläkkeelle jää hieman vähemmän palkansaajia.
- Julkisen talouden tulot ovat nousseet v. 2018 nopeasti sekä öljy- ja kaasuverotulojen että muiden budjettitulojen kasvun ansiosta.
- Valtiolle on kertynyt edelleen mittavasti säästöön meneviä ylimääräisiä öljyverotuloja.
- Venäjän julkisen talouden vaje on poistunut.

Jokainen tehköön ylläesitetystä omat johtopäätöksensä, niin teen minäkin. Matkustan huomenna junalla Leningradiin jatkaamaan havainnointiani ja harjoittamaan naapurikansakuntien välistä ystävyyttä.

Matti Laitinen
Helsinki

Arvioita Ukrainan presidentinvaalien tuloksesta

Ukrainan kommunistisen puolueen johtaja Petro Simonenko totesi presidentinvaalien toisen kierroksen jälkeen Golos UA:n kommentissaan, että presidentinvaalien toisella vaalikierroksella ukrainalaisten enemmistö ei äänestänyt Vladimir Zelenskin puolesta, vaan presidentti Petro Poroshenkoa ja hänen harjoittamaansa poliittista linjaa vastaan.

Kansalaiset äänestivät nykyisen hallituksen politiikkaa vastaan. Erityisesti sosiaalisia ja taloudellisia ”uudistuksia” vastaan ja sitä vastaan, että Ukraina on ulkoisessa valvonassa, laittomasti aseistettuja joukkoja vastaan, joita on käytetty toisinaajatteloita vastaan ja heidän psyykkiseen tukahduttamiseen.

Lisäksi ukrainalaiset ovat kyllästyneet siitä, että maassa ei ole sananvapautta eikä poliittista vuoropuhelua. Tämän äänestystuloksen tuos on signaali kaikille ukrainalaisille, että ukrainalaisten enemmistö äänesti sitä politiikkaa vastaan, jota Poroshenko on harjoittanut kaikki nämä viisi vuotta. Vain Lvi-

vin alue tuki presidenttiä. Kaikki muut alueet olivat Poroshenkon politiikkaa vastaan, Petro Simonenko sanoi.

Simonenkon mukaan, Zelenskin voiton jälkeen oligarkit Igor Kolomoiski ja Petro Poroshenko tulevat neuvottelemaan valvonnan ja kautumisesta talouden eri aloilla.

Jokainen oligarkkien vaalikampanja on joidenkin liittojen ja niiden välisten keskinäisyyksien tarkistamista, kuka on vallassa. Toisin sanoen, kuka tässä ”purtilossa” jakaa valtion ja Ukrainan kansan jäljellä olevan rikkauten. On selvää, että Zelenskin voiton jälkeen oligarkkien keskinäisiä suhteita tarkistetaan, Petro Simonenko sanoi.

Petro Symonenko
Hänen mukansa, Zelenskin voiton jälkeen oligarkkien Petro Poroshenkon, Igor Kolomoiskin, Rinat Akhmetovin ja Dmitri Firtashin välillä tullaan käymään neuvotteluja siitä, kuka saa määräysvallan tietyllä talouden alalla.

Heidän kesken tullaan tekemään sopimuksia henkilöstöjärjestelyistä. Tämä antaa välittömästi vastauksen siihen, mikä talouden sektori on kenenkin oligarkin kontrollissa, jotta he voisivat rikastua entisestään, Petro Simonenko totesi.

Asko Julkunen
Sonkajärvi

Protesteja Venäjällä

Sverdlovskissa vastustetaan ortodoksikirkon rakentamista

Toukokuun keskivaiheilla Sverdlovskin läänin pääkaupungissa Jekaterinburgissa oli mielenosoituksia, joissa vastustettiin uuden ortodoksisen kirkon rakentamista eräälle keskustan harvinaiselle puistikkoalueelle. Kyse ei ollut pelkästään kirkosta, vaan myös eliittiasuinrakennuksesta, parkkipaikasta ja jopa kuntoilukeskuksesta. Ilmeisestikin rakennuttaja, Forbesin sivuille listautunut dollarimiljardööri päätti yhdistää mukavan ja tarpeellisen eli saada syntinsä anteeksi ja samalla tienata huomattavasti.

Protestit alkoivat suhteellisen rauhallisina, mutta tilanne alkoi hyvin pian asteittain kiristyä huomattavasti. Ensinnäkin rakennuttaja hankki puolelleen voimatoimien toteuttajiksi kovasti roistoja muistuttaneita "urheilijoita", mutta sitten protesteihin puuttui virallisesti myös esivaltia. Mutta tämä vain lisäsi öljyä liekkeihin ja tapahtumat muuttuivat entistä massiivisemmiksi ja eräiden politiikan käyttäjien sanonnan mukaan paikalliseksi "värivallankumoukseksi".

Kaikesta päätellen paikallisia viranomaiset tulivat yllätetyiksi. He eivät tienneet, mitä olisi pitänyt tehdä ja jäivät odottelemaan liittovaltiokeskuksen reaktiota. Vaikkakin myöhästyneenä, herra Putin lausui henkilökohtaisen mielipiteensä siitä, että paikallisen väestön olisi itse päätettävä rakennustyömaan kohdalosta ja että joka tapauksessa on huomioitava myös vähemmistön mielipide.

Sverdlovskin viranomaiset otivat tietenkin ilolla uutisen vastaan ja ilmoittivat välittömästi kansanäänestyksen järjestämisestä, minkä jälkeen levottomuudet päättyivät. Jos äänestyksen tulokset laskevat rehellisesti, niin puistikko saa säilyä. Mainitsen tästä asiasta siksi, että viimeisen mielipidetutkimuk-

sen mukaan kirkon vastustajilla on merkittävä ylivoima, 72 prosenttia. Neuvoin paikallisviranomaisia olemaan vääristelemättä äänestyksen tuloksia, koska epäilyt jostain vakavammista rikkomuksista johtaisivat vain entistä voimakkaampiin levottomuuksiin.

Uusi kirkko kaupungin keskustaan rakennetaan joka tapauksessa. Viranomaiset ovat julkaisseet luettelon uusista rakennustonteista. Kokonaisuudessaan Putinin vaatimusten mukaisesti vähemmistön mielipide otetaan huomioon, vaikka totta puhuen Sverdlovskin keskustassa on paljon jatkuvasti tyhjinä seisovia kirkkoja.

Sverdlovskin mielenosoitukset spontaaneja

Analytikkojen enemmistö yrittää nyt etsiä protestoinnin "pääpukareita", onko se sitten Navalnyi ja liberaalit vaiko rakennuttajan kilpailijat. Toisaalta asiaan liittyy eräs juju. Joukkoprotestia voidaan tietenkin tukea järjestöllisesti tai rahallisesti, mutta sen rakentaminen tyhjän päälle on täysin mahdotonta. Ihmisenä, jolla on 30 vuoden kokemus joukkotapahtumien järjestämisestä, vakuutan asian olevan näin. Joku voi jatkuvasti kutsua ihmisiä joihinkin mielenosoituksiin, mutta ne to-

teutuvat vasta sitten, kun itse viranomaiset toimillaan tai toimettomuudellaan luovat sitä varten otollisen maaperän. Hyvin usein mielenosoitukset alkavat joidenkin aivan satunnaisten ihmisten kehotuksesta.

Itse asiassa en voi oikeastaan syyttää tämän sortin asiantuntijoita asioiden ymmärtämättömydestä. Venäjällä ei ole vuosikausiin tapahtunut spontaaneja mielenosoituksia ja ajatus siitä, että kansa tyytyvärsimään aivan mielettömästi, on juurtunut syväälle muidenkin kuin vain viranomaisten tajuntaan.

Sverdlovskin mielenosoituksessa ei ollut todellisia yllyttäjiä.

Jos taas puhutaan siihen järjestäytyneesti osallistuneista aktivisteista, niin siellä oli todellakin liberaaleja. Mutta ei voida väittää, että he olisivat johtaneet sitä. Toistan vielä kerran, että sillä ei ollut johtajia, mikä oli viranomaisten kannalta huonoin vaihtoehto. Tässä tapauksessa puuttui toinen osapuoli, jonka kanssa olisi pitänyt päästä sopimukseen. Siihen osallistui muidenkin poliittisten suuntausten edustajia, muun muassa vasemmistolaisia. Siinä ei ole mitään ihmeellistä. Minä tahansa poliittisen järjestön toiminta perustuu siihen, että tuetaan tiettyjä vaatimuksia ja vaatimus ottaa huomioon ihmisten mielipide on melko alkeellinen vaatimus. Toinen asia on se, miten kukin käyttää hankkimaansa poliittista pääomaa.

Sverdlovskin tapahtumien vaikutus koko maan tilanteeseen

Ja nyt muutama sana Sverdlovskin

tapahtumien vaikutuksesta koko maan tilanteeseen. Ennen kaikkea nämä tapahtumat heijastuivat negatiivisesti ortodoksisen kirkon arvovallassa. Se oli väistämätön seuraus sen jälkeen, kun "urheilijoita" oli vedetty mukaan rakennustyömaan puolustamiseen ja kun eräät kirkonmiehet olivat esittäneet liian radikaaleja lausuntoja siitä, että oli muka tapahtunut riivattuja asioita.

Toisaalta valtion propagandistien mielistelevät lausunnot siitä, että Putin oli "omalla jäljittelemättömällä tyylillään tehnyt rohkean vedon ehdottaessaan mielipidekyselyn järjestämistä", olivat iloisena naaman näyttämistä huonossa pelissä. Hänen kannaltaan se oli tietenkin oikea menettely, koska mikä tahansa muu menettely olisi johtanut valtion kannatuksen uuteen uhkaavaan romahdukseen. Kaikesta huolimatta se oli myönnöstyys, joka nostatti arvostelua häntä aina tukeneen ortodoksisen kansalaisjärjestön taholta.

Mutta se oli tietysti todellakin omalaatuinen rohkea veto, koska herra Putinille kansan mielipiteen huomioimiseen vetoavan rauhankorjaajan hahmo oli jotain aivan uutta, koska hän oli siihen asti päättävästi torjunut kaikki yritykset "painostaa valtiovaltaa". Toisaalta oli jo olemassa ennakkotapaus, kun joukkomittaisten protestien jälkeen Putinin päätöksiä lisäkin tuomiokirkon luovuttamisesta ortodoksikirkolle Pietarissa, mutta se hoidettiin ilman erikoisempaa hälyä. Hänen lehdistösihteerinsä vahvisti jatkuvasti, että se on paikallinen ongelma ja sen saavat ratkaista paikallisia viranomaiset.

Eräät kommentaattorit ilmoittivat, että kaikki tämä on osoitus jostain uudesta "perestroika-2:sta". On levinnyt jopa huhuja siitä, että eräät analyytikot olisivat saaneet toimeksiannon tutkia, miten muissa maissa on tapahtunut siirtymisen diktatuurista demokratiaan. En lähde tekemään mitään nopeita johtopäätöksiä, vaikka onkin kiistatonta, että Putinin osoittama joustavuus tulee vaikuttamaan merkittävästi koko pystysuoraan valtiovaltarakenteeseen ja surullisen kuuluisaan valtion siirtämisen prosessiin, Putinilta hänen seuraajalleen.

Tässä yhteydessä joudun toistamaan, että jos valtiovalta ei tahdo voimakasta yhteiskunnallista räjähdystä, niin silloin siirtyminen tyytymättömyyden karkeasta tukahduttamisesta jonkinlaiseen vuoropuheluun kansalaisyhteiskunnan kanssa on käytännössä väistämätön toimenpide. Kovan linjan toteuttamiseksi kaikkialla ei yksinkertaisesti ole resursseja. Olemme jo aiemmin todenneet, että pysyvän ja pitkäaikaisen yhteiskuntataloudellisen tilanteen huononemisen taustalla sosiaalinen jännitys tulee säännöllisesti purkautumaan eri paikoissa ja eri syistä johtuen.

Arkangelissa kaatopaikan rakentamisen vastaisia mielenosoituksia

Viime kuukausien aikana Sverdlovskista on muodostunut Magasin ja Arkangelin jälkeen jo kolmas alue-

keskus, missä on ollut joukkomittaisia mielenosoituksia. Kaikkialla kansalaisten tyytymättömyydellä on omat konkreettiset syynsä, mutta yksi perustava syy on yleinen pettymys valtiovaltaan. Tahtoisin kiinnittää huomionne eniinkään Sverdlovskiin, joka on aina kunnostautunut korkealla yhteiskunnallisella aktiivisuudellaan, vaan aikaisemmin rauhalliseen Arkangelisiin.

Suhteellisen pienestä, noin kolmensadantuhannen asukkaan kaupungista, missä ei ole koskaan ollut joukkomittaisia protesteja, on muutamassa kuukaudessa muotoutunut oikea Maidan. Siellä päivittäin järjestettyihin protestikokouksiin on säännöllisesti kokoontunut useita tuhansia ihmisiä. Mikä vastaa sadan tuhannen ihmisen kokouksia Moskovassa. Konkreettisenä syynä protesteihin on ollut yli 500 kilometrin päässä Argankelista sijaitsevan kaatopaikan rakentaminen!

Vertaamalla näitä asioita keskenään voidaan päätyä siihen johtopäätökseen, että käytännöllisesti katsoen Magasin-Arkangelin-Sverdlovskin tapahtumat saattavat toistua kaikkialla Venäjällä jo lähiaikoina. Toistan vielä kerran, että syy saattaa olla täysin odottamaton. Ilmeisesti tähän samaan ajatukseen on päädytty myös Kremlissä hyväksymällä päätös Arkangelin kaatopaikan rakentamisen jäädyttämisestä. Eräiden mielestä valtiovalta tahtoo näin vain voittaa aikaa, mutta siinäkin tapauksessa protestioijat ovat saavuttaneet tärkeän voiton.

Poliisi haluton hajottamaan mielenosoituksia

Muiden venäläiskaupunkien tavoin myös Arkangelin poliisi osoitti haluttomuutensa mielenosoitusten hajottamiseksi. Mahdollisesti syynä oli myötämielisyys mielenosoittajien vaatimuksia kohtaan sekä oma sosiaalinen suojattomuus. Sisäministeriö on ilmoittanut virallisesti, että poliisien reaali-palkka on viimeisten viiden vuoden aikana laskenut. Ja tämä kehitys tulee edelleen vain voimistumaan siksi, että jopa virkaintoisimmatkin poliisit tulevat ajattelemaan kolmesti, ennen kuin lyövät pampulla ihmisiä, joiden kanssa heidän päällystönsä joutuu istumaan samaan neuvottelupöytään ehkä jo huomenna. Ja se on vielä yksi hälyttävä merkki liittovaltion virkavallalle.

Entistä vaikeammaksi käy sammuttaa rahan voimalla yhteiskunnallinen protesti, joka uhkaa muuttua ja on jo muuttunut poliittiseksi protestiksi, koska talouspulan vaikutuksesta rahaa lohkeaa entistä vähemmän. Ja virkavallan alhaisen kannatuksen vuoksi (luottamus Putiniin on hieman yli 30%) yritykset ratkaista ongelmat voimakeinoin vain voimistavat suuttumusta. Jäljelle jää vain luovuminen, mutta senkin kenttä supistuu ajan myötä.

Nykyinen järjestelmä ei pysty ratkaisemaan yhteiskuntamme jatkuvasti kärjistyviä ongelmia. Tarvitaan radikaalia kurssin muutosta, joka ei ole mahdollista ilman yhtä radikaaleja henkilövaihdoksia. Mutta se on ainoa keino estää voimakas yhteiskunnallinen räjähdys.

Sergei Skvortsov

NKPN keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri
06.06.2019

Muista Odessa

Moskovassa järjestettiin toukokuun 2. päivänä Muista Odessa - joukkokokous. Tuolloin tuli kuluneeksi viisi vuotta Odessan traagisista tapahtumista. Joukkokokouksen järjesti Yhtyneen opposition järjestelykomitea, johon kuuluivat muun muassa Yleisvenäläinen alueellinen koskemattomuuden puolustuskomitea, NKP. Vasemmostorintama, Dela- ja Toinen Venäjä - puolueet, Novorossija-, Vapaa Venäjä- sekä Stalinin rykmentti liikkeet.

NKP:n pääsihteeri Sergei Skvortsov esitteli tapahtumassa hyväksytyin yhteisen päätöslauselman

Joukkokokous hyväksyi yhteisen julkilausuman, jossa muistutetaan viiden vuoden takaisista tapahtumista. Silloin Kiovasta ja Harkovasta Odessaan saapuneet ääri nationalistit saartoivat Ammattiliittojen palatsiin useita satoja, vallankaappauksella valtaan nousseita valtaapitäviä vastustaneita ihmisiä. Rakennusta tulitettiin ja sinne heitettiin polttopulloja, palomiesten ei annettu sammuttaa tulipaloja, rakennuksesta jotenkin ulos päässeitä ja heitä auttaa yrittäneitä ambulanssimiehistöjä hakattiin.

Ihmiset syöksyivät kuolemaan hypätessään ulos ikkunoista, tukehtuivat savuun tai kuolivat luoteihin. Rauhallisen, fasismia vastustaneen ja kansallista tasa-arvoa ja yhtenäisyyttä Venäjän kanssa puolustaneen mielenosoituksen osanottajien joukkomurhaa on oikeutetusti kutsuttu Odessan Khatyniksi. Ukrainan viranomaiset eivät tutkineet vakavasti tätä hirvittävää rikosta, ja viranomaiset ilmoittivat kynnisesti mielenosoittajien olleen itse syyllisiä kuolemaansa.

Odessan tragedian viiden-

Eräät vuosipäivänä Moskovassa kokoonnuttiin paitsi kunnioittamaan kuolleiden muistoa myös muistuttamaan, että ihmisten on tehtävä kaikkensa, jotta tämä ei koskaan tapahdu uudelleen. Julkilausumassa tuomitaan uusbanderismi absoluuttisena pahan ja sille vaaditaan nollatoleranssia. Venäjän viranomaisia ja kaikkia ihmisiä kehoitetaan olemaan tekemättä kompromisseja tämän pahan kanssa. Samoin on kieltäydyttävä sopuilusta ja neuvottelusta kaikkien tätä pahuutta tukevien poliitikkojen kanssa.

Ukrainan uutta johtoa vaaditaan suorittamaan perusteellinen tutkinta Odessan tapahtumista ja saattamaan syylliset vastuuseen ja rangaistuksiin. Lisäksi siinä vaaditaan venäläisväestön oikeuksien palauttamista omaan kieleen ja kulttuuriin. Venäjän Ukraina-politiikan tehokkuuden kriteeri ei saa olla kousten ja neuvottelujen määrä, vaan venäläisen ja venäjänkielisen väestön kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien täydellinen palauttaminen. Julkilausumassa pidetään välttämättömänä, että Venäjä tunnustaa Donetsk ja Luganskin kansantasavallat.

NKP:n tiedotteen ja nettiaineiston pohjalta toimitti:
Asko Julkunen

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Onko some snelmannilainen yliopisto?

Haasion, Ojarannan ja Mattilan tietokirjanen "Valheen jäljillä" (BTJ Finland 2018) yhdistyy negatiivisesti Snelmannilaiseen, humboldtistiseen tiedon vapauden käsitykseen ja sivistysyliopiston tutkijan vapauteen. Snelman ei saanut dosentuuria tiedeilmastossa, jota ajassamme edustavat "Valheen jäljet". Historiasta tiedämme, että niin lehdet kuin kirjallinen tuotanto ja elokuva ovat olleet diktatuurihallussa, "totuuden" hallussa kuten ehkä selkeimmin Hitlerillä. Haasio ja kumppanit rajaavat "totuuden" samalla tavalla. Heillä ei kuitenkaan ole mahdollisuutta lakkauttaa "toista totuutta", vangita, karkottaa tai teloitaa sen tuottajia. Heidän oikeaa totuutta edustaa "valtamedia", keltainenkin. Kriitikittä kaikki "vaihtoehtoinen media" tipautetaan MV:n kanssa samaan saraan, erittelemättä syitä paitsi MV:n osalta.

Valtamedia on "totuuskineen" taustalla kansamme EU:iin, euroon, sotinut "oikeutetusti" niin Balkanilla, Somaliassa, Irakissa tai arabien

keväässä ja vasta "jälkisensuuri" on kertonut "totuuskineen" valinnasta, kuten myös Snelmannin tai Hitlerin ajoista. Ymmärryksessä on kuitenkin kysymys "yleissivistyksestä", jota "Valheen jäljillä" peräänkuuluttaa moneen kertaan. Mainittu y-sivistys olisi säästänyt valtamedian monilta virheiltiltä, niin Irakin sodan syistä kuin "sosiaalisen, läheisyysperiaatteellisen" Euroopan synnystä.

Po teos painottaa "lähdekritiikkiä", vaikka valtamediamme ei paljolti lähteitään mainitse (vaihtoehtomedia useammin). Itse teoksen lähdeaineisto on valtava, läntinen ja tieteellisesti varsin köykäinen, vähemmän "yleissivistävä". Esim. Chomsky, joka klassisesti on esittänyt arvioita valtamediasta, ei kuulu teoksen lähdeaineistoon, eikä Hemanus, joka painotti marxilaisittain taloudellisia ja poliittisia kytköksiä, riippuvuuksia.

Vaihtoehtoinen media on ottanut valtamedian "vallan vaihtokoiran" roolin. Valtamedia

ja valta (taloudellinen ja poliittinen) elävät onnellisina sisäsiittoisessa-, epäpyhässä liitossaan, jota "Valheen jäljillä" tyyppinen kirjallisuus aisankannattajana uskollisesti uuleskelee ja kaiketi nauttii "vallan" taloudellisista eduista? Näitä vallan ja rahan "sylikoira" löytyy myös kunnista ja maakunnista puolustamassa mieleistään-, "ansaittua" totuutta.

"Valheen jäljillä" on kirjallinen tuotos, joka nojaa mekaaniseen, behavioristiseen maailmankäsitykseen, että ihmiseen voidaan mekaanisesti tyrkätä listat tai lähteet, joilla tunnustaa median valheellisuuden. Käsitys on kaukana tiedeyliopiston snelmannilaisista tai humboldtilaisista tieteen ihanteista. Mutta kuten olemme saattaneet havaita, on aikamme puutteellisen yleissivistyksen rajaama mekaaninen temmelyskenttä, mieli saa luonnontieteellisen oikeutuksen, mitattavan, taloudelle alistaisen.

Hannu Ikonen
Lieksa (sd)

Missä vaalit – siellä EU

SDP:n puheenjohtaja Antti Rinteen kikkailu ruuan arvonlisäverolla sen kertoi, ei käy, koska EU. Miksi kansalle ei sanota suoraan kuinka meidänkin eduskuntavaaleja käydään Euroopan unionin asettamien raamien sisällä? Yksinkertaisesti meitä puujataan. Yksikään eduskuntapuolue ei kyseenalaista maamme kuulumista EU:iin. Paavo Värysen Seitsemän tähden liike tietääkseni sentään haluaa eroon eurosta, muut eduskuntapuolueet eivät edes sitä.

Euroopan unionin jäsenmaat eivät saa potkia niin sanotusti aisan yli. Jäsenmailla tulee olla kutakuinkin yhteinen, yhdessä sovittu linja, niin talous – kuin ulkopoliittikassa. Mistä siis äänestetään eri maiden parlamenttivaaleissa – pilkun paikasta! Emme voi poistaa omin keinoin leipäjonon, köyhyyttä, koska EU. Julkisten palveluiden tulee ol-

la linjassa yhdessä sovittu EU:n linjan kanssa. Entä eläkkeet, voidaanko eläkeikää laskea ja näin saada nuorille töitä? Ei käy, koska EU. Tuossa vain muutama esimerkki kuinka sidottuja olemme Euroopan unioniin ja koko läntiseen kapitalismiin.

Mitä jos alamme pullikoimaan vastaan – alamme oman tiemme kulkijoiksi? Kun liityimme EU:iin, meille kerrottiin, jos emme ole tyytyväisiä, voimme erota unionista ja sillä sipuli. Miten on laita eroamisen kanssa? Englannin Brexit sen kertoo, hirttosilmukasta on vaikea kiemurrella pois. Onko siis ihme, etteivät kansalaiset meinaan millään saada todellisia eroja eduskuntapuolueiden välille, he kun joutuvat taiteilemaan politikoinneissaan EU:n luomien raamien puitteissa. Ei siinä kuulu voi vastustaa miljardien

hävittäjähankintoja, Venäjän pakotteista luopumisia tai pääomaverotukseen puuttumista. Ei ei, Brysselistä lyödään äkkiä noottia pöytään.

Kun vielä Nato ja USA hääraävät maassamme mielin määrin, niin kuka vielä voi väittää, ettemme olisi korviamme myöten rähmällään läntiseen kapitalistiseen maailmaan. Siksi kai yhä useampi nostaa kädet pystyyn, toteavat, tyhjän saa pyytämättä ja kiertävät vaalikopit kaukaa. Kyllä, aion kaikesta huolimatta äänestää. Äänestän ehdokasta, joka vaatii eroa eurosta ja siten irrottautumista EU: n kuripoliittikasta, on aseidenriisunnan puolesta, asevarustelua vastaan.

EI MILJARDEJA ASEISIIN – KYLÄ IHMISTEN PERUSTURVAAN.

Hannu Tiainen
27.3.2019

Kiitokset

Haluan kiittää niitä 119 ihmistä, jotka äänestivät minua EU-vaaleissa. Lupaan teille, etten aio luopua enkä tinkiä yhteiskunnallisista ja eettisistä periaatteistani, jotka merkitsevät minulle oman varovaisen arvioni mukaan miljoonaa kertaa enemmän, kuin jääkiekon maailmanmestaruuden. Kyseenalaistan nykyisen ja ajattelen yhteiskuntakriittisesti. En välitä paskan hitustakaan, vaikka minua pidettäisiin aivopestynä ja negatiivisena ihmisenä.

Yleisradio satsasi paljon näihin vaaleihin, mutta siltikin kansalaisten äänestysintona jäi vain 42,7 %. Kaupallinen urheiluviihde näyttää olevan maassamme suosittumpaa kuin puoluepolitiikka tai oikeudenmukaisemman yhteiskunnan vaatiminen. Europarlamenttiin valittiin Suomesta 13 meppiä, jotka edustavat oikeistoliberalisteja, uusliberalistista oikeistoa, Rkp:tta, keskustaa, vihreitä, demareita ja vasemmistolista. Muinaisen kommarin vaihtaessa suuntavilkun oikealle ja Nato-symbolien ilmestyessä hänen kotiluolansa seiniin hänestäkin kuoriutui meppi.

Huippu-urheilu ja puoluepolitiikka vaaleineen muistuttavat paljon toisiaan. Kummatkin

ovat viihdettä, kilpailua ja liiketoimintaa. Ne tarjoavat menestymisen esikuvia, tuhkimotarinoita ja samaistumisen kohteita eri väestöryhmille. Huippu-urheilu on liiketoiminnan, urheilulääketieteen ja teknologian soveltamista ihmiskehoon ja -mieleen. Nykyään parlamentaarisen puoluepolitiikka on liiketoiminnan harjoittamista, mielikuvien luomista sekä yhteiskunnallisen vallan valtaamista ja säilyttämistä kaikin mahdollisin keinoin. Kummankin vaikuttamisen päämääränä on tuottaa liike-elämän käyttöön lojaaleja valioyksilöitä ja -joukkueita, jotka ohjaavat meidän muiden käyttäytymistä ja kulutustottumuksia. Menestyä elämässäsi osatessasi laskea kolmeen – minulle – kaverille – minulle.

Voittaessani 18-vuotiaana hippisocialistina poikien Suomen mestaruuden vapaapainissa, korkkasin pullon unkarilaista, halpaa rosé-viiniä. Ulkoinen olemukseni aiheutti Nääsvillessä palkintopallilla pahennusta. Ilmoitettuani myöhemmin painiseurani johdolle, että menen urheilujoukkojen sijasta siviilipalveluun, paheksunta syveni närkästykseksi. Jos jostain asiasta on

eri mieltä ja jos jokin ei toimi käytännössä, siitä voi esittää eriävän mielipiteensä ja toimia toisin. Median ja lobbaavien asiantuntijoiden tai oikeistoliberalistien sylkemiin tyyryykseen ei pidä luottaa eikä lantea. Jokainen on itse vastuussa tekemistään valinnoista.

Ehkä näemme jo seuraavissa vaaleissa Suomen Leijonien puolueen esiinmarssin, joka vaatii huippu-urheilun nostamista kansallisen osaamisen keskiöön, yhä lisää jäähulleja ja määrärahoja sekä isänmaallisuuskasvatukseen ulottamista urheiluvallanvalvontaan. Kun valta rokotaa vammaisilta, pistää työtömät pakkotyöhön, heikentää sosiaalietuuksia, isänmaanystävä myhäilee.

Olen edelleen sitä mieltä, että uusliberalistinen valtioliitto ja uusliberalistinen kansallisvaltio ovat kummatkin pieni- ja keskituloisen ihmisten kannalta vain surkeita ja ohimeneviä ratkaisuja. Kummatkaan ratkaisut eivät kohenna Euroopan unionin alueella elävän 208 miljoonan köyhän ja pienituloisen ihmisen elämää ja arkea.

Matti Laitinen
27.5.2019

Demarisosialismia

Kalevi Sorsa kuittasi 1970-luvulla kommunistien sosialismivaatimukset; "Ei se tämän kummempaa ole" tarkoittaen Suomen silloista yhteiskuntaa. Mauno Koivisto puolestaan piti parempana "hyvinvointivaltiota". Kommunistit ovat tyytyneet toistelemaan tätä tunnusta. Leninin mukaan Marx ja Engels asettivat vasta sosialistisen teorian kulmakivet. Nykyiset kommunistit keskustelevat näiden kulmakivien päälle syntyvän virtuaalisen sosialismin tapettien väreistä. Sosialismin teorian kehittämiseen ei ole yhdeltäkään kommunistiselta puolueelta liennyt voimia eikä varoja.

J.V. Stalin on todennut kerran, että meidän on kehitettävä teoriaa, muuten meille tulee "kuolema, kuolema." Teoria jäi kehittämättä, mutta kuolema korjasi Neuvostoliiton. Lokakuun 1917 Venäjän sosialistinen vallankumous oli ainutkertainen tapahtuma maailman historiassa. Kaikkien länsieurooppalaisten kommunististen puolueiden sosialismivaatimukset perustuivat Neuvostoliiton olemassaoloon. Ilman Neuvostoliittoa sosialistinen vallankumous Euroopassa porvarillisten valtioiden keskellä oli jo ajatuksena mahdottomuus. Porvaristo ei ole unohtanut virhettään salliessaan Venäjän vallankumouksen omien keskinäisten kiistojensa vuoksi.

Porvariston ideologit ovat kehittäneet psykologisen sodankäynnin huippuunsa tehdäkseen sosialismin mahdollisimman vastenmieliseksi jopa siltojen alla asuville kerjäläisille. Hekin kokevat itsensä vapaiksi vapaan markkinatalouden aiheuttamista pikku puutteista huolimatta. Aseellinen vallankumous on mahdollinen erittäin heikosti järjestäytyneessä, takapajuisessa valtiossa kuten Batistan Kuubassa, jossa yläluokasta lähtöisin olevat nuoret aloittivat vallankumoukseksi kasvaneen kapinan, aseinaan pienoiskivääreitä ja haulikoita. Aseettomasta joukkovoimalla toteutetusta vallankumouksesta on ainakin kaksi esi-

merkkiä. Ei sosialistisia, mutta mahdollisia myös niissä. Britit karkotettiin Intiasta Mohandas Gandhin johdolla. Ja hurskaan ajatollah Khomeinin innoittamat aseettomat joukot karkottivat USA:n tukeman Persian shaahin. Kokoomuspuolue ja muut oikeistovoimat Euroopassa valmistelevat vallankumouksellista tilannetta. (Lue Marxin puhe vapaakaupasta Brysselissä.)

Mutta vallankumousta varten tarvitaan paitsi vallankumouksellinen tilanne, myös tietoinen järjestäytyneitä taistelua johtamaan kykenevä johto. Vähäisemmätkään työt eivät suju ilman pätevää johtoa. Leninillä oli herttainen lausunto "työmiehen känsäisen käden kumartamisesta."

Sosialidemokraattiset puolueet muuttivat Venäjän vallankumouksen aikoihin – demareiksi – porvariston apupuolueiksi tai parlamenttipuolueiksi, luopuen suuntautumisesta vallankumoukseen. Ilman demareita porvariston valta ei nykyään olisi mahdollista. Mutta se ei ole demareiden vika, että Neuvostoliiton kommunistinen puolue luopui proletariaatin diktatuurin välttämättömyydestä ja Leninin käsitteestä valtiosta valtaapitävän luokan aseena vastustajien alistamisessa. NKP:n johtavat teoreetikot, ukrainalaisen pääsihteerinsä johdolla, "kehittivät" opin koko kansan valtiosta. Näin valtio onnistuttiin "kuoleennuttamaan" ihan Marxin nimeen vanhojen, vaikka Neuvostoliitto oli kansainvälinen porvariston saartama.

SKP ja muut länsieurooppalaiset puolueet siirtyivät sujuvasti NKP:n johtoa seuraten demarivetoiseen parlamentarismiin. "Hallituksessa voi puolustaa parhaiten työväenluokan etuja."

Wiljo Heikkinen, 9.12.2013
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti

Outoja vaalisloganeita

Paitsi erikoisilla vaalilupauksilla puolueet yrittävät saada äänestäjät kiinnostumaan edes hetkeksi myös kummallisilla vaalisloganeilla. Äänestyspäivän jälkeen ei äänestäjiä tarvitse vaijata kuin neljän vuoden kuluttua. Tosin 2019 vuonna pidetään useammat vaalit. Vuoden 2019 eduskuntavaaleissa perussuomalaiset ilmoittavat haluavansa Suomen takaisin. Missä Suomi sitten luuraa, jos sen pitää tulla takaisin? Jos persut tietävät ongelman ytimen, kannattaisi se tuoda julki. Suomen tulo takaisin itsenäiseksi valtioksi edellyttäisi EU:sta eroamista. Perussuomalaiset on vain EU kriittinen puolue, joka ei ole koskaan vaatinut Suomen EU eroa.

Suomen itsenäisyyden palauttaminen vaatii myös salaisen tai julkisen yhteistoiminnan Naton ja Yhdysvaltain välillä lopetettavaksi. Jokainen muistaneeko kuka käy rukousaamiaisella erään koomikon kanssa. Perussuomalaiset muun äärioikeiston kanssa ovat innokkaimmat Suomen militarisoimiseen ja Yhdysval-

tain asevoimien tukijat. Jossain ovat hyviäkin. Takinkäännessä Soini Timo on ainakin Suomen mestari, ellei peräti Euroopan mestari. Pääasia on ollut ministerin palkka ja autoetu, kovin vähän köyhän kansalaisen häätä kiinnostaa. Suuresti kummastelemaan äänestäjiä, jotka kyseiselle puolueelle äänensä antavat. Samanlaisen tuloksen saa antamalla äänen vaikka Aku Ankalle tai Osama Bin Ladenille.

Kyllä Arkadianmäen valehtelijoiden klubin jäsenmääräksi riittäisi 100 henkilöä. Nämä 100 edustajaa voitaisiin arpoa, niin vähemmällä rahalla päästäisiin siedettävään tulokseen. Toinen Perussuomalaisia kehuva lausuntoni koskee aina suurempaa äänestäjäkuntaa eli niitä jotka eivät äänestä. He eivät halua olla pelleilyn ja kusetuksen kohteena nähdessään minkälaisia teatteria on suomalainen politiikointi. Onhan tämäkin huomion saanti perussuomalaisen ansiota periaatteessa.

Reino Welling
eläkeläinen Jämsänkoskelta

Tukea Kansanäänelle

Hannu Kautto 40 e, Heikki Männikkö 36 e, Lauri Paronen 8 e, Markku Nieminen 8 e, Esko Auervuolle 4 e, Raika Kontturi 16 e, Cilla Heiskanen 2 e, Esko Rintala 50 e, Hilikka Kuusinen 20 e, Markku Huhtala 100 e, E.K. 40 e, Eira Kärki 20 e, Tarja Männikkö 36 e, Kaija Siippainen 10 e ja Kalevi Wahrman 10 e.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

Esitys Kansan äänen painoajoiksi kaudelle 2019 nro 5-7:

Numero	painopäivä	deadline	terv. deadline
4/2019	maanantai 17. 6. -19	perjantai 7. 6. -19	
5/2019	maanantai 2. 9. -19	perjantai 23. 8. -19	
6/2019	maanantai 28. 10. -19	perjantai 18. 10. -19	
7/2019	maanantai 16. 12. -19	maanantai 9. 12. -19	pe. 13. 12. -19

Euroopan Korea-seurojen seminaari

Lauantaina 29.6.2019 klo 12 Kirjan talolla
(Kirjatyöntekijäkatu 10, Helsinki 3. krs.)

-Seminaariin osallistuu eurooppalaisten Korea-ystävyyssuorujen edustajia sekä delegaatio Korean demokraattisesta tasavallasta.

-Seminaarin jälkeen n. klo 17 tarjotaan illallinen.

-Seminaari ja ruokailut ovat maksuttomia, mutta edellyttävät ennakkoilmoittautumista viimeistään 27.6. sähköpostilla: juha.kieksi@saunalahti.fi tai tekstiviestillä 045 671 3408.

Tervetuloa!

Pohjoiskorealaisen taiteen ja kirjallisuuden myyntinäyttely

Hermannin kerholla (Hämeentie 67, Helsinki) 27.-28.6.2019. Näyttely on avoinna 27.6. klo 14-19 ja 28.6. klo 15-19

Näyttelyn järjestää KDKT:n Publicaton Exchange Association -järjestön Moskovan toimipiste.

Tervetuloa!

PS: Halutessasi voit varmistaa avoinnaoloajan lähempänä näyttelyn alkua esim. sähköpostitse: juha.kieksi@saunalahti.fi. Mahdolliset tulli ym. muodollisuudet Venäjän rajalla voivat viivyttää näyttelyn aloitusta.

Taasko tavista syyllistetään?

Taas väitetään, että Suomessa yritysten sekä eri maiden ilma- ja maavoimien aiheuttamat "ilmastosottaamiset" ovat tavallisten kansalaisten aiheuttamia. Esimerkiksi minkään valtion armeijan aiheuttamia päästöjä EI huomioida IPCC raportissa ??? Myöskään sotaharjoituksia EI huomioida!

Jopa omakotitalojen ruohonleikkurit ovat näiden "ilmasto syyllistäjien" mukaan suuria "sottaajia" (Ylen uutiset 2.6-19). Siis nekin ruohonleikkurit, joita käytetään vain kesäisin ja ehkä vain muutama kerran kesäisessä viikossa.

On tutkittu ja todettu, että maailmassa 100 yritystä aiheuttaa 70 % maailman haitallisista kasvihuonekaasuista. Siksi on käsiteltävä, etteivät tosiasiat ilmas-

ton todellisista saastuttajista herätä "sottaamisesta" päättäviä tahojia, vaan jatkuvasti syyllistetään tavalliset kansalaiset maapallolla aivan kuin me päättäisimme yritysten ja armeijoiden ilmastosaastuttamisesta. Tämä on härskiä ja kuvottavaa syyllistämistä niiltä, jotka ovat vallan kahvassa - sekä yritykset, poliitikot ja eri maiden armeijat.

Leikkaan edelleen nurmikon itse ja kulutan ehkä 1 desilitran bensiniä kerralla, kun taas kaiken maailman hävittäjät (suomalaisetkin) käyttävät jopa 6000 litraa minuutissa ja lentokoneet etelän matkalla noin 20 000 kiloa! Siis ketä pitäisikään syyllistää?

Jori Porspakka
Tuusula

Aika muuttuu

Wanha Seppä muistaa ajan, kun kilpailtiin lihansyönnillä. Meitä kommunisteja haukuttiin, kun tiedotusvälineet kirjoittivat, että sosialistisissa maissa on säädetty kalapäivä. Silloin tarjottiin valtion laitoksissa ja ravintoloissa vain kalaa. Kalapäivä oli. Sen sain 70-luvulla huomata Puolan matkallani, kun ravintolassa ei tarjottukaan sianlihaa. Se ei kyllä haitannut. Löytyi kuhaa, ankkua ja karppia.

Meille kommunisteille naurettiin, kun sanoimme, että kala on hyvin terveellistä. Neuvostoliitossa kuulemma syötiin lihaa vain 46 kg henkeä kohden vuodessa ja Puolassa 56 kg. Siellä makkaratkin luetiin lihasaloon. DDR:n osalta oltiin hiljaa. Siellä syötiin lihajalosteita

90 kg/nuppi. Chilen osalta meitä vasta haukuttiinkin. Siellä kun kansanrintamahallitus opetti kansalaisia syömään turskaa.

Olisimmepa tienneet, että kalapäivää suositeltiin mm. Puolassa terveellisyssyistä, koska katsottiin ihmisten syövän liaksi lihaa. Tänäpäin tiedämme kaiken olleen porvarien propagandaa, sillä sosialistisissa maissa syötiin tarpeeksi lihatuotteita ja nykyisen ilmasto-tietämyksen perusteella liikaakin. Silloin emme tienneet, että 2020 luvulla matkustamme Viipurin herkuttelemaan liha-aterioilla.

Wanha Seppä

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu

-Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00.

-Kokoonnumme seuraavan kerran syyskaudella 2019 syys- lokakuun vaihteessa.

-Kesän kuluessa kehoitamme kertaamaan marxilaisen maailmankatsomuksen kysymyksiä. Hyviä perusteoksia ovat: Marx ja Engels: **Kommunistinen manifesti**; M. Iovtšuk, T. Oizerman, I. Štšipanov: **Filosofian Historia** (Progress, 1982); Viktor Afanasjev: **Filosofian alkeet** (Progress, 1976); **Marxilais-Leniniläisen filosofian perusteet** (Progress) siv. 333-355; Nevalainen- Peltonen: **Kansantaloustiede** (Kansankulttuuri).

-Muistakaa, että meidän opintovihkonen "Dialektisen materialismin perusteet" löytyy nyt myös Kommunistien Liiton sivuilla kohdasta "Opintoaineisto". Hyödyntäkää tätä.

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 10.8.2019 alk. klo 11.00, os. Stusnästie 100. Ilmoittautuminen: email. tarja.mannikko@pp.inet.fi tai puhelimitse Tarjalle 050 432 0777. Käsitellään mm. kysymyksiä: Sote:n kohtalo, Kommunistisen liikkeen tilanne, Ribbentrop-sopimuksen arviointi (kannanotto), Ukrainan ja Krimin tilanne, Työkansan ilmasto-ohjelman kehittäminen, Kansan äänen kehittämisen ja toimitustyön kysymyksiä sekä työväenliikkeen maailmankatsomuksen opiskeluun liittyviä näkökohtia. Järjestää EU:n Vastainen kansanrintama ja DSL

Tervetuloa

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous järjestetään torstaina 5.9.2019 klo 18.00 Hermannin kerholla. Hallituksen kokous klo 17.00 samassa paikassa. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestötoiminnan ja ideologisen toiminnan kehittämistä ja mm. seuraavia asioita: (1) Kansanrintaman kehittämisen kysymyksiä, (2) Syksyn opintotoiminnan järjestäminen, (3) Tiedotus- ja toimintaseminaarin tulosten arviointi, (4) Kansan äänen 5/19 arviointi ja seuraavan numeron 6/19 ideointi, (5) Työkansan ilmasto-ohjelman kehittäminen, (6) Kommunistien liiton ohjelmallisen asiakirjan uudistaminen.

Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyoavaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.
<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:
<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään torstaina 3.10. 2019 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestötoimintaa tilannetta.

Asialistalla mm. Kansanrintaman ohjelmallisen asiakirjan päivitys, opintotoiminta, kansanrintaman kehittäminen, syksyn ja talven toimintakalenteri. Arvioidaan valtakunnallisen neuvottelukunnan "työkansan yhteistyöllä irti uusliberalismista" tavoitteita, tehtäviä ja nykytilannetta.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa arvioimme edellisen numeron (5/19) sisältöä ja valmistelemme lehden seuraavaa numeroa (6/19).

Toimikunnan työhön ja Kansan äänen toimittamiseen liittyviä asioita käsitellään myös Tiedotus ja toimintaseminaarissa Kemiönsaarella 10.8.2019

SFT toimii

SFT:n osalta opintokerhotointi on kesätauolla. Asiaan palaamme syyskuun alkuun yhteydessä.

SFT osallistuu yhdessä KTP:n Uudenmaan piirijärjestön kanssa 10.8. tapahtumaan Lapinjärvellä neuvoston tiloissa muistomerkillä. Tapaaminen klo 11.00 Lapinjärven TB:llä. Muistomerkillä tilaisuus alkaa klo 12.00. tervetuloa.

Pois jääneet Vaputervehdykset

Lauri Paronen, Vantaa
Tuntematon, Helsinki
Tuula Jokinen, Tampere
Pekka Kotkasaari, Riihimäki

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasismien vastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPAikka:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkójulkaisu)

VÄKIVALTAINEN SOTILASLIITTO

Naton pintaa raapiessa sen alta löytyy äärioikeistoa ymmärtävä, väkivaltainen ja epädemokraattinen järjestö, joka sekaantuu itsenäisten valtioiden sisäisiin asioihin. Kylmän sodan aikana USA:n johtama Nato ohjaili ja manipuloi eurooppalaisia kansallisvaltioita sisällepäin salassa kansalaisilta ja parlamenteilta. Sen salaiset armeijat harjoittivat yhteistyötä vakaumuksellisten oikeistoterroristien kanssa. Tämän jälkeen Nato liittyi USA:n julistamaan terrorismin vastaiseen sotaan. Toimintaan liittyy laittomia pidätyksiä, valeoperaatioita, kauhun kylvää, kidutusvankiloita ja salamurhia. Nato jatkaa edelleen salaisia operaatioitaan, mutta sen itsensä määrittelemä vihollinen on vain vaihtunut.

Kuva: Heikki Hämmikkö

Viimeisten vuosien aikana Kansan äänen järjestöt ovat kaikissa tilaisuuksissa näyttäneet tunnuksen "Torju Nato aina". Tämä tarkoittaa, että Nato tulee torjua kaikissa tilanteissa, eikä pidä erehtyä kuvittelemaan sen muuttumista "rauhanjärjestöksi". Sitä meille tarjoilee Mediapooli sekä Nato:n ja EU:n hybridiosaamiskeskus Helsingin Lintulahdessa

Nato ja Varsovan liitto

Nato ja Varsovan liitto olivat kummatkin v. 1955–91 kollektiivisia puolustusliittoja. Euroopan asevoimien tutkimuskeskuksen mukaan Naton ja Varsovan liiton puntit olivat melko tasan v. 1989. Ne olivat myös valtioliittoja, joiden sääntöihin niiden jäsenvaltiot olivat sitoutuneet. Naton sotilaallisen strategian johtajajatkusena oli Kylmän sodan aikana "suunnattu puolustus", joka tarkoitti käytännössä valmistautumista Nato- maiden kanssa sotaan ainoana vihollisena pidettyä Neuvostoliittoa vastaan. Natolla oli tuolloin sotajoukkoja ja sotilastukikohtia omissa jäsenmaissaan. Naton voima perustui ilmavoimiin ja kehittyneen-pään militääriteknologiaan sekä ydinlaustusten suurempaan lukumäärään. Varsovan liitolla oli Euroopassa yli-voima maavoimissa. Neuvostoliitto oli valmis jopa purkamaan VL:n, jos Nato seuraisi sen esimerkkiä. Varsovan liitto lakkautti itsensä NL:n kaatumisen jälkeen Prahassa 1.7.1991.

Sotilasliitto Nato kylmän sodan aikana vuosina 1949-1991

Operaatio Gladio (miekka) on koodinimi, joka tarkoittaa v. 1949 perustetun sotilasliitto Naton niin sanottua "stay behind" -verkostoa ja sen maanalaista armeijaa. Se perustettiin Italiaan II maailmansodan jälkeen mahdollisen Neuvostoliiton johtaman Varsovan liiton hyökkäyksen tai kommunistien vallankaappauksen varalta. Termin merkitys laajentui kylmän sodan aikana ja sillä tarkoitettiin yleensä Naton salaisia armeijoita, joita perustettiin 14 eri maahan ympäri läntistä Eurooppaa. Sveitsiläisen historioitsijan Daniele Ganserin selvityksen mukaan Gladio lonkerot ulottuivat jopa Itävaltaan, Ruotsiin, Suomeen ja Sveitsiin.

NL:n aloittaman sodan puute Gladio-verkosto tarttui useissa maissa aseisiin käydäkseen salais- ta sotaa poliittista vasemmistoa vastaan. Salaiset armeijat syöllistyivät lukuisiin terroritekoihin ja ihmisoikeusloukkauksiin, jotka pantiin val-

heellisesti kommunistien piikkiin vasemmiston vaalimenestyksen mitä- tömiseksi. Italiassa ne tekivät pommi-iskuja juniin ja toreille, Turkissa ne kiduttivat hallituksen vastusta- jia, Kreikassa ne avustivat oikeisto- vallankaappauksessa sekä Espan- jassa ja Portugalissa ne murskasivat oppositiojärjestöjä. USA ja Iso-Britannia kielsivät ehdottomasti niiden olemassaolon.

Gladion olemassaolo vahvistettiin vuonna 1990

Italian pääministeri Giulio Andreotti vahvisti v. 1990, että muissa Länsi-Euroopan Nato-maissa oli toimint salaisia armeijoita. Näitä koordinoi Naton epätavanomaisen sodan- käynnin osasto. Salaisten armeijoiden verkoston olivat perustaneet tiedustelupalvelut CIA ja MI6 aseeksi taisteluun kommunismia vastaan Länsi-Euroopassa. Toimintaa koordinoivat ACC ja CPC perustettiin Naton Euroopan-joukkojen ylipäällikön päätöksellä. Ne olivat suoraan yhteydessä Naton päämajaan. Kusakin kohdemaassa toiminnassa on ollut mukana presidenttejä, pää-, puolustus- ja sisäministeriä. (Lähde: Naton salaiset armeijat, Daniele Ganser, Into 2018)

Euroopan parlamentin kanta gladioon

Useat Euroopan valtiot ovat tunnus-

taneet useissa jäsenvaltioissa olleen 40 vuoden ajan Naton johtamia salaisia, rinnakkaisia sotilastiedusteluun ja aseelliseen toimintaan tarkoitettuja organisaatioita. Nämä ovat olleet kaiken demokraattisen valvonnan ulottumattomissa. Tiettyissä maissa sotilastiedustelupalvelut ovat sekaantuneet vakaviin terroritekoihin ja rikoksiin. Ne ovat toimineet ja toimivat yhä täysin lain ulkopuolella. Gladio on käyttänyt omia aseitaan ja sotilaallista voimavaraansa. Euroopan parlamentti ilmoitti olevansa huolissaan näiden kaiken valvonnan ulkopuolella olevien päättävien ja operatiivisten tahojen olemassaolosta. Se tuomitsi Gladion v. 1990 todeten, että "tiettyissä jäsenvaltioissa sotilaalliset salaiset palvelut olivat sekaantuneet vakaviin terrorismi- ja rikostapauksiin, minkä eri juridiset selvitykset ovat osoittaneet".

Nato kylmän sodan jälkeen

Vuoden 1991 jälkeen Nato laajentui antamistaan lupauksista huolimatta itään entisiin Varsovan liiton maihin ja neuvostovaltioihin. Sotilasliiton toiminta aktivoitui ja sen luonne muuttui puolustusliitosta hyökkäysliitoksi. Se korvasi pahan kommunismin terrorismin vastaisessa sodassa pahalla islamistilla. Se suhtautui kynnisestä YK:n päätöslauselmiin. Nato suoritti ensimmäisen sotatoimensa jo v. 1994 Bosnia-Hertsegovinassa. Sittenmin Nato ja sen jäsenvaltiot ovat edistäneet maailmanrauhaa hyökkäämällä Irakiin, Afganistaniin ja Libyaan. Nato on laajentunut 29 valtion aggressiiviseksi sotilasliitoksi, joka on integroinut omaan sotilaalliseen kriisinhallintaansa lukuisia sitoutumattomia valtioita, myös Suomen. Syyriassa ja Ukrainassa käydään edelleen sisällissotaa. USA:n johtama Nato ei ole pysytellyt sotien ulkopuolella.

Ehdoton ei natolle

Nato on kyseenalaistanut YK:n ympärille rakennetun kansainvälisen oikeusjärjestelmän ja korvannut sen roolin omilla sotilaallisilla ja oikeudellisilla ratkaisuilla. Sotilasliitto kokee, ettei sota ole enää ihmiskunnan vitsaus, koska valistuneiden länsivaltojen käsissä se on oikea keino suojella ihmisoikeuksia ja rangaista pahoja valtioita.

Älkää antako valtamediassa esitetyn Nato-kuvan hämätä itseänne. Sotilasliiton sotaharjoitusten, salaisten operaatioiden ja sota- toimien merkitystä ei pidä vähätellä.

Matti Laitinen, 6.6.2019

Varokaa Troian hevosia!

Nato järjesti 4.3.2010 Helsingissä strategia-istunnon. Valtiojohtomme otti ylpeänä Kalas-tajatorpalla vastaan Naton pääsihteerin Anders Fogh Rasmussenin. Militarismia vastustavat järjestöt organisoivat useita protesteja mm. Helsingissä ja Kuopiossa. Helsingin Munk-

kiniemessä järjestettyyn protestiin osallistui 200 aktivistia. Poliiseja oli paikalle tuotu sitäkin enemmän.

Silloin oli tekeillä yritys EU:n sotilaallisen järjestön, WEU:n (Naton eurooppalainen pilari), avulla salakuljettaa Suomi EU:n jäseneksi. WEU lopetettiin v. 2011. Tämä ei tule olemaan viimeinen yritys. Siksi meille perustettiin Mediapooli sekä Naton hybridiosaamiskeskus. Oheinen kuva Kuopion protestista 27.2.2010.

KÄ/toimitus

Demokratia

Demokratialla käsitetään yleensä vapauksia ja oikeuksia, mutta demokratiaan kuuluvat erottamattomana osana valtion väkivaltakoneisto; armeija, poliisi, vankilat ja perintätoimistot. Demokratiaa ovat yksityinen maan ja tuotantolaitosten omistusoikeus ja vapaat vaalit. Vaaleilla laillistetaan suuromistajien omistusoikeus.

Demokratiaan kuuluu sanan- ja lehdistönvapaus. Köyhä ostaa sanomalehden ja rikas päätoimittajan. Sananvapaus tarkoittaa sitä, että demokratiassa jokainen saa puhua ja kirjoittaa mitä haluaa ja tiedotusvälineiden omistaja saa julkaista tai olla julkaisematta kaiken omien tarpeittensa mukaan. Tutkimustietoineiston omistaja määrää aineiston salassapidosta. Tätä kirjoitettaessa uutisissa pohdittiin luonnollisena asiana, aikooko USA vaihtaa Iranin hallinnon. Se on tietenkin laillista, koska USA:n presidentti ja muut valtaelimet on valittu vapaissa demokraattisissa vaaleissa.

USA on läntisen kristillisen arvoyhteisön isäntämaa ja maailman ensimmäinen ydinasevaltio, joka pitää yksinoikeutenaan omistaa joukkotuhoaseita. USA vaatii Pohjois-Koreaa hävittämään ydinaseensa, mutta säilyttää omat ydin-aseensa Etelä-Koreassa. Suomi ja muut läntisen arvoyhteisön maat kannattavat täysin isäntämaansa vaatimuksia.

Euroopan Yhteisö EU perustettiin rauhanprojektina. EU:n puolesta puhujien mukaan Euroopassa ei ole sen ansiosta sodittu. Euroopan kartta kuitenkin näyttää, että Jugoslavia sijaitsee Kreikan ja Unkarin välissä Adrian meren rannalla. Siis Euroopassa. "iskua, jonka kohteeksi joutui Kiinan suurlähetystö Jugoslavian pääkaupungissa Belgradissa touko-kuussa 1999. Kyseessä oli "oheisvahinko" Naton kaksi kuukautta kestäneessä hyökkäyksessä, jossa Nato oli ampunut yli 9000 pommia ja ohjusta." (KU 19/2019) Näin se rauhanprojekti lähti vauhdikkaasti käyntiin.

"Niin sanottujen kristittyjen rotujen raakamaisuuksilla ja inhotavilla ilkitöillä jokaisessa maailman kolkassa ja jokaista kansaa kohtaan, jonka ne ovat voineet saattaa ikeensä alle, ei ole mitään vastinetta millään maailmanhistorian aikakaudella, minkään rodun keskuudessa, olkoonpa se ollut miten villi ja sivistymätön, säälimätön ja häpeämätön tahansa." Englantilainen kirjailija William Howitt (1791-1879), jonka erikoisalana oli kristillisyyden.

Vihreiden europarlamentaarikko Heidi Hautala sanoi olevansa ylpeä jouduttuaan Venäjän asettamalle maahantulon kieltolistalle. Howittin antama määritelmä Hautalan ylpeilemästä arvoyhteisöstä ei ole kuluneina vuosisatoina laimentunut. Läntinen kristillinen arvoyhteisö on käynyt kaksi maailmansotaa, tuhonnut atomipommeilla kaksi kaupunkia Japanissa, pommittanut Pohjois-Korean maan tasalle. Vietnam sai nauttia neljäkymmentä vuotta läntisistä kristillisistä arvoista. Viime vuosien ylpeitä tekoja ovat Irakin, Libyan ja Afganistanin valtioiden tuhoaminen. Välimereen on jo hukkunut kolmekymmentä tuhatta Eurooppaan pyrkinyttä pakolaista. Joissakin meidän arvoyhteisömme maissa vaaditaan rangaistavaksi hukkuvien pelastamista.

Viljo Heikkinen
vanhempi huoneenrakentaja
Lapinlahti, 14.5.2019

Helsingin Sanomien sotakirjeen vaihtajan kynä on tylsynyt

Helsingin Sanomien ulko- ja turvallisuuspoliittinen "erikoisasiantuntijatoimittaja" Kari Huhta kirjoitti 3.6.2019 heti tuoreeltaan analyysin Antti Rinteen hallituksen ulko- ja turvallisuuspoliittisten linjausten selvittyä edellisenä iltana käydyissä viimeisissä hallitusneuvotte- luissa. Huhtan mukaan erot painotuksissa ovat suuret, kun niitä vertaa neljä vuotta sitten ilmestyneeseen edelliseen hallitusohjelmaan.

Toimittaja Huhtaa harmittaa erityisesti se seikka, että ihmisoikeudet mainitaan moneen kertaan Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan perusteiden joukossa, mutta puolustusyhteistyön kumppanivaltiota Yhdysvaltoja ei mainita kertaakaan ja viittaukset Venäjän sotilaalliseen toimintaan löytyvät lähinnä rivien välistä. Kirjoituksensa Huhta onkin otsikoinut "Ulko- poliitikassa korostuvat nyt arvot" ja viittaa hallituksen kokoonpanossa tapahtuneisiin muutoksiin. HS:n sotilaspoliittinen "erikoisasiantuntija- toimittaja" Huhta on tyytyväinen siihen, että "vaikka Yhdysvaltoja ei tosin mainittu puolustuksen yhteydessä nimeltä edellisessä ohjelmassa. Sen sijaan korostettiin "transatlantista yhteistyötä", joka mainitaan tälläkin kertaa"

Selvästi jonkinlaista huolestumista Natokiimaisen Huhtan kirjoituksessa on kuitenkin havaittavissa. Asiat eivät näytä nyt menevän aivan kuten oikeistokonservatiivisen-hallituksen ja puolustusministeri Jussi Niinistön kaudella. Kari Huhta luettelee kirjoituksessaan jälleen ker- ran saman litanian Venäjän jatkuvista aggressioista Krimillä, sekä jatkuvasta uhasta Suomen ja koko Euroopan turvallisuudelle, ja miten "koko Itämeren ja Euroopan turvallisuusympäristö on Venäjän sotilaallisen toiminnan vuoksi perustavasti muuttunut".

"Itsestään selvytensä" Huhta pitää ilmoitusta, että Suomi osallistuu Naton artikla 5-harjoituksiin ainoastaan kumppanimaan roolissa. Toisena "Selvänä linjauksena" Huhtan mukaan on se, että Hornet-hävittäjät korvataan uusilla monitoimihävittäjillä täysimääräisesti. Mielenkiintoista on nähdä, miten hallituksessa mukana oleva Vasemmistoliitto tai- teille sanoissaan perustellessaan kymmenien miljardien upottamista monitoimihävittäjien hankintaan. Rehabilitoidaanko "erillissotaa" ja "ajopuu" termit jälleen käyttöön.

Kalevi Hämäläinen
tutkija